เบ็ลเยียมเตรียมการป้องกันเยอรมนี

กำลังสร้างรังปืนตามเขตต์พรมแดนและ__

__หลุมพลาง สำหรับ ข้าศึก ที่จะทำการโจมตี

ถนนอันมีอยู่มากมายในสวิทเซอรแลนด์ที่เองจะเปนภัยแก่ตนเองหากเกิดสงครามขึ้น

โดย "ผ่องพรรณ"

ประเทศเบลเยียมกำลังจะสร้างรังปืนตามเขตต์พรมแดน

ประเทศเบลเยียม และสวิทเซอแลนด์ กำลังทุ่มเทเงินก้อนใหญ่เพื่อจัดการ ป้องกัน พรม แดน ต่างๆ ของตน ซึ่งเปนหนทาง ที่กองทัพแห่งประเทศ เยอรมนี อาจยก เข้ามาย่ำยีได้

ทั้งเบลเยียมและสวิตเซอร์แลนด์ มี สัญญา ค้ำประกันว่า จะไม่มีประเทศใดมาทำลายความเปนกลางของสองประเทศนี้ แต่ทั้งสองประเทศ นี้โดย ที่ ตกใจ การปฏิบัติต่างๆ ของท่านฮิตเลอร์ ได้ ใช้ จ่ายทุนอย่างมาก มายใน อัน ที่ จะ วางโครงการณ์ป้องกันประเทศตน เพื่อความปลอดภัยของตน พระเจ้าอัลเบิร์ทได้เสด็จไปประทับ เปน ประ ธานโดยพระองค์เองในการประชุม รัฐมนตรีที่กรุงบรัซเซลในเมื่อ ต่าง ลง มติว่าจะยอมสละจำนวน เงิน ๒,๗๐๐,๐๐๐ ปอนด์ เพื่อการป้องกันชายแดนให้มั่นคง ที่กำหนดกันไว้นั้นว่าจะไม่สร้างป้อมที่ใหญ่โต แต่จะสร้างป้อม เล็ก ๆ ที่ แข็ง แรง มั่น คง ยิ่ง ให้ติด ๆ กันไปเปนแถว ล้อมขยาย จากไมเซ็ลไป ยังอาลอน เมื่อทำดังนี้แล้วก็จะ เปนแนวยืดไปเปน แถวเดียวกันหมด คล้าย กับ ป้อมค่าย ที่สร้างโดยประเทศฝรั่งเศส

หลุมพลางสำหรับพวกเข้าโจมตี

ป้อม เล็ก ๆ เหล่า นี้ จะ มี โทรศัพท์ ติดต่อ กันไป ทางใต้ ดิน ตลอดและ จะ บัญชาการสั่งได้ตลอด จากที่แห่งเดียวซึ่งเปนที่ตั้งของกองเสนาธิการ ป้อมเหล่านี้จะป้องกันลูกแตกต่าง ๆ อัน จะ พึงเกิดจาก การโจม ตีทางอากาศได้ และ สร้างขึ้นอย่างพิศดารจนแม้จะถูกล้อมโดยปืนกล ก็ไม่ เปน ไร ป้อม เหล่า นี้จะเปนกับมฤตยูที่แท้จริง สำหรับทหารบกราบเบาที่เข้าโจมตีทีเดียว และจะยังให้เกิดผลใน การป้องกัน การรุกไปยังนาเมอร์,ลีจ, และลุ่มน้ำมิวสได้. งบประมาณการใช้จ่ายที่ แล้ว มาในการป้องกันประจำปีของต่างประเทศสวิท เซอ แลนด์ มี จำ นวน สอง ล้านปอนด์ต่อปี แต่เดี๋ยวนี้ได้กระโจนข้าม ขึ้น เป่น หก ล้าน ห้า แสน ปอนด์สำหรับปีต่อไปทั้งนี้เนื่องด้วย อาการขวัญเสียและตื่นตระหนก ที่ได้ ทราบจากโครงการณ์ที่เล่าลือของเยอรมนีว่า จะทำลายความเปนกลางของประเทศสวิทเซอแลนด์ เพื่อว่าเมื่อเกิดสงครามขึ้นเยอรมนีจะได้เข้าโจมจับป้อมค่ายของฝรั่งเศสใน แนวหลัง ประเทศสวิทเซอแลนด์ ได้เกณฑ์ทหารเข้าฝึกซ้อมครั้งแรก ประจำปีมีจำนวนหมื่นเก้าพันคน แต่ต่อไปจะมีถึงสองหมื่นห้าพันคน.

นักท่องเที่ยวทำให้การป้องกันอ่อนไปบ้าง

ชาว สวิซ เปน พวก ที่ มีฝี มือ ดีเสมอในทางแม่นปืน จำนวนทหารที่เกณฑ์เพิ่มขึ้นนี้จะได้ถูกฝึกซ้อมให้เปนคนแม่นปืนและคนยิงปืนกล ชาวสวิส เพียง น้อย คน ก็ อาจ จะป้องกันหน ทาง ที่ เปน ช่อง แคบ ๆ ไว้ มิ ให้ศัตรู ลุก เข้า มา ได้ แต่ มา เมื่อเร็ว ๆ นี้ การหักร้างถางพงและการก่อสร้างตามแบบสมัยใหม่ ได้ทำให้การป้องกัน ซึ่ง ธรรมชาติได้สร้างสำหรับประเทศได้อ่อนด้อย ลงบ้าง เช่นทางรถไฟ ถนนสายใหญ่ๆ ทางน้ำเดิน อุโมงค์ และทางเดินตามป่าและภูเขา ซึ่งก่อสร้างขึ้นเพื่อความพอใจของนักท่องเที่ยวย่อมจะช่วยให้ความสะดวกแก่ปัจจามิตรที่จะเข้าด้วย ฉะนั้นเครื่องป้องกันบังเกิดขึ้นโดย ธรรมชาติ และ ซึ่งเคยเปนเครื่องค้ำประกันความปลอดภัย ของ ประเทศ จาก การโจม ตี นั้นบัดนี้จึงไม่สู้ร้ายกาจนัก ชาวสวิสไม่ต้องการจะทำลาย สิ่งที่ ชื่นตา ชื่นใจ ซึ่งทำให้ประเทศของตนงดงาม น่า เที่ยว สำหรับ นัก ท่อง เที่ยว แต่ก็ใคร่ที่จะมีความมั่นคงโดยอาศัยวิธี จัด วางโครงการณ์ ป้องกัน ประเทศของตนขึ้น.

คุณหญิงพหลชวนบูรณะกำลังอาวุธที่สูญ

คุณหญิง พหลพล พยุหเสนาได้ออกคำชักชวนประชาชนให้ ช่วย กันบูรณกำลังอาวุธของประเทศ ซึ่งต้องเสื่อมสูญไปเพราะเกิด กบฏเมื่อเร็วๆนี้ โดยตัว คุณหญิงเองได้สละ เงิน จำ นวน หนึ่ง เข้า ผะเดิม ทุน 'สร้างสมอาวุธ' เมื่อท่านผู้ใดยินดีจะมีส่วนช่วยชาติบานเมืองใน การนี้จะส่งเงินได้ ที่คุณหญิง พหลพลพยุหเสนา ณวังปารุสกวันตั้งแต่เวลา๙น. ถึง ๑๖ น. ทุกวัน หรือที่ 'ที่ทำการลอตเตอรี่ฉลองรัฐธรรมนูญ' ในสวนสราญรมย์ ตั้ง แต่ วันที่ ๘ ถึง ๑๒ ธันวาคมนี้ได้ ตาม กำหนด เวลา เช่นเดียวกันกับที่กล่าวข้างต้น

เวลานี้ เจ้าพนักงานผู้ตรวจการศึกษาโรงเรียนราษฎร์ กำลังแนะนำโรงเรียนให้ใช้แบบเรียนไวสอนเด็กแล้ว รู้เร็ว สอนง่าย ทันใจผู้สอน

บุณยะรัตเวช เจ้าของยาหอมสุคนธโอสถ (ตราม้า)
ถนนบ้านตะนาว พระนคร เอเย่นต์

เด็มป์เซย์และผู้หญิงที่อยู่เบื้องหลัง

โดย ไฟตั้งกึก

ต้นฉะบับเดิมของเรื่องนี้เขียนโดยจิม ตูลลี นักประพันธ์กุ๊ยของอเมริกา และ เกลอแก้วเกลอขวัญของเด็มป์เซย์

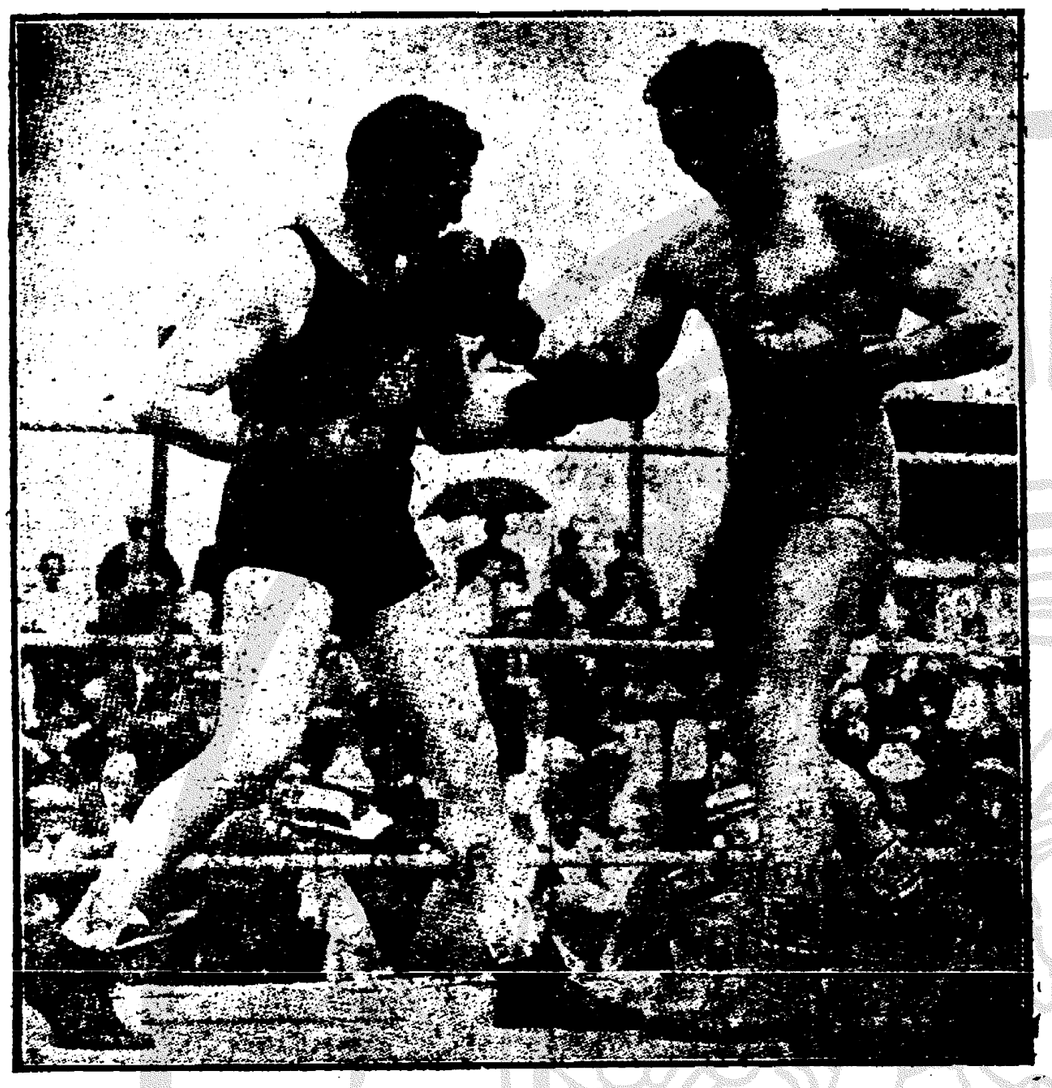

หน้าผากของเขาลาด, ใบหูชิดติดแนบกับศีรษะ, นัยน์ตาเล็กขี้อมอ่อนโยน และเร็ว เมื่ออยู่นอกเวที แต่หรี่เพ่งราวจะกินเลือดกินเนื้อ และเต็มไปด้วยอำนาจเหมือนตาอสรพิษเมื่ออยู่ในสังเวียน เหล่านี้คือลักษณะสังเขปของแจ็คเมด็ป์.ซย์—แชมเปี้ยนขนาดหนักคนก่อนของโลก และแชมเปี้ยนแห่งแชมเปี้ยนทั่วไปทุกกาลทุกสมัย.

ในกิริยาเดินของเด็มป์ซย์ท่านจะพบอาการหวพริ้วเปนสะปริงราวกับว่าส้นรองเท้าของเขาทำด้วยยางอินเดียรับเบอร์ กล้ามเนื้อทุกกล้ามคลายตามสะบายไม่เปนก้อนไม่เปนปมอย่างนักเพาะกำลัง ความประเปรียวทุกอิริยาบถอย่างเปนไปอย่างเสือร้ายอยู่ทุกขณะจิตต์

เมื่อเขาหมุนตัวกลับเร็ว เท้าของแจ็คจะต้องเฉเข้าข้างในนิด ๆ และเข่าสัมผัสกันเปนนิสสัย ซึ่งติดมาจากการวิ่งชกแข่งขันบนเวที เพื่อที่จะชั่งตัวอยู่บนปลายเท้าทั้งสองเมื่อถูกหมัดปรบักษ์ระดมมาอย่างห่าฝน

แจ็ครักการหวัวเราะ รักเสียงเพลงอันไพเราะห์จับใจ รักดนตรีที่ทำพลงเอิกกริก รักการมหรศพทุกชะนิด และการสัมผัสกับสตรี

ว่าโดยกำเหนิด แจ็คเด็มป์เซย์มีเลือดผสมของชาวอินเดียน, ไอริช สก็อต และยิวรวมกัน พอใจในชีวิตกลางแจ้งนานเท่านานที่มีสัตว์เลี้ยงเปนเพื่อนอยู่ด้วย ในขณะที่ยังเปนเด็กเล็กอยู่ แจ็คเที่ยวกวาดต้อนบรรดาสุนัขในย่านใกล้เคียงมาเลี้ยงไว้ฝูงใหญ่เปนเพื่อนเล่น แจ็คเปนผู้ที่ชอบร่าเริงเหมือนเด็กๆ และไม่ชอบพูดถึงความทุกข์หรือการตายเลย

เมื่อจิมตูลลี เล่าการตายของเออนีสะคาฟภายหลังที่ชกกับคาเนอราแล้วให้เขาฟัง แจ็คขมวดคิ้วหน้าอยู่ราวอึดใจหนึ่งแล้วก็พูดเร็วว่า "น่าเสียดายจริง—น่าเสียดายคนดี ๆ เช่นนี้" แล้วก็หันไปดื่มร่วมกับพวกเพื่อนหญิงซึ่งล้อมอยู่รอบเขา

พวกพี่น้องและเพื่อนสนิทของแจ็คยังคงเรียกเขาว่า "แชมเปี้ยน" อยู่ตามเดิม เขาสูบบุหรี่ซิการ์มากเท่าที่อยากสูบ แต่ไม่ดื่มเครื่องดองของเมาที่รุนแรงเกินไป เครื่องดื่มที่เขาโปรดมากกว่าสิ่งใดก็คือเบียร์ซึ่งแจ็คชอบจิบเล่นช้า ๆ

ในกระเป๋าของแจ็คไม่เคยขาดเหรียญเซ็นต์ต่าง ๆ เลย สำหรับให้ทานแก่คนขอทาน ญาติพี่น้องคนใดที่ขัดสน ต้องการความช่วยเหลือแล้วเกือบไม่ทันขอร้อง แจ็คจะลงมือช่วยทันทีถ้าเขาทราบความจำเปน และแม้จะได้พบปะกับคนทั้งปวงนับด้วยหมื่นด้วยพันไม่ขาดระยะ แจ็คก็หาลืมหน้าของบุคคลที่เคยติดต่อกับเขาได้ง่าย ๆ ไม่

แจ็คสะสมรายได้ต่าง ๆ ไว้ได้ร่วม ๆ ๑๑ ล้านบาท เงินจำนวนนี้ดูเหมือนหญิงผู้หนึ่ง (เอสเธล เทเลอร์!) จะได้รับไป๕ส่วน และทายาทของหล่อนอีก๕ส่วน แต่แจ็คไม่ได้แสดงกิริยาหรือวาจาขืนขมต่อบุคคลเหล่านี้เลย.

แจ็คมีความกว้างขวางในสมาคมของสตรี และถือเปนเพื่อนสนิทกันโดยไม่เลือกชาติเลือกชั้น กำปั้นเหล็กซึ่งเคยตั้นหน้าวิลลาร์ดเหลวเหมือนขนมครก และส่งเฟอร์โปล่องกลับอเมริกาได้ กลับอ่อนนุ่มเมื่อสัมผัสกับมือของสตรี หากจะพูดถึงกิริยามารยาตร์อันอ่อนโยนต่อผู้หญิง และความเปนสุภาพบุรุษอย่างแท้จริงแล้ว เกือบไม่มีนักมวยคนใดเลยจะทาบกับแจ็คได้.

ครั้งหนึ่งขณะที่ซ้อมอยู่ในค่ายของเขา แจ็คชกคู่ซ้อมซึ่งเปนนักมวยมีฝีมือรุ่นเก่าผู้หนึ่งถึงสลบเหมือด จิมมี ตูลลี บอกแก่เขาว่า "น่าสงสารจริง" แต่แจ็คกลับตอบว่า "เมื่อท่านข้าไปอยู่ในสังเวียนแล้ว จะต้องเตรียมตัวสำหรับรับเคราะห์เช่นนี้"

เขาเดินตรงไปที่นักมวยซึ่งอ่อนบ้อแบ้ ถามว่า "ไม่เปนไรไม่ใช่หรือ ?"

ศีรษะของคู่ซ้อมซบนิ่งอยู่ราวกับถูกชกคอหัก แต่ตอบพึมพัมว่า "ไม่เปนไร ดอกแจ็ค"

"ดีแล้ว" เด็มป์เซย์ลูบหลังลูบไหล่แล้วก็ผละมา จิมมีตูลลีหันไปดูนักมวยที่เพิ่งได้สติ ขณะที่เด็มป์เซย์กล่าวต่อไป

"ฉันได้รับบทเรียนตั้งแต่เริ่มหันเข้าหากีฬานี้ใหม่ ๆ —เมื่อคราวชกกับบิลเบรนแนน ซึ่งเปนคนดีและเปนนักมวยที่สามารถคนหนึ่ง ฉันนึกชอบเขาและอยากจะให้โอกาสเขาได้แสดงฝีมืออยู่นานสักหน่อยเพื่อยึดเหนี่ยวใจคนดู และนายสนามสำหรับหาเงินในคราวหน้า แต่พ่อเจ้าประคุณส่อฉันฉาดที่ขากรรไกรด้วยหมัดขวาในยกที่ ๓ ทำให้งงงุนเกือบหมดสติสตังทีเดียว ฉันจำอะไรเกือบไม่ได้เลยจนกระทั่งย่างเข้ายกที่ ๑๒ จึงควบคุมสติให้มั่นคงและน็อคเอาท์บิลลงนอนเรียงต่อจากนั้นมาฉันถือหลักสำคัญมั่นอยู่ในใจเสมอว่าเวลาเข้าชกกับใครต้องสำเร็จโทษให้เร็วที่สุดที่จะเร็วได้.

(มีต่อหน้า ๓๒)

ผู้เปนหลักชัยของเหล่าทหารหาญ

ฟาบิอุสเปนคนที่ ใคร ๆ ตั้งฉายาว่า "ลูกแกะ" แต่ถึงคราวปฏิบัติหน้าที่ฟาบิอุสไม่มีแต่ความเฉียบขาดเท่านนแต่มีน้ำใจของพ่อด้วย

โดย จันทสวาท

หนุ่มนักรบคาลาเบรียผิวปากเบา ๆ แม่สาวงามผู้หนึ่งก็วิ่งจากที่มืดออกมาสู่วงแขนของเขา

ใน สมัยที่ชาวโรมันรุ่งเรืองอยู่ในยุคดึกดำบรรพ์ อำนาจการปกครอง ที่ แม่ทัพแม่กอง มีอยู่ เหนือทะแกล้วทหารของตนนั้น เข้มงวดกวดขันกว่ายุคปัจจุบันนี้มาก และการลงโทษ คดี สำคัญใน การ ฝ่าฝืนหรือทำลายวินัย ของทหารนั้น มักใช้วิธี ประหาร กันโดยไม่ ต้อง ขึ้น ศาลทหารเลย

ครั้งหนึ่ง เมื่อฮันนิบาล ยกรี้พลสกดไกรไปรุกรานราวีประเทศอิตาลีก่อนคริสตศักราช ๒๑๖ ปี แม่ทัพโรมันผู้หนึ่ง ชื่อฟาบิอุส เปนผู้บังคับบัญชากองทหารสำหรับต้านทานอยู่ หัวหน้านักรบนายนี้เปนแม่ทัพที่แกล้วกล้าสามารถอย่างยิ่ง และชำนาญในกลยุทธทั้งทางหนีที่ไล่อย่างหาตัวจับยาก และไม่ยอมให้กองทัพโรมันถูกโจมตีอย่างจัง ๆ หน้าเลยจนครั้งเดียว เขาพยายามนำทัพหลบหลีกและคอยตักตีสะกัดตัดกำลังฝ่ายข้าศึกอยู่เนืองนิตย์ กระทั่งฮันนิบาลเองก็อ่อนใจ ไพร่พลพากันท้อถอย. เชิงยุทธศาสตร์ทั้งนี้แม้จะเปนที่น่าอับอายขายหน้าแก่เหล่าข้าศึก, ถูกรัฐสภาโรมันติเตียนอย่างรุนแรง, ถูกอิจฉาริษยาจากนายทัพนายกองอื่นๆ ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาของเขา และถูกตั้งฉายาว่า "ลูกแกะ" ฟาบิอุสก็อุตส่าห์อด ทนไป อย่าง ไม่ สะดุ้งสะเทือน

ในระหว่าง เหล่านักรบ ของเขานั้น มีทหารคนหนึ่งซึ่งมีความชำนาญด้านตามแบบชาวเมืองคาลาเบรียอันเปนที่เกิดของตน มักลอบหนีออกไป จากค่าย ในเวลาค่ำคืน เสมอจนกระทั่งข่าวนี้ ล่วงรู้ถึงหูของผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือ ๆ ขึ้นไป การที่ทหาร ออกไป จากค่าย โดยไม่ได้รับอนุญาต จาก ผู้ บังคับ บัญชา ของตนเช่นนี้อาจจะถือกันว่าเปนการหนีตามธรรมดา ซึ่งไม่มีภัย อันตรายอันใดก็ดี แต่ว่าโดยอีกนัยหนึ่งแล้ว อาจซ่อน ความ มุ่งหมาย ที่ร้ายกาจไว้ก็ได้ อย่างไรก็ตาม, ถึงหากจะมีภัยหรือไม่มีภัยก็ยังนับว่าเปนการฝ่าฝืนวินัยของทหารอยู่นั่นเอง.

ฟาบิอุสนั้น ต้องการ ทราบรายงาน ที่ เกี่ยว กับ ทหาร ใต้บังคับบัญชาของตนเสมอ แม้จะเปนเรื่องเล็กน้อย เพราะฉะนั้นเอง ในเวลาไม่ช้าไม่นาน ข่าวการหนีเที่ยวของทหารชาวคาลาเบรียผู้นั้นก็รั่วไป ถึงหูเขา

อุปนิสสัย ใจคอ และความ ประพฤติของทหารผู้นี้ ตามที่ทราบจาก ผู้ บัง คับ กอง ของ เหล่า ทหาร "เซนจูเรีย" นั้น ปรากฏว่าเรียบร้อยอย่างหาที่ติมิได้ ฟาบิอุสได้รับรายงาน ว่าไม่มี ทหาร คนใด ใน กองทัพนั้นเลยที่จะดีเท่าทหารผู้นี้ เขาได้เคยแสดงความแกล้วกล้าสามารถและ ความรักชาติ อย่างยอมเอาชีวิตเข้าแลก มามากมาย หลายครั้ง แล้วไม่น่าจะเปนคนเหลวไหลทำลายคุณงาม ความดี ของ เขา ที่ กระทำไว้ แต่ก่อน ๆ เลย

ฟาบิอุส ทราบ ดังนี้แล้ว ก็สั่งว่าให้ปล่อยทหาร ผู้นั้น ลอบหนีออกไปจากค่ายได้ ตามเคย แต่ให้ มี คนสะกดรอยตามไปด้วย เพื่อจะได้

(มีต่อหน้า ๘)

ผู้เปนหลักของทหาร

(ต่อจากหน้า๗)

ทราบแน่ว่าเขาไปที่ไหน

ในคืนต่อมาทหารผู้กระทำหน้าที่เปนคนสอดแนม หลายคนได้พยายามคอยเฝ้าดูนักรบผู้นี้ แต่ก็ไม่ต้องคอยอยู่นานเท่าใด ด้วยความระมัดระวังราวกับแมวที่ย่องออกจับเหยื่อ เงามืดของนักรบชาวคาลาเบรีย ผ่านไป ใน ระ หว่าง ค่าย อย่างเงียบๆและรวดเร็ว โดดข้ามกำแพงค่ายไปหยุดอยู่ครู่หนึ่งในสนามเพลาะที่ล้อมค่ายอยู่ เหมือนจะดูให้แน่ใจว่าไม่มียามหรือใครสังเกตเห็นตนแน่แล้วก็วิ่งแน่ว ตรงไป ยัง พุ่มไม้ ที่ใกล้ ที่สุด การสะกดรอยตามเขาในตอนนี้ไม่ใช่ของ สะดวก ดาย เลย เพราะ นักรบผู้นั้นรู้จักและจำลู่ ทางทั้งเครื่องกีดขวางในภูมิประเทศตอนนี้ได้อย่างขึ้นใจ แต่โดยที่อาศัยแสงเดือนซึ่ง ส่อง สว่าง กอง สอด แนม จึงสามารถแลเห็นและติดตามเขา ไปได้ทุกฝีก้าว กิริยาของเขาเท่าที่เห็นกันนั้นปรากฏ ว่า กำ ลัง ตั้ง หน้าตรงไปยังแสงสว่างวอบแวบ ที่แลเห็นอยู่ในระยะไกล และซึ่งยิ่งใกล้เข้าไปจึงเห็นได้ว่าแสงไฟนั้นส่องออกมาจากกระท่อมๆหนึ่งใน ป่า ไม้ เมื่อกองสอดแนมใกล้เข้าไปก็เห็น เงาดำมืดของบุคคลคนหนึ่งตะคุ่มๆ อยู่ตรงหน้าทาบกับพื้นน้ำในสระ เล็ก ๆ ซึ่งเปนประกายไปด้วยแสงจันทร์

นี่จะเปนเสือป่าแมวมองของฮันนิบาลใช่หรือไม่? แต่จะเปนใครก็ตาม ทหาร พวก นั้น ตัด สิน ใจเด็ดขาดแล้ว ว่า จะ เข้า ไปให้ ถึง ตัว และเตรียมพร้อมที่จะจับให้ ได้

ในทันใดนั้น ก็ได้ ยินเสียงนักรบชาวคาลาเบรีย ผิวปาก ขึ้น เบา ๆ แล้ว เงา ที่ แล เห็น ตะคุ่ม ๆ อยู่ เมื่อตะกี้ก็ออกวิ่งตรงมาหาเขา ขณะที่ประทะกัน, สวมกอดซึ่งกันและกันอยู่ในวงแขน เสียงหัวเราะอย่างร่าเริงของสตรีก็ดังขึ้น แสดงให้เหล่านักรบสอดแนมที่คอยจับตาเฝ้าดูอยู่เข้าใจปัญหาทั้งปวงได้ทันที.

จากกิริยาอาการของหนุ่มสาวคู่นี้ ย่อมเห็นประจักษ์ได้ว่า เรื่องการทหารเปนปัญหา หลังที่ สุด ที่ จะเกี่ยวข้องกับหญิงชายทั้งสอง.

พ่อหนุ่มคาลาเบรียซึ่งสอดมือกอดสะเอวแม่เพื่อนสาวอยู่ ได้พานางเดินตรงไปยังกระท่อมอย่างช่มช้า กระทั่งหายลับตาเข้าไปภายในด้วยกัน.

บรรดาเหล่านักรบ สอดแนม ที่ไปทำการ ต่างมองหน้ากันทำตาปริบ ๆ แล้วก็หัวเราะดัง ชวนกันเดินทางกลับค่ายรู้สึกโล่งใจที่จะไม่ต้อง จัดการ รุนแรง กับ เพื่อน นักรบของตน แต่ในขณะเดียวกัน ก็อดอิจฉาชาตา ดี ของพ่อ เกลอแกล้วผู้แสวงหาความสุขส่วนตัวไม่ได้.

ในตอนเช้าของวันรุ่งขึ้น รายงานของเหตุการณ์เหล่านี้ ก็ตกถึงมือของฟาบิอุส ซึ่งสั่งให้จับหญิงสาวนั้นและพาตัวมาหาเขาทันที.

พฤติการการณ์ที่ เปนไปอย่างกระทันหันโดยไม่มีใครคาดฝันเช่นนี้กระ ทำให้ มิตร สหาย และ นาย กองของนักรบชาวคาราเบรีย ผู้นั้นตะลึงงันไปหมด และคาดหมายถึงชาตาร้ายของผู้ต้องคดีไปต่างๆกัน การณ์ดูเหมือนว่า "ลูกแกะ" น่า จะไม่คงร่องคงรอยกับฉายาของเขา เสียแล้ว

ประ มาณ ๒ – ๓ ชั่วโมง ต่อ มา หญิงสาวซึ่งตัวสั่น เทาไปเพราะความหวาดกลัวก็ถูกพาตัว มาหาท่านแม่ทัพที่ค่าย อย่าง เร่ง ร้อนโดย นักรบ เซ็นจูเรียนผู้หนึ่ง

นาง เปน หญิง สาว ที่ ทรงโฉมละออตา ลักษณะบอกว่าสืบเชื้อสายมาจากชาว อะบรุซซี อนแข็งแรง ผมอนดำเปนมันละเอียดอ่อนของนางผูกขมวดไว้ข้างหลังด้วยริบบิ้นอย่างหยาบ ๆ ยาว สยาย ประปรายลงมาประหนึ่งเส้นไหมที่เลือกแล้ว เนื่องแต่ถูกจับโดยไม่ทันรู้เนื้อรู้ตัว จึงไม่ทันแต่งกายให้เรียบร้อยได้ ในขณะนั้นจิตต์ ใจ ของนางดูเหมือนจะไม่ได้อยู่ กับเนื้อกับตัวดัว จึงไม่ได้ยินได้ฟังเสียงเกี้ยวพาราสีและเสียงอุทาน แสดงความนิยมยินดีในความงามของนางจากเหล่านักรบขณะเมื่อนางผ่านเขาไปเลย

โลก เรา ไม่ มี เปลี่ยน แปลง กี่ร้อยกี่พันปีมาแล้วเปนอย่างไร สมัยนี้หรือ สมัยไหน ก็ เหมือน กัน ทั้ง นั้น และเมื่อหญิงสาวรูปสวย ผ่าน เข้าไปในค่ายทหาร แล้ว ย่อม จะต้องก่อให้เกิดความเอิกเกริกและประสพ วาจาทำนองที่กล่าวมาข้างบนนี้เสมอ

ภายหลังที่ได้ ถาม ปากคำ จากนางอย่างตรงไปตรงมา๒–๓ประโยค ฟาบิอุส ก็สั่งให้ พา ตัว กลับ ออกไปและสั่งให้หานักรบหนุ่มชาวคาลา–เบรียผู้นั้นทันที

นักรบผู้ต้องคดีทราบคำสั่ง ก็สวมเกราะขัดสอาดและเปนมันวับรีบเข้าไปหาโดยเร็ว ทราบดีว่ามีอะไรคอยอยู่ ข้าง หน้า เขา และ หัวใจ เริ่มเต้นแรงไม่เปนจังหวะจะโคน เมื่อทราบข่าวว่าอารมณ์ของ "ลูกแกะ" เวลานั้นกำลังอยู่ในฐานะที่ไม่ น่าไว้ใจเสียเลย.

พอได้เข้าไปเผชิญหน้ากับ ฟาบิอุส และเหลือบเห็นสีหน้าแม่ทัพของตนเท่านั้น พ่อหนุ่มนักรบคาลา–เบรียก็ทอดอาลัยว่าวาระสุดท้ายของตนมาถึงเสียแน่แล้ว

ครั้นแล้ว ฟาบิอุส ก็ เอ่ย ขึ้น ว่า "ฉันรู้ดีว่าแก ออกไป นอน ค้าง อ้างแรมนอกค่ายกี่ครั้งต่อกี่ครั้ง มา แล้ว การกระทำของแกเปนการฝ่าฝืนวินัยและทำลายระเบียบคำสั่งของ ฉันอย่างร้ายแรงที่สุด ในขณะที่ใครๆ เขาช่วยกันปฏิบัติและรักษากฎข้อบังคับอยู่อย่างเคร่งครัด แกกลับล่วงละเมิดให้เปนตัวอย่างขึ้น ซึ่งฉันจะปล่อยให้ผ่านไปไม่ได้ ความเปนเพื่อนดี, เพื่อนร่วมใจ, ร่วมตายที่ฉัน ปฏิบัติ อยู่ต่อ ทะแกล้ว ทหาร ทั้งปวงตลอดมา ควรจะได้รับผลตอบแทนที่ดีกว่านี้สักหน่อย"

วาจาของฟาบิอุสประโยคหลังนี้แล่นปลาบซาบซ่าน เข้าไปในใจ ของชายหนุ่มนักรบอย่างรุนแรง ได้สำนึกว่าความ ประพฤติ ของ ตน ซึ่งผ่านพ้นมานั้น เท่ากับเปนการทรยศต่อนายที่ใจดี และมีความเมตตาปราณีสมกับวีระบุรุษแท้ๆ ริมฝีปากของเขาขมุบขมิบเหมือนพยายามจะพูดและอธิบาย และถ้อยคำทั้งปวงมาติดตันอยู่แค่คอหอยเท่านั้น.

ฟาบิอุส สังเกตทราบ ความ ทนทุกข์ทรมานซึ่งความรู้สึกของทหารผู้นั้น กำลังได้รับ อยู่เปน อย่าง ดีจึงกล่าวต่อไปว่า.

"อนึ่งฉันยังได้ รับรายงาน คุณงามความดีของแก จากผู้บังคับกองของแกโดย ละเอียด เท่า ๆ กับความชั่ว ช้า เลว ทราม ครั้ง นี้ เหมือน กันความกล้าหาญของแก และหน้าที่ที่แกได้ปฏิบัติต่อประเทศชาตินั้น เปนเกียรติคุณอันงดงามที่ฉัน ปรารถนาจะชี้ให้เปนตัวอย่างแก่คนอื่นๆ และด้วยเหตุนั้นเองฉัน จะยกเว้นชีวิตให้แกสักครั้งหนึ่ง แต่ฉันจะต้องตั้งใครสักคนหนึ่งซึ่งเปนผู้พิทักษ์รักษาและคุ้มครองแกไปตลอดชีวิต และแกจะอยู่ในฐานะที่ ไม่เปิดโอกาศให้แกริอ่านฝ่าฝืนกฎหรือวินัยทำนองนั้นอีกต่อไป"

พูดแล้ว ก็ให้ อาณัติ สัญญาแก่ทหารองครักษ์ นายหนึ่ง ซึ่งออกไปทันที ทิ้งให้พ่อหนุ่ม นักรบคาลาเบรียคิดทนทุกข์อยู่ เบื้องหลังต่อไป.

นี่เขาจะถูกลงโทษทรมานอย่างไรแน่ ? ทำให้เขาตายอดหรือ ? ตัดมือทั้งสองข้างหรือ ? ถูกล่ามโซ่ตรวนตลอดชีวิตหรือ ? หรือว่าจะถูกปลด จาก เหล่า ทหารหอก อันกล้าหาญชาญชัย ส่งไปเปนผี้พายในเรือรบอย่างแสนทรมาน ?

ภายหลังที่รู้สึกเหมือน เวลาได้ผ่านไปหลายปีดีดักหนักหนา ทหารองค์รักษ์ผู้นั้นก็จับมือแม่สาวจูงเข้า

(มีต่อหน้า ๓๒)

ข่าวโลกภาพยนตร์

✷

โจนบลอนเดลซึ่งเวลานี้เปนนางยอจบานด์ ต้องการจะเปลี่ยนชื่อในทาง ภาพยนตร์ ของ หล่อน เปน โจนบานด์ แต่บริษทวอเนอร์บราเธอร์ไม่ยอมอนุญาต โดยอ้างเหตุว่าได้ลงทุนเงินเปนอันมากใน การ ประกาศชื่อของหล่อนซึ่ง มีมหาชน รู้จักกันทั่วไปในเวลานี้

• • •

ลีเทรซีแสดงเปนผู้สืบข่าวหนังสือพิมพ์เปนครั้งที่หกในเมื่อเขาเล่นเรื่อง "แอดไวซ์ ทูเลิฟลอร์น" ของบริษัททะเวนตี้เซ็นจูรี.

• • •

เฟรเดริคมาช จะเล่นเปนมาร์คแอนโตนีกับคลีโอพัตรา (คลอแดดคอลแบร์ท) ใน เรื่อง คลีโอพัตราของซีซิลเดมิลล์

• • •

บัสเตอร์ คีตัน กะการ ที่ จะทำภาพยนตร์ ตลกใน กรุง ลอน ดอนในเดือน มกราคม นี้

• • •

คาธาริน เฮปเบอร์น กำลัง เริ่มแสดงในเรื่อง "ทริกเกอร์" ซึ่งเปนเรื่อง ของ ชาว อเมริกัน คน หนึ่งราลฟเบลลามีเปนพระเอก หล่อนจะไม่แสดงเรื่องอื่นจนกระ ทั่งฤดูร้อนที่จะถึงนี้ ตามที่หล่อนจะแสดง เปนพระนางเอลิซาเบธในเรื่อง "เดอะทูเดอร์เวนซ์" นั้น งด เว้น ไว้ชั่วคราว.

• • •

เมเวสต์ หลัง จาก แสดง เรื่อง "ไอ แอม โนแอนเยล" แล้วจะแสดงเรื่อง "อิท แอน'ท โนซิน" ซึ่งเปนเรื่องตลก

• • •

ไซริล แมคลาเกลน น้อง ชายคนสุดท้อง ของ พวก น้อง ๖ คน ของวิคเตอร์ แมคลาเกลน ได้เข้าไปในฮอลลีวูดเพื่อแสดงภาพยนตร์

เรื่องป่าที่เยียมของเมโทร

จะไปสร้างกันในใจกลางป่าทึบของประเทศบราซิล พยายามจะ สัมภาษณ์กาโบมา หลายปีไม่ สำเร็จ

โดย ก.ไก่แจ้

✷

โนวาโรอีกคนหนึ่ง

ภายในไม่ช้า นี้จะ มีโนวาโร อีกคนหนึ่งในจอภาพยนต์

เมื่อ ๒–๓ สัปดาห์ มาแล้ว เมื่อรามอนอยู่ในลาน ดอน รามอนกล่าวว่าเขามีหวังอย่างใหญ่ หลวงในความสำเร็จ ทาง ภาพยนต์ ของ น้องสาว ของ เขา คือ คาร์เมลา โนวาโรผู้ซึ่งได้รับการฝึกฝนบทบาท ท่าทางจากพี่ชายผู้ชำนาญ แล้ว ของ หล่อน

สถานที่หล่อนฝึกซ้อมการแสดงนั้นคือที่โรงละครส่วนตัวเล็ก ๆ ซึ่งเปนของดาราแมกซิกันผู้นั้น

"สะมารัง" แสดงโดยชาวเกาะลวนซึ่งจะมาที่ศาลาเฉลิมกรุงเร็ว นี้ ๆ

เรื่องผจญภัยเรื่องใหม่

ป่าใหญ่ที่ ยังไม่ ถูก สำรวจ อีกแห่งหนึ่งในโลก คือป่าซึ่งเปนที่อาศัยของอินเดียนพวกหนึ่ง ชื่อพวกทาเรียนโน บริษัท ม.–ก.–ม. จะเข้าไปเหยียบย่ำสำรวจ เพื่อกระทำ การ ถ่าย ภาพยนต์ เรื่องการผจญภัยในใจกลางของป่า มหึ มา นั้นภาย ใน เว ลา ๑๒ เดือนที่จะมาถึงนี้.

เปนภาพยนต์เรื่องใหม่ ให้ชื่อว่า "จังเกิลเรดแมน" เปนเรื่องที่น่า ดู กว่า เรื่อง "เทรดเดอร์ฮอร์น" (ล่องป่า) หรือ "เอสกิโม" ที่ทำการจะไปถึงได้ก็ด้วยการไป ดวยเครื่องบิน เพราะเปนป่าที่กว้าง เหลือประมาณ และการถ่ายภาพ ป่า ที่จำ เปนๆ บางคราวก็ ต้องใช้เครื่องบิน

บริษัทนั้นได้กะกำ หนด เวลา ๙

รู๊ธแช็ตเตอร์ตัน

เดือนเปนอย่างน้อย ถ่ายภาพพวกทาเรียนโน, ถ่ายภาพผจญภัยในป่า, ถ่ายประเพณีของพวกนั้น, การต่อสู้กับสัตว์ และอันตรายของพวกนั้นซึ่งเปนตอนที่จำเปน ๆ ทั้งสิ้น ของ เรื่องนั้น.

พวกเปลือยกาย

พวกทาเรียนโน อาจจะเปนพวกเปลือยกายพวกแรกที่สุด เปนเวลาหลายศตวรรษมาแล้ว พวกทาเรียนโนอาศัยอยู่ด้วยกันในบ้านหลังใหญ่ทำด้วยท่อนซุง หลังหนึ่งอยู่กันได้ ๕๐๐ คน การล่าสัตว์การหาปลา การทำนา เหล่านี้ ทำด้วยกันเปนหมู่เปนพวก ภายใต้การแนะนำของหัวหน้าพวก การสักการะบูชาทางศาสนาของคนเหล่านี้ มีหัวหน้าคนเดียวเปนผู้นำ หัวหน้าในการนั้นเปพ่อมด

ในอาณาเขตต์ของพวกทาเรียนโนซึ่งมีหลายพันตารางไมล์ ชาวผิวขาวจะเข้าไปไม่ได้ นอกจากเจ้าพนักงานของประเทศบราซิลเท่านั้น

สั้น–สั้น

คลาราโบว์ เมื่อไปแสดงภาพยนตร์ ลดน้ำหนัก ตัว ลง เหลือ เพียง

(มีต่อหน้า ๑๐)

"อย่าลืมฉัน"

ฟังเธอยิ้มให้โดยไม่พูด
แต่ดีฉันก็เข้าใจ -
ในความตั้งใจของเธอ.

"อย่าลืมฉัน" เปนคำฝากครั้งสุดท้าย
ของ ยอมตาย เพราะความรัก

น้ำหอม "อย่าลืมฉัน" นอกจากจะมีกลิ่นหอมยั่วยวนหอมทนและส่งกลิ่นไกล เปนที่ถูกใจทุกคนแล้ว ยังมีความหมายลึกซึ้งถ้าเปนของฝากของให้แล้ว ผู้รับจะลืมเสยมิได้

น้ำหอม "อย่าลืม" ฉันแท้
ต้องมีตราดังนี้

ดอกไม้สีฟ้า

ในใบเสมาสีนาเงิน

อย่าลืมฉัน

มีจำหน่ายทั่วไป ขายส่งที่ยี่ห้อชุนเสงยั่วกีริมคลองถมสำเพ็ง

เรื่องบ้าที่เยี่ยม

(ต่อจากหน้า ๙)

๑๑๐ ปอนด์–การ์คุปเปอร์ ยื่นหนังสือต่อเจ้าหน้าที่ขอเปลี่ยนชื่ออันถูกต้องตามกฎหมายของเขา คือ แฟรงค์ เจมส์ คูเปอร์ เปนชื่อซึ่งเปนที่รู้จักกันดีในทางภาพยนตร์– เจเน็ต เกเนอร์เปนดาราคนหนึ่งใน ดารา ๒–๓ คนที่ไม่เคยสูบบุหรี่ – ตำแหน่งครั้งแรกของ ยอชโอเบรียง ในทางภาพยนตร์ นำรายได้ให้เขาเพียงอาทิตย์ละ ๑๕ ปอนด์

บนกำแพงบ้านของการ์โบ

นักถ่ายรูปคนหนึ่ง พยายามจะเข้าไปถ่ายภาพการ์โบ ขณะที่กำลังอาบแดดอยู่ในสวนดอกไม้ของหล่อน.

ตำรวจแซนดา มอนิดา ได้จับชายผู้นั้นซึ่งกำลังปีนกำแพงบ้านของหล่อน เขาบอกกับตำรวจว่าเขาพยายามที่จะพูดจาสนทนากับการ์โบร์มาหลายปีแล้ว.

ในกระเป๋าของเขา ตำรวจค้นพบจดหมาย ๒ ฉะบับ จ่าหน้าซองถึงดาราสวิเดนผู้นั้น และโคลงกลอนหลายบทหลายภาษา ซึ่งชายผู้นั้นแต่งขึ้น เวลานี้เขาถูกไต่สวนอยู่.

เขาจะเปนใน––อนาคต

หลังจากเรื่อง "ฮูปลา" ซึ่งเปนเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งของบริษัทฟอกซ์ ซึ่งมีคลาราโบว์เปนตัวชูโรงเฮอเบิดมันดิน ตัวตลกเอกของบริษัทฟอกซ์ จะโกนหนวดอย่างน้อยวันละ ๑ ครั้ง.

๒ปีมาแล้ว มันดินนึกฝันที่จะได้เข้าร่วมแสดงบทรักกับเขาบ้างจึงได้เตรียมตัวท่าทางถ้อยคำอยู่เสมอที่จะเข้าแสดงร่วมกับดาราคนหนึ่งคนใด

ครั้นคืนหนึ่งเขาก็ได้โอกาสอันวิเศษที่จะได้เล่นร่วมกับคลาราโบว์

มันดินเล่นบทรักกับคลาราโบว์ เมื่อคอนดี้เขาทั้ง สอง กอดกระหวัดรัดกันนั้น มันดินแสดงกิริยาอ่อนโยนได้เปนอย่างเยี่ยม

ผู้อำนวยการ แฟรงค์ลอยด์ร้องแสดงความพอใจ มิสโบว์หันมาทางมันดินและพูดว่า

"คุณพระช่วยทำไมเธอจึงไม่โกนหนวดนะ ?"

มันดินหน้าแดง!

เฮปเบอร์นเปน พระนางเอลิซาเบธ

เปนข่าวดีเมื่อทราบว่า คาธารีนเฮปเบิร์น จะได้แสดงความเปนไปของชีวิตของพระนางเอลิซาเบธในเรื่องอ่านเล่นเรื่องใหม่ของ เอดส์เวอร์ ชุนชื่อเรื่อง ทูดอร์เวนซ์

นอกจากหล่อนมีความชำนิชำนาญในบทบาทแล้ว หล่อนยังมีรูปร่างคล้ายคลึงกับพระนางองค์นั้นเมื่อยังทรงพระเยาว์อยู่เปนอันมาก จะทำให้หล่อนเห็นว่าภาพยนตร์เรื่องนั้นเปนเรื่องดีที่สุดเรื่อง หนึ่ง สำหรับปีนั้นซึ่งหล่อนควรเลือกแสดง

มิสเฮปเบิร์นซึ่งมีรูปร่างเหมาะเจาะอยู่แล้ว จะเหมาะยิ่งขึ้นในการซ้อมบทบาทพระอุปนิสสัยของพระนางอังกฤษ พระองค์ซึ่งเปนผู้ปกครองวิถีเพศที่เข้มแข็งที่สุดของประเทศนั้น

มาเดลีนคารอลล์ จะแสดงเปนพระนางในเรื่อง พระนางเมรีแห่งสกอตเหมือนกัน

จบ

พื้น ปวด ใส่พื้น ถอนพื้น อดพื้น มีแพทย์ประกาศนียบัตรเปนคนไทย เรียนการทำพื้นจากประเทศอังกฤษ มะเบาแพทย์ทำเองเสมอ เมื่อไม่พอใจทำให้ใหม่ สถานที่สอาด ราคาเยาว์ เวลาทำงาน ๘ น.ถึง ๑๗ น. ทุกวัน

พันตา หน้าวังบรพา
ร.อ. โปร่ง เมนะรัย ผู้จัดการ

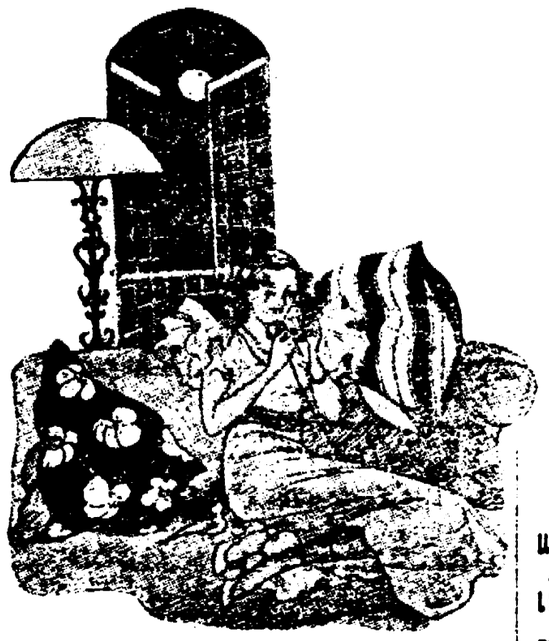

ความหลง

โดย ผาสุก รุ่งพันธุ์

(ต่อจากเสาร์ก่อน)

"หรืออาจเปนด้วยเวลานี้ท่านกำลังมองหาหนทางที่จะเดินเข้าสู่สภากระมังครับคุณพี่"

"จ้ะ คงรอคอยให้ตายเสียก่อนแล้วจึงค่อยทำนั่นแหละเห็นจะดีกว่า" คุณหญิงต่อเน้นเสียงยานคางพูดอย่างประชด ส่ายหน้าช้าๆ ด้วยความเบื่อหน่ายเปนกำลัง "แต่ให้เราเปลี่ยนเรื่องพูดกันเสียทีก็ดี."

ต่อจากนั้นที่ประชุมน้อยๆ ของบ้าน "ชายทะเล" ก็ตั้งต้นรับประทานอาหารต่อไปกันใหม่ ช้าๆ นานๆ จึงพูดกันเสียทีหนึ่ง ถึงเรื่องความทุกข์สุขภายในครอบครัวและญาติพี่น้องที่สนิทๆบางคน แต่เรื่องทั้งหมดในที่สุดก็คงมาลงในจุดหมายเดียวคือเรื่องกิจบ้านการเมือง–เรื่องการเปลี่ยนแปลงของสยามใหม่ รัฐบาลใหม่ของสยามและวิถีดำเนิรการของคณะราษฎรเท่าที่เปนมาแล้วทั้งหมด.

อย่างไรก็ตาม,ในที่สุดเจียมใจได้ออกความเห็นเตือนขึ้นถึงเรื่องการกลับของวิสูตรครั้งนี้ จึงต่างปรึกษาและตกลงกันว่า จะให้วิสูตรไปรายงานตัวต่อกระทรวงธรรมการและคณะราษฎรในวันศุกร์หน้าที่จะถึง ครั้นแล้วคุณหญิงนิ่งเงียบไปในรูปเดิม เนื่องจากอารมณ์เก่าเข้ามาครอบงำ เมื่อการรับประทานอาหารได้สุดสิ้นแล้ว วิสูตรต้องขอตัวไปโฮเต็ลหัวหิน เพราะนัดไว้กับเพื่อน ๒–๓ คนซึ่งมาพักอยู่ที่นั่น.

ที่บ้านจึงคงเหลือแต่คุณหญิงและเจียมใจเพียงสองคน ต่างพากันเดินคลอเคียงผ่านห้องนั่งเล่นเข้าไปในห้องรับแขก คุณหญิงค่อยๆ เดินเข้าไปหยุดยืนเอนหลังพิงกรอบหน้าต่างบานหนึ่ง ด้วยอารมณ์อันเลื่อนลอยตามเคย แต่ได้บอกเจียมใจให้ปิดประตูเฟี้ยมกระจกซึ่งเข้ามาเสียด้วย

เมื่อแรกนั้น คุณหญิงมีริมฝีปากอันเม้มสนิทเกือบเปนเส้นตรงอันเดียวแต่แล้วก็เริ่มสั่นระริกขึ้นในทันทีทันใด ขมุบขมิบคล้ายกับจะกล่าวถ้อยคำอันใดออกมาเหมือนกัน แต่ไม่เปนผลสำเร็จ ต่อมาอีกสักครู่เมื่อบังคับริมฝีปากให้หายสั่นได้แล้วจึงพยายามแข็งใจเงยหน้าขึ้นสบสายตาเจียมใจอย่างมิพรั่นพรึง เปนครั้งแรก.

"พี่รู้ได้ดีๆ เจียมใจ ว่าเธอกำลังต้องการจะพูดอะไรกับพี่" คุณหญิงเอ่ยขึ้นด้วยเสียงแหบๆ "แต่พี่ขอบอกว่ามันไม่มีประโยชน์อันใดดอก"

ลากเก้าอี้เล็กๆ ตัวหนึ่งที่มุมห้องมาวางที่ข้างเบียนโน พลางซุดกายลงนั่งอย่างแช่มช้า ชำเลืองดูพี่สะใภ้ในอนาคต ด้วยกิริยาอันสงบท่ามกลางแสงสว่างเรื่องซึ่งส่องสาดลงมาจากดวงโคมระย้าบนเพดานเบื้องบนนั้น ทำให้แลเห็นใบหน้าอันเคร่งครัดของเจียมใจดูยิ่งเขร่งเครียดมากยิ่งขึ้น จนคุณหญิงเองรู้สึกใจเต้นผิดปรกติ.

"คุณพี่ตั้งใจจะไปกับหลวงอุดมฯ แน่หรือคะ?" เธอกล่าวถามด้วยเสียงปรกติ

"แน่!" เปนคำตอบอย่างเรียบๆ แต่ทว่าเด็ดขาด "พี่ได้ตัดสินใจแล้วเมื่อบ่ายนี้เอง เราจะไปกันคืนนี้แหละ"

"โดยรถยนตร์กระมัง?"

"จ้ะ" คุณหญิงตอบ "ความจริงเธอเองก็รู้อยู่แล้วว่า วันนี้เปนวันอังคารไม่มีรถไฟผ่านที่นี่ในเวลากลางคืน"

"กว่าจะถึงที่นั่น คงหนาวไม่น้อยทีเดียว" เจียมใจพูดน้ำเสียงเปนปกติ คล้ายกับว่าไม่มีเหตุการณ์แปลกประหลาดอันใดเกิดขึ้น "ดิฉันจะไปเอาเสื้อกันหนาวขนสัตว์มาให้เอาไหมคะ คุณพี่?"

คุณหญิงศรีฯจ้องดูตาเธอ–จ้องอยู่นานด้วยความฉงนใจ.

"เจียม!" คุณหญิงเรียกชื่อหญิงสาวห้วนๆ เปนครั้งแรก "ดูเหมือนเธอไม่รู้สึกตื่นเต้นตกใจอย่างใดในการไปของพี่ครั้งนี้เลยเจียวนะ"

"อย่างนั้นหรือคะ" เจียมใจอุทานขึ้นเบาๆ พลางเงยหน้าขึ้นมอง "บางทีอาจจะเปนได้ เพราะด้วยคงยังไม่มีสิ่งใดมารบกวนเส้นประสาทของดิฉันให้สั่นกระเทือนไปได้กระมัง และอีกประการหนึ่ง ดิฉันคิดว่า คุณพี่คงจะได้ตริกตรองเปนที่มั่นใจแล้วจริงๆ เมื่อเปนเช่นนี้ก็คงจะไม่มีข้อตกหล่นหรือเหตุแม้พียงสักข้อเดียว เหลือไว้ให้ดิฉันมีโอกาสคัดง้างได้ และก็––ก็––ข้อสำคัญก็คือมันเปนชีวิต–เปนกาลอนาคตของคุณพี่โดยแท้จริง"

"ที่สุดแม้ว่าเธอจะได้ชื่อว่าเปนผู้เปนคงแก่เรียนคนหนึ่งก็ตาม" คุณหญิงพูดอย่างคิด "อนุญาตให้พี่ถามเธอสักข้อหนึ่งเถิด ถ้าเธอมาเปนพี่บ้าง เธอจะทำอย่างที่พี่กำลังจะทำลงไปอย่างนี้ไหม? เจียมใจ?"

ดิฉันไม่ทำอย่างนั้นเลย!" เปนคำตอบอย่างหนักแน่น,

คุณหญิงศรีฯ หัวเราะออกมาห้าวๆ โดยปราศจากความระมัดระวัง เสียงหัวเราะนั้นดังกังวานเปนการหัวเราะกับหัวใจแท้ๆ หาใช่โดยปลาบปลื้มปีติอย่างใดไม่เลย!

"อ่อ! – ดิฉันรู้อยู่เหมือนกันว่าคุณพี่กำลังจะพูดว่ากระไร" เจียมใจรีบต่อโดยเร็วเสียก่อนที่คุณหญิงจะได้พูดอะไรออกมา "คุณพี่ตั้งจะว่าดิฉันนะเปนคนหัวอ่อน– ว่าง่ายไม่มีความกระวนกระวายแห่งใจเลยสักนิดเดียว ความจริงเปนเช่นนั้นไม่ใช่หรือคะ– ดิฉันอาจจะอ่านความคิดจากสายตาของพี่ได้ดีๆ ทีเดียว–เวลานี้คุณพี่คงรู้สึกซึ้งความซื่อสัตย์–ความจงรักภักดีของดิฉันซึ่งมีต่อพี่วิสูตรเสียอย่างเหลือเกินแล้ว คุณพี่คงจะได้เห็นว่ามันเปนความรัก–ความซื่อตรงอย่างงมงายเช่นของคนตาบอด หรืออะไรๆในทำนองนั้น แต่––" หญิงสาวหยุดคิดหน่อยหนึ่งแล้วจึงกล่าวต่อ– "แต่ทว่า เราทั้งสองมีความรู้สึกผิดกันนะคะ และก็กำลังตกอยู่ในฐานะรูปการณ์ต่างกันมาระหว่างคุณพี่กับดิฉัน และก็เพราะเหตุนี้แหละ ดิฉันจึงไม่พยายามที่จะคัดง้าง หรือหนียวรั้งคุณพี่ไว้"

"เธอคิดว่าเธอควรจะทำอย่างไรบ้างเล่า เจียมใจ?" คุณหญิงตั้งคำถามเสียงแหบๆ "หากว่าวิสูตรจะเผอิญได้ทำลายความหวังอย่างใหญ่หลวงของเธอสักครั้งหนึ่งเวลานี้"

(มีต่อหน้า๑๒)

ความหลัง

(ต่อจากหน้า ๑๑)

"ดิฉันจะอดทน" หญิงสาวเม้มริมฝีปากคอบกังวานน้ำเสียงนั้นบอกความจริงจังอย่างที่ผู้หญิงใจเด็ด ๆ ที่สุดจะพึงพูดได้ "ตลอดจนความรักความนับถือของดิฉันก็จะให้มีอยู่คงที่ไม่เปลี่ยนแปลง บางทีเพราะเหตุนี้แหละ ดิฉัน จะ พยายาม อดทนถึงที่สุด ดิฉันจะรัก– จะซื่อสัตย์ต่อเธอให้มากยิ่งขึ้นอีก ซึ่งแทนที่จะ เหยียบย่ำ หรือ ปลีกตัว ออก ห่างจากเธอไปเสียเหมือนดังเช่นคนอื่นๆ เขาทำกันเลย"

"หมายความว่า" พูดอย่างจะให้เปนอารมณ์ดี แต่ทว่าสีหน้าและหางเสียงนั้น ยังคงมีแววแห่งความมานะ และ แตกดัน เปน อันมาก "เธอคิดว่าพี่ควรจะ อยู่ กับเจ้าคุณต่อไป อดทนทรมานโดยการแสดงเปนภรรยา ที่น่ารัก – ซื่อสัตย์ ผูกพันปฏิบัติ เอา อกเอาใจ เปน ต้น ว่าเมื่อท่านกลับมาถึงบ้าน–กลับมาจากงานการอันเหลวแหลกตามเคย แล้วก็ให้ พี่ออกไป ต้อนรับด้วย ความยิ้มแย้มแจ่มใสร่าเริงเหมือนหนึ่งท่านเพิ่งกลับจากกระทรวง และถ้าหากว่าเปนได้ก็ให้ พี่รวบ รวม หนังสือพิมพ์บรรดาข่าวสารการ กระทำ ของคณะราษฎรหรือ รัฐบาล ใหม่ เอาไว้ อ่านให้ ท่านฟัง เมื่อ ภายหลังอาหาร แล้วอย่างนั้นหรือ– เจียมใจ ?"

"เปล่าเลย คุณพี่! ดิฉันก็จะไม่ทำเช่นนั้นอีกเหมือนกัน" หญิงสาวปฏิเสธเรียบๆ "แต่ดิฉันเชื่อใจได้ทีเดียวว่า ดิฉันจะไม่ยอมไปกับผู้ชายอีกคนหนึ่งซึ่งพึ่งรู้จักเพิ่งได้มีความสัมพันธ์กันแต่ พึ่งเล็กน้อย และยังไม่ได้เห็นอกเห็นใจกันพอที่จะเสียสละสิ่งที่มีอยู่ จนถึงกับจะยอมให้เขาเปนผู้นำทางแห่งชีวิตใหม่เปนอันขาด"

"ทำไมจึงไม่ควร?"

"เพราะเหตุว่า ดิฉันแน่ใจว่าดิฉัน จะต้องถูก กฎ ธรรมดา ลงโทษอย่างหนักในที่สุด"

นัยน์ตาทั้งคู่ ของ คุณ หญิง ศรี ฯ เปนประกายลุกวาวขึ้นทันทีทันใด.

"เจียมใจ!" เธอ เอ่ย นามหญิงสาวเสียงดังอีกครั้งหนึ่ง "เธอน่ะไม่ใช่ เปน คนโง่ อย่าง ที่ เธอ พยายามจะทำให้ พี่เข้าใจเช่นนั้นเลย นี่เธอไม่เห็นอะไรจริง ๆ หรอก หรือ–ไม่เห็นจนกระทั่งความ คิด–ความ รู้สึกต้องการอัน แท้จริงใน หัวใจ ของพี่บ้างเลยเทียวหรือ –เจียมใจ บอกพี่บ้างซิ เธอ ได้ เห็น–ได้ เข้า ใจอะไรบ้างแล้ว ใน เวลานี้ แน่ ละ, ถ้า หาก จะ ได้ มี กฎธรรม ดา ข้อ ใดสามารถมาลงโทษพี่บ้างแล้ว มันจะต้องได้ ทรมาน–ฆ่า ประสาท ของเจ้าคุณอย่างหนักที่สุดเหมือนกัน."

"อ๋อ! เท่า นี้ เอง" เจียมใจว่าอย่างกับเพิ่งจะได้ทราบ ความมุ่งหมายของคู่สนทนา "ดิฉันพอเข้าใจแล้วละค่ะ ว่าคุณพี่น่ะตั้งใจจะไปกับคุณหลวงอุดม ฯ ครั้ง นี้ ก็ เพื่อจะเอาชนะเจ้าคุณท่านเท่านั้นเอง"

"ยิ่ง กว่า นั้น– ยิ่ง กว่า นั้น อีก แน่เทียว!" คุณหญิงร้องเสียงแหลมแค่น หวัว เราะ ออก มา อย่าง แกน ๆ เปนการระบายความคั่งแค้น ออก มาได้ เสียชั่วคราวหนึ่ง "ท่าน จะต้องช้ำใจ–ว้าเหว่ทนทุกข์ทรมาน ในเมื่อต้องเสียสิ่งที่ท่านชอบ และ เคยชินไปพี่รู้ดีทีเดียว ข้อ นั้น เจ้า คุณ เปนคนรักขนบธรรมเนียมจัด บูชา บัญญัติ ข้อ ห้าม เสีย จน เปน ชี วิต จิตต์ใจ เมื่อ เช่นนั้นก็ไม่ ต้อง สงสัยละท่าน จะ ต้อง พยา ยาม หลบ หนี เข้ารกเข้าพงไปเพราะด้วยความอับอายขายหน้าอย่างที่สุด เจ้าความรู้สึกผิด ชอบ น่ะ หรือ ? – มัน ก็ คือ สัตรูวิญ ญาณ ชั่ว ร้าย เฝ้า คอย ติด ตามหลอกหลอนท่านไปทุก ๆผี เก้า–ตามไปจนกระทั่งสุดลมหายใจ– –ปี แล้วก็ปีเล่า–– มีชีวิตอยู่ โดยความ อัปยศอดสู– – และก็ถ้าหากพี่ไปถึงที่นั้นเรียบร้อยแล้ว เมื่อมีเวลาพี่ก็จะได้เขียน จดหมาย อย่าง เพราะ ๆ สัก ฉะบับหนึ่งส่งมาให้ท่านอ่าน เขียน–เล่าให้ ท่าน ฟังถึงเรื่องการ เดินทางน่าตื่นเต้น–สนุกสนานของเรา และสุดท้ายขออวยพรให้ ท่าน มี ชีวิต ยืนนาน– –ขอความสุขสมบูรณ์จงมีแก่ท่านตลอดไป ทั้งนี้เพื่อท่านจะได้เก็บไว้เปนที่ระลึก–เก็บไว้อ่าน ถ้าท่านประสงค์จะเก็บไว้"

ขณะ ที่ พูด มือ ของ คุณ หญิง กำแน่น จ้องตาดูหญิงสาวอย่างมิกระพริบ จ้องดูเสียอย่างจริง ๆ จัง ๆ คล้าย กับ จะ บัง คับ ให้ อีก ฝ่าย หนึ่งตอบ–หรือไม่ ก็พูดให้ แตก หัก ออกมาทีเดียว

เจียมใจไม่ว่ากระไร นิ่งตรองอยู่ครู่หนึ่ง พลางเงยหน้าขึ้นจ้องดู คุณ หญิง บ้าง เปน การ ตอบ แทนก่อนแล้วจึงว่า :–

"คุณพี่เอ๋ย– – ง่า– – คุณหลวงตั้งใจว่าจะไปอยู่ ที่ไหนกันแน่ ละ ?" ถามอย่างเรียบ ๆ

"ปีนัง หรือไม่ก็สิงคโปร์ สำหรับพี่ คิดว่าปีนังแหละเปนดีที่สุด"

"คุณพี่จะทำอย่างไร? " เจียมใจถามอีก "หาก ว่าจะเกิด มีอุปสัคไม่สามารถไปถึงที่นั้นได ตามความตั้งใจ"

"อ๋อข้อนั้นหรือ เห็นจะไม่เปนไรนัก คุณหลวง–––ง่า––– เรามั่นใจกันอย่าง เรียบร้อย แล้วว่าคงไปได้แน่ ๆ "คุณหญิง ตอบ "บรรเจอดเปนคน กว้างขวาง รู้จักคนมากอยู่แล้ว ทั้งนี้คงไม่มีปัญหาแต่ถึงว่าจะได้ มีอุปสัคอย่างใดมาขัดขวางทางเดิรของเราบ้างก็ตาม ก็ให้ นับว่าเปนเกมที่ สนุก อันหนึ่ง ซึ่งเราจำเปนจะต้องถากถางฟันฝ่าออกไปให้จนได้––––มัน คง จะ สนุกไม่ใช่น้อยทีเดียว––ชัยชนะของเราครั้งนี้ ซึ่งจะต้องเปนครั้งสำคัญที่สุดในชีวิต"

"ก็ดี, แต่เสียสักหน่อยที่ออกจะง่ายเกินไปเท่านั้นแหละ" หญิงสาวตอบเรียบ ๆ อีกครั้งหนึ่ง" ดิฉันทราบอยู่เหมือนกันว่า คุณหลวงเปนชายที่สดชื่น – ชอบสนุก, รื่นเริงเสมอ ทั้งน่ารักและน่านับถือ พูดถึงอนาคตก็อาจจะ สามารถ เปน คนสำหลักสำคัญ คน หนึ่งได้ ทีเดียว ถ้าปรารถนา. ตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งในสภาผู้แทนราษฎรจะหลุดมือไปไม่ได้เปนอันขาด ความหวัง–ความ ประสงค์ ของ คุณ พี่ นะ คง ไม่เสียหลายนักทีเดียว และ––––"

คำพูดขาดห้วนสุดสิ้นลงแต่เพียงนั้น กิริยาของผู้พูดก็ไม่บอกว่าจะกล่าวต่อไปอีกหรือไม่–ก็ทราบไม่ได้ จึงต่างนิ่งเงียบกัน คุณหญิง นิ่งคอย อยู่ หวัง จะ ให้ อีก ฝ่ายหนึ่งพูดต่อไปอีก แต่เจียมใจนิ่งเฉย กาง จ้องอันกระทำไปโดยไม่มี ความ มุ่งหมาย จับอยู่ ที่ใด ที่ หนึ่งที่พื้นตรงหน้าของหญิงสาว คุณหญิงคงมองไม่เห็นและไม่เข้าใจอะไรทั้งสิ้น

"คำพูดของเธอ–เจียมใจ ช่างให้ความยุติธรรม แก่การไป ของพี่ครั้งนี้อย่างเย็นชา เสียเหลือเกินนะ" ในที่สุดคุณหญิงเอ่ยขึ้น ความน้อยอกน้อยใจ แสดงออกมาตามน้ำเสียง–มาตามคำพูดและกิริยาจนเจ้าของไม่สามารถหักห้ามเอาไว้ได้

"ดิฉันก็ได้บอกแล้วนี่ค่ะ, คุณพี่บอกตามที่ใจคิดนั้นแหละค่ะ" เธอตอบ คล้าย บุค คล ใน อา รมณ์ ฝัน "การไปของคุณพี่นั้น ก็ เหมือน กับก้อนเมฆดำก้อนใหญ่ใน ท้องฟ้าเมื่อเวลาเกิดพยับฝน ทั้งมืดครึ้มบั้นป่วนมากยิ่งขึ้นมากทุกที ๆ โธ่! ดิฉันเห็นกับตาทีเดียวค่ะ มันยิ่งกว้างออกไปยิ่งต่ำ เกาะกันเข้าเปนกลุ่มก้อนมหึมามืดมนจนไม่แลเห็นอะไร ดิฉันคิดว่าพี่วิสูตรเอง ก็จะต้องช้ำใจถูกแล้ว ที่คุณพี่ว่า – – จะต้องว้าเหว่ทนทุกข์ทรมานอับอายขายหน้า มากเท่า ๆ กับ เจ้า คุณ ท่าน เรา ทั้ง

(มีต่อหน้า๑๓)

ความหลง

(ต่อจากหน้า ๑๒)

หมดจะตาย -- ตายทั้งเปนทีละน้อย ๆ -- ตายโดยหัวใจเหี่ยวแห้งไปตามความต้องการของหัวใจ

"แต่ -- แต่ก็ทำไมเธอจึงไม่พยายาม ไม่ห้ามไม่ให้พี่ไปบ้างเล่า?" คุณหญิงตั้งกระทู้ถามอีก "เธอนั่ง - เธอพูด -- เธอแสดงกิริยาและน้ำเสียงทุก ๆ อย่างเหมือนกับว่าพี่กำลังจะเดินทางไปตากอากาศที่ใดที่หนึ่ง บอกพี่บ้างได้ไหม - เจียมใจ? บอกพี่บ้างหรือไม่ก็ห้ามเสียประไร"

หญิงสาวเงยหน้าขึ้นช้า ๆ คุณหญิงแลเห็นที่หน่วยตาทั้งสองข้างของเธอมีน้ำตาคลอ เจียมใจร้องไห้

"คุณพี่" เธอพูดเสียงสั่น "ถ้าหากน้ำตาของมนุษย์ซึ่งไหลหลั่งออกมาทุก ๆ หยด -- คำพูดทุก ๆ คำซึ่งกลั่นออกมาจากขั้วหัวใจก็ดี หากสามารถจะบันดาล - สามารถอาจเปลี่ยนความคิดความตั้งใจของอีกฝ่ายหนึ่งได้เสมอไปแล้ว ดิฉันจะขอคุกเข่าก้มลงกราบคุณพี่เดี๋ยวนี้ทันที และจะขออย่างเดียวเท่านั้นคือให้คุณพี่เลิกล้มความคิดอันนั้นเสีย แต่ -- แต่ดิฉันคิด -- โปรดอย่าได้โกรธขังดิฉันให้มากเลยนะคะ - คุณพี่ที่เคารพของดิฉัน -- ดิฉันแน่ใจว่าคุณพี่ก็คงไม่สามารถอนุญาตให้ - คุณพี่คงจะต้องพยายามเอาชะนะไปให้จงได้เปนแน่"

"เธอพูดประหนึ่งว่าพี่นั้นเปนคนดื้อดึงหัวรั้นอย่างที่สุด" คุณหญิงบ่นพึมพำเหมือนพูดกับตนเอง

"โปรดฟัง ดิฉันก่อน - ฟังดิฉันอีกสักนิดเถอะค่ะ คุณพี่นะเปนคนเลือดร้อน ดิฉันรู้ดี ลงว่าจะทำอะไรแล้วคุณพี่เปนต้องทำให้ได้ ไม่มีอำนาจศักดิ์สิทธิ์ใดๆ ในโลกจะมาคัดง้างไว้ได้เปนอันขาด "หญิงสาวพูดอย่างเคยรู้ใจ - อย่างเคยอยู่กันมานาน "คุณพี่ยังสาว - ยังสวย ดิฉันรู้ดีทีเดียว ข้อนี้ว่าคุณพี่ยังต้องการพบเห็น - ยังต้องการได้รับความรักกระหนุงกระหนิงฉันท์หนุ่มสาวอยู่บ้าง ซึ่งดูเหมือนว่าเจ้าคุณท่านจะได้ขาดลักษณะนี้ไปเสียแล้วเพราะความชะรา - เพราะความเปนผู้ใหญ่เกินไป จึงได้ลืมเลือนสนิท แต่ก็โธ่! - ดิฉันเองนะ ก็คงไม่สามารถจะอ้อนวอนหรือยึดเหนี่ยวคุณพี่เอาไว้ได้เหมือนกันจริงๆ เพราะคุณพี่ได้ตกลงใจ - ปักใจเสียอย่างแน่นหนาแล้ว - อย่างนั้นไม่ใช่หรือคะ? -- แต่ -- ก็แต่ทว่า -- คุณพี่นะแน่ใจจริงๆ หรือคะว่าการเปลี่ยนชีวิตใหม่ของคุณพี่ครั้งนี้จะยั่งยืนต่อไป"

"ก็เธอเองก็ได้เชื่อเกียรติยศของคุณหลวงอุดมฯ อยู่บ้างแล้วไม่ใช่หรือเจียมใจ?" คุณหญิงถามบ้าง

"ดิฉันเชื่อค่ะ. ข้อนั้น" หญิงสาวตอบ "แต่ยังหนักใจอยู่ก็ตรงคุณพี่เท่านั้น"

"หนักใจพี่?" คุณหญิงร้องทวนคำเสียงแหลมดัง "หนักใจที่พี่ - เธอหมายความว่ากระไรนะ - เจียมใจ บอกให้พี่ทราบเดี๋ยวนี้ได้ไหม?".

"ดิฉันหนักใจจริงๆ ค่ะ" เจียมต่อ "หนักใจก็เมื่อวันหนึ่ง - วันซึ่งดิฉันเกรงแล้วอย่างที่สุดนั่นแหละค่ะจะได้มาถึงเข้าจริงๆ - มันมาถึงเมื่อความรู้สึกผิดชอบทั้งหลายจะได้บอกแก่หัวใจของคุณ - บอกให้ทราบถึงความหลง ความเข้าใจผิดคิดไม่ทันรู้ไม่ถึง ซึ่งเมื่อนั้นแหละความหวังความต้องการแห่งหัวใจของคุณพี่จะอันตรธานหายไปทันทีในชั่วพริบตาเดียวนั้น แล้วทุกสิ่งจะเปนอันเรียบร้อย - จะเปนอันเรียบร้อยที่สุดที่ความเรียบร้อยทั้งหมดในโลกนี้จะ - ประสิทธิประสาทให้ได้!"

"เธอคิดว่าคุณหลวงคงไม่รักพี่จริงกระนั้นหรือ?"

"ดิฉันยังไม่อยากให้ความเห็นออกค่ะว่าคุณหลวงไม่รักคุณพี่จริง" หญิงสาวตอบเรียบๆ "แต่ยังสงสัยหนักใจอยู่ก็ตรงคุณพี่เท่านั้น - แหละว่า - -"

"อะไร! เธอบ้าหรือ - เจียมใจ! !" คุณหญิงรีบชิงพูดอย่างดุดัน ทั้งเคืองทั้งโกรธ ตัวสั่นริก "เธอว่าพี่นะหรือว่าไม่รักคุณหลวงจริง อุ๊ย ตาย! เจียมใจนี่เธอเอาที่ไหนมาพูด บอกเร็ว - บอกพี่เดี๋ยวนี้เชียว พี่น่ะรักคุณหลวงจริงๆ พี่รักเธอดูเหมือนจะมากกว่าเธอรักพี่เสียอีก พี่เองคิดอยู่เสมอว่า คุณหลวงเปนผู้ชายที่ดีที่สุด - ดีที่สุดคนเดียวในโลกสำหรับพี่เท่านั้น เธอเปนผู้พิพากษา - เปนอาจารย์กฎหมาย และเปนเลขาธิการสมาคม แต่ทั้งหมดก็คือเธอเปนบุรุษที่น่ารักคนเดียวที่พี่เคยพบ แต่ถึงหากว่าเธอจะเปนเพียงนายอะไรคนหนึ่ง พี่ก็คงจะต้องรักเธอตลอดไปเสมอ"

หญิงสาวก้มศีรษะช้า ๆ คล้ายว่าจะเห็นด้วย หรือยอมรับคำพูดนั้นแต่จะโดยแกล้งทำหรือเปนความจริงใจของเจ้าของก็ทราบไม่ได้

"ดิฉันอยากจะเชื่อเหมือนกันค่ะ" เธอฝืนยิ้มเนือย ๆ "แต่กรุณาฟังดิฉันสักประเดี๋ยวนะคะ คุณพี่ก็ทราบอยู่แล้วว่า ดิฉันยังไม่ได้ขอร้องคุณพี่เลยแม้แต่คำเดียว เอาเถอะค่ะ, ดิฉันคงจะไม่ขออะไรมากนักดอก เพียงแต่สิ่งเดียวเท่านั้นคือ ก่อนนี้คุณพี่จะออกเดินทางค่ำวันนี้ ขอคุณพี่จงบอกความจริง - ความประสงค์อันเปนจุดสำคัญอันแท้จริงในการไปของคุณพี่ครั้งนี้แก่คุณหลวงด้วย จงบอกความจริงจะเปนอะไรก็ตาม - ความจริงซึ่งคุณพี่ยังไม่ได้บอกแก่เธอ แน่ล่ะค่ะ, มักคงจะไม่เปนการแปลกประหลาดอะไรนัก เมื่อคุณพี่รักคุณหลวงและคุณหลวงก็รักคุณพี่จริงๆ เช่นนี้แล้ว เมื่อรักต่อมาพบกันก็เปนการแน่ซึ่งจะต้องรวมกันเปนชีวิตเดียว - รวมกันเดินไปตามทางของชีวิต ดิฉันแน่ใจว่าคุณพี่คงจะได้พบสิ่งทั้งหลายซึ่งต้องการ - ซึ่งแสวงหาด้วยหัวใจอันดีดีเดียว แต่อย่างไรก็ดี, ขอคุณพี่อย่าได้ลืมบอกแก่เธอเปนอันขาด - บอกตามที่ดิฉันสั่งและขอร้องอยู่ด้วยนี้เท่านั้นแหละค่ะ"

คุณหญิงเงยหน้าขึ้นชำเลืองดูด้วยกิริยาอันสงบไม่พูดว่ากระไร เจียมใจแลเห็นแววตาอันดีของคุณหญิงปรากฏอยู่ชั่วขณะหนึ่งแล้วก็ค่อยหายไป เปลี่ยนเปนซึ่งสลดหมุนตัวหันหลังให้ช้า ๆ มองลอดกระจกหน้าต่างออกไปข้างนอก ขณะนั้นก็พอดีมีเสียงเคาะเบา ๆ แล้วประตูก็เปิดออก วิสูตรพึ่งกลับจากโฮเต็ลหัวหินชะงักยืนอยู่ที่ธรณีประตู เจียมใจรีบลุกขึ้นจากเก้าอี้เดินเข้าไปหา ประหนึ่งว่าเมื่อสักครู่มานี้มิได้มีสิ่งใดบังเกิดขึ้นแก่เธอเลย.

"กำลังคอยอยู่ทีเดียว" เธอว่าน้ำเสียงบอกความเบิกบานอย่างเต็มที่ "เพิ่งจะสองทุ่มเท่านั้นเอง เราไปเดินเล่นกันที่ชายหาดดีไหมคะ - คุณพี่ วันนี้เดือนหงายคงจะมีปุยลมเล็ก ๆ ออกมาวิ่งไล่กันตามหาดทราย น่าดูไม่ใช่น้อยทีเดียว"

ภาพนั้นทั้งเสียดยอก - ทั้งทิ่มแทงหัวใจ - เปนภาพของความหวานน่ารักของบรรดาคู่รักทั้งหลาย เปนภาพหญิงสาวโผเข้าสู่วงแขนชายคู่หมั้น ซบศีรษะนิ่งอยู่กับทรวงอกอันอบอุ่น แขนอันล่ำสันของชายหนุ่มโอบอยู่รอบเอว แล้วหญิงสาวก็ค่อย ๆ เงยหน้าขึ้น ยกริมฝีปากอันสั่นระริกขึ้นรับการจูบอย่างนุ่มนวลของเขา นัยน์ตาอันเชื่อมทั้งสองคู่จ้องดูซึ่งกันและกัน และแล้วก็ค่อย ๆ หรี่ลงทีละน้อยบนใบหน้าของหญิงสาวฉายแสงแห่งความสุข - เปนยอดแห่งความ

(มีต่อหน้า ๑๔)

ความหลง

(ต่อจากหน้า๑๓)

ปรารถนาทั้งหลายในโลกอย่างครบครัน

"ไปซีจ๊ะ–เจียม ชายหนุ่มตอบอย่างอ่อนหวาน แล้วจึงได้หันไปทางพี่สาว "คุณพี่ไม่ลงไปเดินเล่นที่ชายหาดบ้างหรือครับ?"

"ม่ายละจ้ะ–ขอบใจ" คุณหญิงหันหน้ามาตอบ "ยังรู้สึกปวดศีรษะบ้างเล็กน้อย แต่ไม่เปนไรนักหรอก ให้พี่อยู่แต่ลำพังสักประเดี๋ยวก็คงหายเปนปรกติ"

เมื่อชายหนุ่มหญิงสาวประคองพากันเดินออกไปจากห้องแล้ว คุณหญิงก็กลับมาที่เดิมอีก เอื้อมมือผลักกระจกหน้าต่างให้เปิดทั้งสองบาน เยี่ยมศีรษะออกไปเพื่อสูดอากาศบริสุทธิ์ข้างนอก เสียงคลื่นทะเลโผตัวขึ้นมากระทบกับชายฝั่งดังซ่าๆคล้ายกับเสียงฝนตก กังวานได้ยินมาแต่ไกล ราตรีต้นที่ปลุกอยู่ใต้เฉลียง ส่งกลิ่นยวนใจเย็นๆของมัน หอมกระหลบอบอวลไปในอากาศ พระจันทร์วันเพ็ญ–ดวงโตนวลจ้า – ค่อยเยี่ยมขึ้นมาจากขอบฟ้าซึ่งจดได้ระดับกับพื้นน้ำ ทำให้ท้องฟ้ากระจ่างรับกับน้ำทะเลสีน้ำเงินเข้มเปนประกายวาบวับคล้ายทะเลทองก็ปานนั้น คุณหญิงยืนเพ่งดูอยู่นานด้วยสนใจ มองอย่างอ่อนใจ และอย่างเต็มไปด้วยความคิดอ่านของบุคคล ผู้ซึ่งกำลังจะต้องตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งให้เปนที่เด็ดขาด คิ้วทั้งคู่จึงดูขมวดตัว ใบหน้านั้นยิ่งดูก็ยิ่งซีดสลดซึ่งหน้าเดิมขึ้น!

หลวงอุดมนิติศาสตร์ก้าวเท้าลงจากรถยนต์คร่ำคร่า ซึ่งนั่งมาจากสถานีหัวหิน หยุดนิ่งครู่หนึ่งคล้ายกับว่าจะคอยจับสำเนียงผิดปรกติอะไรบางอย่างจากอาณาเขตต์ โดยรอบที่ยืนอยู่ เขาทอดมายตามองไปจับนิ่งที่ "บ้านชายทะเล" ซึ่งเวลานี้ปรากฏมีดวงไฟริบหรี่เพียงจุดเดียวส่องแสงสว่างเรื่องอยู่ในระยะหมู่สนซึ่งขนสูงลิบเปนแนวเดียวอยู่รอบบ้านนั้น แล้วก็หมุนตัวกลับมาโดยเร็ว ก้มศีรษะนิดหน่อยพร้อมกับชำเลืองตาดูไปที่ล้อรถและตัวถังน้ำมันข้างหลัง.

"จะต้องการอะไรเพิ่มเติมอีกบ้างไหม–เลียบ ?" เขาถามคนรถด้วยเสียงต่ำๆ

"ไม่ต้องการอะไรอีกแล้วครับ" เปนคำตอบเสียงต่ำและค่อนข้างค่อยอย่างเดียวกัน

"พาฉันไปส่งที่สถานีด้วย"

"ครับ–คุณหลวงไม่ต้องกลัวเลยข้อนั้น ไว้ใจผมได้ ออกจากนี่ก็ไปตามทางรถยนต์อ้อมเข้าเขตะเกียบเรียบต่อไปตามชายฝั่งทะเลเรื่อยไปจนถึงเขาเต่า ที่นั่นมีร้านชำของเถ้าแก่จีนคนหนึ่งตั้งค้าขายมานานแล้ว อยู่ใกล้ๆกับวัง–เรือนพักร้อนกรมขุนชัยนาทฯ จากนั้นเราต้องไปตามทางเกวียนอีก จะถึงสถานีก็ในราวตี ๔ จวนๆเกือบสว่าง ที่นั่นไม่ค่อยจะมีคนพลุกพล่านดอกครับ เพราะเปนสถานีเล็กๆไม่มีหมู่บ้านกี่หลังคาเรือนนอกจากจีนชาวประโมงมาส่งปลาโดยทางรถไฟ ๒–๓ ราย แล้วก็ไม่มีคนโดยสารอื่นๆอีกเลย พักเหนื่อยที่บ้านผมสัก ๒–๓ ชั่วโมง รอรถธรรมดาจากเพ็ชร์บุรี ซึ่งคุณหลวงจะต้องอาศัยโดยสารไปยังประจวบ เพื่อคอยจับรถไฟราว๕ทุ่มกว่านิดหน่อยโดยรถด่วนวันพุฒที่นั่นอย่างเรียบร้อยตรงไปได้ทีเดียว ต่อจากนั้นสิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ – กหนังสือเดินทาง––"

พยักหน้าหงึกๆเปนการแสดงความเข้าใจดีแล้วและไม่ประสงค์จะได้ฟังอีกต่อไปด้วย หลวงอุดมฯจึงหันกลับทันที ผลักประตูรั้วหน้าบ้านก้าวเท้าเดินเข้าไปตามถนนโรยกรวดตรงไปยังตัวเรือนอย่างรีบร้อนเพราะด้วยรู้สึกดีอยู่ว่า การล่าช้าเพียงนาทีเดียวเท่านั้นอาจหมายถึงความล่มจม – ความมหาวินาศแห่งความหวังทั้งหลายที่มีอยู่เวลานี้ อนาคตแห่งชีวิตของชายหนุ่มวิ่งพล่านอยู่ในความรู้สึก – อยู่ในเส้นเลือด–วิ่งไปตามร่างกายร้อนผะผ่าวตั้งแต่ศีรษะจนจรดปลายเท้า ก่อนจะออกจากบ้านที่พักมา ก็ดูเหมือนว่ามโนธรรมบางอย่างจะได้บอกถึงความจริง–ได้ตื่นให้ทราบถึงความอัปยศอดสู – เหตุการณ์อันจะประกอบกรรมทำขึ้นในกาลข้างหน้านี้หลวงอุดมฯซึมทราบแล้วเปนอย่างดี แต่ทว่าหาได้ยักคิดอบหัวใจของตนเองให้เปนที่แตกหักลงไปได้ไม่ ความจริง, ก็รู้อยู่เหมือนกันว่าคุณหญิงศรีศุภมิตรปรีชา มีสามี–มีชื่อเสียงซึ่งจะต้องถนอม แต่ทำไมจึงได้ชักชวนหรือยอมให้ชักชวนซึ่งกันและกันตามพละน้ำใจฝ่ายต่ำด้วยเล่า–อนิจจา!–เจ้าดำ ฤษณาเอ๋ย!

ไม่ไหว!– ความอ่อนแอแห่งใจ – เจ้าความกระวนกระวายตลอดจนความต้องการแห่งความใคร่ฝ่ายต่ำต่างได้พากันมาครอบงำใจไว้สิ้นแล้ว มโนธรรมก็ดี, มนุษย์ธรรม ความรู้จักผิดชอบต้องถูกขับไล่ไปเสียจนสุดหล้าฟ้าเขียวไม่มีอะไรเหลืออยู่เลย เวลานี้ที่จะต้านทานได้ รูปการณ์เปนเช่นนี้ แต่ถึงกระนั้นชายหนุ่มก็คงยังมีเวลาลังเลใจเกิดไม่แน่นอนอยู่บ้างเหมือนกัน เมื่อรำลึกถึงคำเตือนของบุคคลคนหนึ่งขึ้นมาได้คิดลังเลทั้งๆที่ทราบอย่างดีว่า ตนกำลังเปนต่อกับความหวัง ซึ่งมีอยู่แล้วเกือบทุกทาง. โดยจากกิริยาอาการซึ่งขังตลอดจนวาจาอันหนักแน่นเด็ดขาด และอย่างเปิดเผยของคุณหญิงเอง

อย่างไรก็ดี, ในชั่วเวลา ๒–๓ ชั่วโมงนี้แหละเปนเวลาที่ควรจะตั้งต้นและนึกหวังอะไรๆก็ตาม อย่างมีเหตุผลและโดยฉับพลันทันใด มันเปนทั้งหัวต่อและหัวเลี้ยวที่สำคัญที่สุด ในเหตุการณ์ที่จะต้องได้ประจันหน้ากับเจ้าด่านหัวใจ หรือไม่ก็อุปสัคซึ่งจะได้เกิดมีขึ้นในทันทีทันใด ความนอนใจจะปล่อยไว้ให้มีเหลืออยู่ไม่ได้เปนอันขาด เขามาทั้งนี้ด้วยความปักใจมั่นใจในคำตอบอย่างเด็ดขาด ซึ่งจะได้จากริมฝีปากของคุณหญิงสาว คำนั้นคือ–อนาคตกาลของชายหนุ่ม คำพิพากษาแห่งชีวิตใหม่ เปนหรือตาย–ปัญหาซึ่งได้รบกวนหัวใจมาหลายต่อหลายวันแล้ว คำตอบประโยคเดียวเท่านั้นว่า ไปหรือไม่ไป "จะประสิทธิ์ประสาทความเกิดใหม่ให้แก่ชายหนุ่มทันที––หรือไม่ก็ส่งลงไปในนรกอเวจี ความพินาศแห่งชีวิต–ไม่ผุดไม่เกิดกันอีกเลยต่อไป!"

สาวเท้าก้าวไปตามถนนอย่างรีบร้อน เต็มไปด้วยความกระวนกระวายอย่างที่สุดจะหาแววแห่งความเบิกบานแม้แต่น้อยปรากฏบนใบหน้าไม่มี ก็จะมีอะไรได้เล่าในเมื่อการเปนการตายครั้งหนึ่งจึงพล่านไปกับความหวัง แต่ก่อนที่จะก้าวข้ามบันไดด้านเหนือของเฉลียงบ้านขั้นสุด ก็พอดีประตูเปิดผลัวะออกมาทันที และตรงหน้าต่างออกไปนั้น–คุณหญิงศรีศุภมิตรปรีชา! ยืนนิ่งอยู่ภายในเสื้อคลุมขนสัตว์กันหนาวของเธอ และเห็นเปนงาตะคุ่มอยู่ภายใต้ชายคากันสาดหน้ามุข ท่ามกลางแสงดาวเพียงหลัวๆในเวลาที่เดือนหรุบหรู่เพราะด้วยถูกเมฆดำบดบัง ชายหนุ่มสืบเท้าเข้าไปหาด้วยกิริยาอันร้อนรน

"ได้ยินเสียงเครื่องยนต์พอดีทีเดียว" คุณหญิงกระซิบบอกเบาๆ มาทางนี้ถอะ เรายังมีเวลาเหลืออีกตั้งครึ่งชั่วโมงกว่า นี่ก็ยังไม่ถึง๒ทุ่มครึ่งดีนัก ลงบันไดเดินนำหน้าไปทางมุมเรือนด้านซ้าย ชาย

(อ่านต่อเสาร์หน้า)

(ต่อจากวันที่ ๘/๙/๗๖)

เมื่อยามว่าง, ขอได้ระลึกนึกถึงเพื่อนหญิงคนนี้ของเธอบ้าง เขาจะไม่ลืมความดีทั้งปวงของสันทัดเลย และขอฝากคำอำลาไว้ในที่สุดนี้ด้วย–

ไมตรีจิตต์อันผ่องแผ้วของ–

จันทรพิมพ์ประภา

——๑๓——

ไมตรี สัณหประภาษ พับจดหมายปึกใหญ่นั้นสอดเข้าซองโดยแช่มช้า ถอนใจแล้วยิ้มอย่างอ่อนโยนเมื่อเงยขึ้นมองสหายหนุ่ม ซึ่งนั่งพ่นควันบุหรี่ทอดอารมณ์อยู่ในเก้าอี้ตรงข้ามฟากโต๊ะในห้องรับแขก แต่ทอดสายตาออกไปทางสนามหญ้าหน้าเรือนซึ่งเด็กเล็กๆกำลังทำเสียงสนุกเกรียวกราวอยู่. ครั้นหันกลับมาพบสายตาและยิ้มของเจ้าของบ้าน, จึงถาม "จบแล้วหรือ–ไมตรี?"

ตอบด้วยการพยักหน้ารับ.

"แกมีความเห็นอย่างไรบ้าง?"

ย้อนถาม "หมายความถึงจดหมายหรือเจ้าของจดหมายเล่า – สันทัด ?"

ตอบว่า "ทั้งสองอย่างนั่นแหละ"

"ควรขอความเห็นจากกันเปนข้อๆไปจะดีกว่า"

หวัวเราะเบาๆ "ถ้าเช่นนั้นแกลงในส่วนจดหมายก่อนเถิด– ไมตรี"

พลิกซองที่ยังถืออยู่ในมือพลาง "ก็เรียบร้อยและน่าอ่านดีอยู่"

กฤตศิลป์หนุ่มโยนก้นบุหรี่ลงในกระโถนปากแตร แล้วขยับตัวให้นั่งตรง "แกหมายความถึงลายพระหัตถ์ของเธอหรือ – ไมตรี" หวัวเราะอีก "กันไม่ได้ขอร้องให้แกเปนผู้ให้คะแนนการคัดลายมือดอกนะ"

"ทราบแล้ว–สันทัด, แกไม่ควรจะด่วนทำเปนคนใจเร็ว เพราะกันได้วิจารณ์ออกไปตามหลักของการวิจารณ์คันต้นต่างหาก"

เอนหลังพิงพนักเก้าอี้, ถอนใจเมื่อยิ้ม "พ้นทุกข์ไปที่เชิญวิจารณ์ต่อไปเถิด–พ่อคุณ"

สัณหประภาษหนุ่มจ้องตรงเข้าในดวงตาของสหายนิ่งอยู่ครู่หนึ่ง ปานว่าทะเลสาบอันซึ่งอยู่ภายใต้พวงคิ้วที่ดกดำนั้น จะมีวี่แววพิรุธอะไรสักอย่างหนึ่งปรากฏขึ้นเปนแนวทางให้เขาดำเนินการวิจารณ์ได้โดยถูกต้อง. สันทัดกฤตศิลป์ไม่เข้าใจเหตุผลที่ถูกจ้องครั้งนี้ถนัดถนี่นัก จึงเบิกตากว้างอย่างสงสัย, ถามว่า "แกจะสกดดวงจิตต์กันหรือ–ไมตรี, อย่าเลย–พ่อคุณ, สงสัยอะไรก็ถามกันออกมาตรงๆดีกว่า"

"ถ้าแกซื่อตรงต่อใจของแกจริงแล้ว ก็เปนการสะดวกแก่การวิจารณ์ขึ้นอีกเปนอันมาก" แล้วทำยิ้มๆ "แกพบกับท่านหญิงองค์นี้ตลอดเวลาที่แกพักอยู่ที่ศรีราชาหรือ–สันทัด ?"

"ห้าครั้งเท่านั้น" ตอบเร็วปรื๋อ พร้อมด้วยยกมือขวาขึ้นชูตรงหน้า เหยียดนิ้วกางออกไปประกอบคำพูด "ห้าวันติดๆกัน ก่อนหน้าเวลาที่กันจะเดินทางกลับ ๒ วัน ไม่นับครั้งแรกที่ได้ทำการช่วยเหลือเมื่อเธอตกม้าขาแพลง ตามที่กันได้เล่าให้แกฟังแล้ว"

"ห้าครั้ง" สัณหประภาษหนุ่มพึมพำอยู่ในคอ "ไม่มากนักแต่ก็ไม่น้อยเสียไป สำหรับความรักจะฟักออกเปนตัวได้"

"ฟักออกเปนตัวได้" ตรางเสียงหลง. ชะโงกหน้าเข้ามาถาม "แกหมายความว่ากันได้ทำเจ้าชู้ไปรักเจ้าหญิงจันทรพิมพ์เข้าแล้วเช่นนั้นหรือ ?"

ปรามว่า "วันนี้แกช่างมีใจร้อนและใจเร็วเสียจริงๆ – สันทัด, เมื่อแกเชื่อว่าไม่ได้กินปูน, แล้วทำไมจึงจะร้อนท้อง. กันหมายความแต่เพียงว่า สำหรับชายหนุ่มและหญิงสาว การได้พบปะสนทนากันเพียง ๕–๖ ครั้ง ก็เปนเวลามากเกินไปเสียซ้ำสำหรับจะ––"

สอดเร็ว "รักกันได้––?"

ยิ้มอย่างอ่อนโยน "ถูกต้องแต่ไม่ถูกตรงนัก เพราะว่าความรักของหญิงชายทุกคู่ ไม่เปนที่แน่นอนนักว่าจะเกิดขึ้นพร้อมกันเสมอไปทุกคู่ทุกรายไป แต่เปนที่แน่นอนเหลือเกินที่ว่า ไม่ฝ่ายใดก็ฝ่ายหนึ่งต้องเปนผู้เสริมขึ้นก่อน แล้วอีกฝ่ายหนึ่งจึงสานตาม ผู้เสนอไม่จำเปนต้องเปนผู้ชายเสมอไป และผู้สนองก็ไม่จำเปนต้องเปนผู้หญิงเสมอไปเหมือนกัน" หยุดนิ่งอยู่ครู่หนึ่ง "ความรักต้องการโอกาสและสถานที่ ศรีมหาราชาก็ให้แก่แกแล้วสันทั้งสองอย่าง ขอให้ตอบกันโดยซื่อสัตย์เถิดว่า ถ้าแกได้พบหญิงสาวซึ่งอ่อนหวาน, อ่อนโยนอย่างน่าอ่อนอกอ่อนใจ ทั้งเฉลียวและฉลาด อย่างท่านหญิงองค์นี้เข้าสักคนหนึ่ง ได้เสวนาวิสาสะกันเปนที่ถูกพ้องต้องใจ แกจะมีใจแข็งพอไม่แปรเปลี่ยน ความนิยมชมชื่นให้เปนความรู้สึกที่สูงและน่าชื่นใจกว่านั้นบ้างทีเดียวหรือ – สันทัด ? แกก็ไม่ใช่พระอิฐพระปูนอะไรนี่นะ"

คล้ายจะได้ขายหูเสียแล้ว สันทัด กฤตศิลป์เมินมองออกไปภายนอกห้องรับแขก จับตาดูหมู่เด็กชายหญิงซึ่งแต่งตัวเรียบร้อย, ยืนล้อมอยู่รอบโต๊ะน้ำชาและขนมฝรั่งอยู่ที่สนามหญ้าเล็กๆหน้าเรือน. นางสาวสัณหประภาษกำลังทำหน้าที่ตัดเค้กออกจากก้อนใหญ่ หญิงสาวอีกคู่หนึ่ง, รูปร่างละม้ายเหมือนกับออกมาจากพิมพ์เดียวกัน ช่วยกันชงชาฝรั่งแจกแก่เด็กๆเหล่านั้น – หวัวเราะ, รื่นเริงอยู่. เปรยขึ้นว่า "น่าสนุกจริงๆนะ"

"นั่นไม่ใช่คำตอบที่ตรงกับกระทู้ถามของกันสักนิดเดียว"

จึงเบือนหน้ากลับ "แกพยายาม

(ยังมีต่อ)

ลอตเตอรี่รัฐธรรมนูญ ๕๐๐๐ ฉะบับ

และกาลันเดอร์ พ.ศ. ๒๔๗๗ ๕๐๐๐๐ อัน ตั้งแต่วันที่ ๑ ธนวาคม พ.ศ. นี้ เปนต้นไป

จะแถมให้แก่ผู้ไปอุดหนุนที่

ห้างใต้ฟ้า

แผนกจำหน่ายสินค้าทั่วไปก, แผนกโฮเตล หรือแผนกเต้นรำ การแถมพกครั้งใหญ่นี้ทางห้างสละเพื่อตอบ แทนพระ เดชพระคุณที่ได้มาอุดหนุน ซึ่งเปนโอกาศอันสำคัญยิ่งของท่านทั่วไป

กติกาการแถมพก

(๑) ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. นี้ เปนต้นไปในระหว่างวันแถมพก แต่จำกัดในวันเดียวกัน ท่านมาอุดหนุนซื้อของที่แผนกจำหน่ายสินค้า หรือมารับประทานอาหารที่แผนกโฮเตล หรือมาเต้นรำ และรับประทานเครื่องดื่มที่แผนกเต้นรำ หรืออุดหนุนทางแผนกหนึ่งแผนกใดก็ตาม ขอให้มีใบเสร็จรับเงินของห้างรวมเปนจำนวนเงิน ๒๐ บาท ขึ้นไป จะได้รับแถมพกกาลันเดอร์อย่างหรูหราหนึ่งอัน และลอตเตอรี่รัฐธรรมนูญหนึ่งฉะบับ ซึ่งท่านมีหวังจะได้รางวัลที่ ๑ เปนเงิน ๒๐๐๐๐ บาท รางวัลที่ ๒ เปนเงิน ๕๐๐๐ บาท รางวัลที่ ๓ เปนเงิน ๑๐๐๐ บาท และรางวัลที่ ๔ เปนเงิน ๕๐๐ บาท ถ้าท่านอุดหนุนห้างถึง ๔๐ บาท จะได้รับแถมลอตเตอรี่ ๒ ฉะบับ กว่าจากนั้นจะแถมให้ทุก ๆ ราคา ๒๐ บาทต่อลอตเตอรี่ ๑ ฉะบับ สำหรับแถมกาลันเดอร์โดยฉะเพาะนั้นจะแถมให้แก่ผู้อุดหนุนตั้งแต่ราคา ๑ บาทขึ้นไป

(๒) ถ้ารวมใบเสร็จรับเงินไม่ถึงจำนวนเงิน ๑ บาทจะไม่ได้รับการแถมพกเลย

(๓) การแถมพกนี้จะแถมให้แก่ผู้อุดหนุนด้วยเงินสดและซื้อปลีกเท่านั้น นอกนั้นทางห้างจะไม่แถมให้

(๔) เวลารับการแถมพก จะต้องเปนวันอุดหนุน ตั้งแต่เวลา ๙.๑๐ น. ถึง ๒๔,๐๐ น.

การแถมพกครั้งนี้ไม่มีกำหนดวัน ทางห้างจะแถมให้จนฉะบับสุดท้ายของลอตเตอรี่ ๕๐๐๐ ฉะบับ และอันสุดท้ายของกาลันเดอร์ ๕๐๐๐๐ อัน

ข่าวสำคัญ !!!
ตั้งแต่วันที่ ๖ เดือนนี้
ห้างใต้ฟ้า

จะเริ่มแถมพกแก่ผู้ซื้อเสื้อเสวตเตอร์!!!

ผู้ใดซื้อเสื้อเสวตเตอร์ตั้งแต่ราคาตัวละ๔บาทขึ้นไป จะได้แถมลอตเตอรี่รัฐธรรมนูญ หนึ่งฉะบับเปนพิเศษ

สเวตเตอร์ของห้างใต้ฟ้ามีตั้งร้อยกว่าชนิด ล้วนแต่แฟชั่น ๒๔๗๒ ราคาย่อมเยาว์

ซื้อเสวตเตอร์หนึ่งตัวท่านจะได้ ๒๐๐๐๐ บาท

โอกาศอันเลิศนี้ท่านไม่ควรละทิ้งเลย!!!

ไปซื้อของ, รับประทานอาหาร, และเต้นรำที่ห้างใต้ฟ้า
สี่แยกราชวงษ์, พระนคร

อาจจะได้เงิน๒๐๐๐๐บาท

ดำรงไทย

ยศ วัชรเสถียร

✱

(ต่อจากวันก่อน)

ผู้ที่เกลียดกำแหงยิ่งกว่าใคร ๆ นั้นคือ เด็กชายทวีศักดิ์ ลูกเรียงพี่ของแม่หนูน้อย รุจิมา นั่นเอง ทวีศักดิ์เปนลูกพี่สาวของคุณหญิงบำเรอราชมณเฑียร. พูดถึงศักดิ์ตระกูลของทวีศักดิ์แล้ว เขาก็มีพ่อเปนคุณพระ ฐานะถึงจะด้อยกว่าเจ้าคุณบำเรอราชมณเฑียร ก็เพียงเล็กน้อย จัดว่าสม่ำเสมอกันได้. คุณหญิงบำเรอฯขอเอาหลานชายคนนี้มาทะนุถนอมตั้งแต่เล็กๆ เดี๋ยวนี้ทวีศักดิ์อายุ๗ขวบ แก่กว่ากำแหง ๑ขวบ รูปร่างใหญ่ล่ำสันกว่ากำแหง แต่เปนความใหญ่ล่ำสันชะนิดที่ไม่แน่น. การที่ทวีศักดิ์เกลียดกำแหงเอาอย่างมากมายนั้น ก็เนื่องมาจากความอิจฉาริษยานั่นเอง ในขั้นแรกทวีศักดิ์ก็เปนคนหนึ่ง ที่ชอบพอรักใคร่กำแหง ครั้นต่อมากำแหงเปนที่รักใคร่ของแม่ครูและเพื่อน นัก เรียนอื่นเกินหน้าตนไป ความอิจฉาริษยาก็ ก่อ กำเนิด ขึ้นใน หัวใจ ดวงน้อยของเด็กชายตระกูลสูงผู้นี้ และแลวก็เลยเกลียดหน้ากำแหง- เกลียดเอาอย่างจริงจัง ราวกับว่ากำแหงเปนผู้ ที่ได้ ตีพ่อฆ่าแม่ของเขาตายมาแล้วนั้นเทียว.

นี่ก็เปนพฤติการณ์อัน เกิดจากกฎธรรมดาอีกอันหนึ่ง กฎธรรมดาที่มีอยู่ ในวงแห่งการสัมพันธ์ ของมนุษย์เรา. มันเปนความจริงเสียอย่างเหลือเกินทีเดียว ไม่ว่าจะเปนเด็กต่อเด็ก หรือผู้ใหญ่ต่อผู้ใหญ่ก็ตาม เมื่อลงได้คบหาสมาคมกันจน เปน มิตร์ กัน เข้า แล้ว แม้นมีอำนาจอะไร แซก ตัวเข้ามา บังคับให้ ไมตรี จิตต์ มิตร ภาพ ของ ผู้เปนมิตร์กัน นั้น ผัน แปร เปลี่ยนโฉมแล้ว มัน จะ ต้องผันแปรเปลี่ยนไปเปน ความเกลียดชัง และความเปนมิตร์ นั้น จะ ต้อง กลาย เปนสัตรูต่อกัน เจตนาดี ที่มีอยู่แต่ก่อน ก็จะ ต้อง กลับ กลาย เป นเจตนา ร้ายมุ่งทำลายล้างกัน เรื่องที่จะรู้สึกเฉยๆ ไม่มีทั้งเจตนาดีหรือร้ายใน ทำนอง ของ ผู้ ที่ไม่เคย รู้จักกันไม่เคยเปนมิตร์หรือเปน สัตรูต่อกันนั้น จะเปนไปไม่ได้เลย !

เมื่อความชอบพอรักใคร่ที่เด็กชายทวีศักดิ์ อันมีต่อ เด็กชายกำแหงกลับกลาย มา เปน ความ เกลียดชังเช่นนี้แล้ว ความเจตนามุ่งร้ายหมายขวัญก็พลันมาตาม และแล้ว ด้วยนิสสัยโกงอันมีอยู่ ในสันดานก็ทำให้เขาลงมือข่มเหงคะเนงร้าย ต่อความสงบสุขของกำแหง-กำแหงคนเล็กๆ กำแหงที่เปนลูกของคนจน- ลูกของคน ที่ถูกมนุษย์ จำพวก มั่งมีใจ บาปหยาบช้า เห็นเปนสัตว์เดียรัจฉาน !

วิธีการณ์ ที่ เด็กชาย ทวีศักดิ์- เด็กชายที่เกิดมาในตระกูลสูงและมั่งมี-เด็กที่ใคร ๆ ก็พา กันเรียกว่า ลูกผู้ดี, ใช้ข่มเหงคะเนงร้ายต่อความสงบสุขของเด็กชายกำแหงนั้นคือชักชวนปั่นหัวเด็ก อื่น ๆ ให้ พลอยเกลียดชังกำแหงไปกับตน แล้วก็ช่วยกันล้อเลียน และเ มื่อ กำแหง จะเล่นอะไร ก็คอยแกล้ง ไม่ ให้ เล่น ได้ โดย สงบ. เด็กคนใด ถ้าไม่สมัคร์เข้าเปนพวกก็จะ ต้องพลอยเปน ที่ถูกล้อ ถูกแกล้งด้วย ประกอบกับทวีศักดิ์เปนลูกของคนมั่งมี เวลา มาโรงเรียนมีโอกาส พกสตางค์ มาใน กระเป๋าได้มากๆอันมาเปลี่ยน เปนขนมได้เยอะ ทั้งกลางวัน ก็ ยังมีพี่เลี้ยงเอาอาหารดี ๆ ส่ง มาอีก การ แต่ง เนื้อ แต่งตัวก็หรูหรา เครื่องใช้ ไม้สอยในการเรียนก็ฟุ่มเฟือย รูปร่างก็ล่ำสัน ดังนี้, การตั้งคณะอั้งยี่โดยตัวเขาเปนหัวหน้า จึงสำเร็จได้อย่างง่ายดาย, ผู้ที่เข้าเปนพวกเขาก็เปนอันพ้นจากการถูกรังแกและล้อเลียน แต่กระนั้นเด็กที่ไม่ยอมเข้าเปนพวกของทวีศักดิ์ก็ยัง คง มีอยู่ไม่น้อย. สำหรับเด็กผู้หญิงแล้วไม่มีเลยที่จะเปนพวก ของ ทวีศักดิ์ แม่หนูน้อยรุจิมานั้นแสดงอย่างเปิดเผยทีเดียวว่าเปนพวกของกำแหง แม้ พี่ชายของเธอจะห้ามและคอยขัดขวางที่จะไม่ ให้เธอ เล่นหัวกับเขาเ ธอก็หาฟังไม่เหตุนี้จึงบันดาลให้ทวีศักดิ์หัว เสีย และ เพิ่มความแค้นเคืองชังน้ำหน้ากำแหงจากมากอยู่แล้วเปนมากที่สุด, และกำแหงก็ต้องได้รับการแกล้ง และ ล้อเลียนจากเพื่อนนักเรียนของเขาผู้นี้และพวกของผู้นี้หนักมือยิ่งขึ้น- ยิ่งขึ้นทุกที. วิธีล้อเลียนที่ทวีศักดิ์และสมัครพรรคพวกใช้ล้อกำแหง ในชั้นแรกก็เปนการล้อ แต่ เพียง เบา ๆ แต่เมื่อเห็นกำแหงนิ่งไม่ได้ตอบ และคอยหลบเลี่ยงหนีไปเสียเสมอ ทวีศักดิ์ เห็นไม่ สู้ จึงได้ ใจ เขยิบ การล้อให้สูงขึ้นถึงขนาดเรียกกำแหง ว่าไอ้เด็กขอทานบ้าง ลูกอีดาข่างไม้บ้าง และไอ้เด็กกึ๋ย ยังอะไรทำนองนี้อีกมากมาย.

กำแหง แม้ถึงจะถูกดูหมิ่นถนแคลนอย่างหนักเช่นนี้ กำแหงก็มิได้ ได้ตอบแม้แต่คำน้อย ถึงจะรู้สึกโกรธก็สู้สกดอดกลั้นไว้. กำแหงกลัวเกรงผู้ที่ดูถูกดูหมิ่นเขาเหล่านั้นหรือ? กำแหงเปนไอ้เด็กขลาดคาขาวยังงั้นหรือ? อ๋อ!-เปล่าเลย, กำแหงมิได้หวั่นหวาดพรั่นพรึงต่อผู้ที่ดูถูกดู หมิ่น เขา เหล่า นั้นแม้แต่น้อยหนึ่ง, ก็ถ้าเช่นนั้นทำไมกำแหงจึงไม่ชกหน้าผู้ที่ดูถูก ดู หมิ่นเขาเหล่านั้นสักทีหนึ่งเล่า? กำแหงเปนเด็ก อายุ เพียง ๗ ขวบ นั้น จริง-แล้ว แต่เขา ก็ เปน เด็ก ที่ มีความ คิด และ รู้ จัก คิด อย่าง ลึกซึ้งด้วย ทั้งเปนเด็กที่รักและเคารพนับถือผู้ให้กำเนิดตัวและถนอมกล่อมเลี้ยงเขามาเปนที่สุด. การกระทำอันใด ซึ่งจะยังความ อนาทร ร้อนใจมาสู่ ผู้ให้กำเนิดเขาแล้ว แม้จะเปนการ กระทำ ที่ยัง ความ แคน ของเขาให้คลายลงได้ กำแหงก็ไม่คิดที่จะทำเลย, ถ้าเขาต่อยทวีศักดิ์สักเปั้งหนึ่ง มีหรือที่.จ้าคุณและคุณหญิง บำเรอราช มณเฑียร ผู้เปน ผู้ปกครองของทวีศักดิ์จะไม่รู้ เมื่อรู้แล้วคนทั้งสองนี้จะเข้าใจละหรือว่าหลานชายของตัวเปนผู้รังแกเขาก่อน, แน่นอน, คนทั้งสองจะต้องลงเอาว่าเขานั้นแล้วเปนผู้รังแกหลานชายของคน. กระนั้น, แล้วนายคำผู้เปนบิดาของเขาหรือจะไม่ต้องได้รับความร้อนใจ, นายคำสอนเขาอยู่เสมอว่า เขานั้นเปนลูกของคนจน-จนทั้งทรัพย์-จนทั้งญาติและมิตร์ เขาต้องเจียมตัวเจียมใจและกำแหงก็เจียมตัวเจียมใจจริงๆ เพราะ เหตุ ที่ เขา เจียม ตัว เจียม ใจและกลัว ผู้เปน บิดา ของ เขา จะต้องอนาทรร้อนใจนี้ดอก เขาจึงมิได้ชกหน้าเด็กที่ดูถูกดูหมิ่นเขานั้น และนี่ไม่เปนคุณงามความดีของเขาดอกหรือ ?

(ยังมีต่อ)

ประชาชาติ THE NATION
วันที่ ๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๖

พูดกันฉันท์เพื่อน

✷

บัญญัติศัพท์

สามี: คือมนุษย์ที่ยอมขอโทษเมื่อกระทั่งตนเองเป็นฝ่ายถูก

วิธีหาผัว

จงมองไปข้างหลังหนังสือพิมพ์

ภรรยาใหม่

เก่า: รักกันจนตกอดคอกันตาย

ใหม่: รักกันหนอขอส่งคางค์กันใช้

ที่เกิดของนิทาน

อะดัม: พี่เสียใจจริงๆ อีฟ เมื่อคืนนี้ต้องพยาบาลเพื่อนป่วยอยู่

จนดึก

คลีโอพัตรา: อายุของฉันเพิ่งย่างเข้า ๑๗ ปีเท่านั้นนะคะ"

ปโตเลมี: ขอบคุณฉันเชียว เพราะเมื่อคืนนี้ ฉันขึ้นไปบนรูปละ-พึงก์แล้วตกลงมา

โต้โดมอน: โธ่ บอกจริงๆนะ ฉันไม่เคยมองผู้หญิงอื่นเลย

คุณแดง: ตั้งแต่เกิดมาฉันยังเคยรักใครนอกจากเธอ"

นางสาวแจ๋ว: ถึงคุณไม่มีเงินติดตัวสักสตางค์เดียวดีฉันก็รัก

เท่ากัน

ไปพาหุรัด=งานฉลองรัฐธรรมนูญ

ความจำเป็น

คือบ่อเกิดแห่งการผ่อนใช้เป็นงวดๆ

เพื่อนเดมป์เซย์

นาย "ไฟติงก์" เขียนไว้ในเรื่อง "เดมเซย์กับผู้หญิงที่อยู่เบื้องหลัง" หน้า ๕ ฉะบับนี้ว่า เดมปเซย์ใจดีหนักหนา มิตรสหายหรือญาติพี่น้องคนใดขัดสนจนทรัพย์-แล้วเกี่ยวไม่ต้องอดปากเลย แจ๊คเดมป์เซย์รับกุลีกุจอช่วยเหลือเสมอ ข้อนี้อย่าว่าแต่ท่านผู้อ่าน ข้าพเจ้าเองก็อยากเป็นเกลอ อับพี่แจ๊คเหมือนกัน

แบบใหม่เที่ยวเมลน์นี้.

ประเพณีที่เกี่ยวกับเพศของไทยเรา

โดย นายฉันทนา

ถ้าประเพณีนิยมให้ผู้หญิงมีสิทธิเป็นฝ่ายเลือกคู่ ส่งอย่างผู้ชาย ชีวิตวิวาห์น่าจะแน่นขึ้น แต่ทำไมจึงแน่นโปดอ่านจากเรื่องนี้.

✷

เหตุที่ทำให้หนุ่ม ยศลงเต่หเต่นห์ในหญิงใดนั้น ไม่ใช่เพราะหญิงนั้นสวยปพร้อมทุกสิ่งทุกอย่างดอก เป็นเพราะ คิด เนื้อ พึ่งใจ ใน รูปโฉม ส่วนหนึ่งส่วนใดของหล่อนเข้าก่อนเท่านั้นต่างหาก อาจจะ เป็นลักษณ์ที่แก้มอาจเป็นรอยบุ๋มที่ข้อศอก อาจจะเป็นรูปร่างอันได้ส่วนสัด เหมาะเจาะหรือริมฝีปากที่จิ้มลิ้ม คิ้วที่เรียวหรือนัยน์ตาอันคมปลาบทั้งคู่

เมื่อได้ คิด อก คิดใจ ส่วน หนึ่งส่วนใดของหญิงตามที่กล่าวมานี้แล้ว ผู้ชายเราก็หลงใหลทันทีเดียว เลยแปลความเอาตามที่คน เข้าใจว่านั่นแหละคือความรัก

อันที่จริง ผู้เป็นเจ้าของ ลักษณ์เช่นอะไรอย่างนี้ก็ข้อศอก เจ้าของคิ้วแลตานั้น อาจไม่มีอะไรดีไปกว่าลักษณ์ หรือคิ้วที่มีอยู่เลย แต่นัยน์ตาของ ผู้ชาย มองเห็นไปว่าหล่อนมีลักษณะ ทุกอย่าง อัน เป็นจากสัยาณีจะพึงมีได้ แต่การที่เราจะเอาความสวยความงาม ซึ่งปรากฏอยู่ เพียงตามผิวหนัง มาสร้างขึ้น เป็น หลักฐ น ของ การแต่งงานนั้น ท่านต้องหวังได้แน่ๆว่า ชีวิตวิวาห์ของท่านจะลำบากแน่ อย่างน้อยคู่ครองของท่านจะต้องมีคุณสมบัติยิ่งกว่ารอยลักษณ์ หรือผิวพรรณอันผุดผ่อง ข้อนี้แหละ เพื่อนชายของ เรา จะ ต้อง ไตร่ ตรอง ดู จงหนัก มิฉะนั้นการเริ่มรัก ด้วยความสวยจะต้อง ไปลงท้ายด้วยความเกลียดอย่างไม่มีที่สงสัย

ข้อนี้ ข้าพเจ้าหมายถึง ว่าเราต้องบั่ดเบ่าความ หรูหรา ของนิยายรก ออกไปจากชีวิตของการ แต่ง งาน ให้มาก สัก หน่อยแต่อย่างไรก็ดีท่านควร จะทราบความจริงเสียว่าหัวคิดในเรื่องนิยายรักนี้พึ่ง เกิดมาได้พึ่ง ๒๐๐ ปีกว่าๆ เท่านั้น

เมื่อบรรพบุรุษของเรากรองรีพโดยบ่ราศจากนิยายรักมาเป็นอย่างดีได้ เหตุไฉนเล่าเราจะปฏิบัติตามบ้างไม่ได้ ความรักซึ่งคลุมเครือไปด้วยนิยาย ย่อมไม่มีแก่นสารอะไรมากไปกว่าการทดลองชะนิดหนึ่ง แต่ซึ่งเราทุกๆคนต้องยอมรับว่าจะลุล่วงไปสู่ความสำเร็จ เป็นผลดีไม่ได้ ทั้งในทวีปยุโรปและเอเชียยังนิยมประเพณีที่พ่อแม่เป็นฝ่ายเลือกคู่ให้ลูกอยู่อีกหลายต่อหลายประเทศ ประเพณีนี้แม้มักจะไปลงเอยเอาอย่างผิดความมุ่งหวังเพียงไร พวกผู้ชายก็ทราบน้อยตัวเต็มทีว่าตนได้รับผลดีผลร้ายอย่างไรบ้าง

จริง อยู่ ความ รัก ทำ ลง ที่พราวไปด้วยนิยายไม่สู้จะจำเป็นนักสำหรับประเพณีการเลือกคู่ของชนบางชาติมีฝรั่งเศสเป็นอาทิ แต่ถึงกระนั้นก็เป็นเครื่องชวนให้พวกหนุ่มสาวที่ อยู่ ในสมาคมและวงการงานสูง พากันเชื่อมั่นถนัดว่า ตนได้คู่ครองอันเหมาะเหมงแล้ว

พ่อหนุ่มประเภทที่กล่าวนี้จะคอยอยู่จนกว่าตนได้ตกลงไปในความกดขี่ของ ความ รัก – พายุสวาท ซึ่งมักทำให้ผู้รับสำลัก – – ระวางปั่นป่วนไปด้วยความใคร่อันเร่าร้อนฉะนี้เอง เขาก็ปลงใจเลือกคู่ครอง แต่นั่นแหละ เมื่อคน เราถูก โจม ตีจน สิ้นหลงด้วยความ หลง เต่หเต่นห์ในเสียแล้ว ย่อมไม่เหมาะเลยที่คนจะตัดสินใจ หรือใช้สมอง- ไม่เหมาะแม้แต่จะเริ่มคิดรักผู้หญิง.

ถ้าหากผู้หญิงจะเป็นฝ่ายเกี่ยวผู้ชาย คือลงมือก่อนในเรื่องรัก รูปคดีของการแต่งงานทุกราย ก็คงจะแบบเดียวคมดันกว่ามาก เพราะผู้หญิงมักจะไม่มัวเมาถึงแก่จะเห็นชอบว่าความอ่อนแอของผู้ชายนั้น น่านิยมชมชื่นตรงไหนไม่ ผู้หญิงน้อยหนักหนา ที่บูชาชาย รูปงามแต่ไง่ เขอ ต้องการ ผู้ชายชะนิดที่ ห้าวหาญ, องอาจ, แข็งแรง กรุณาปราณีและเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่างหาก.

โดยนัยดังกล่าวมาแล้วเบื้องต้นนั้นแหละ ตามความรู้สึกของข้าพเจ้าจึงคิดเห็นควรว่า ถ้าประเพณีนิยมของทุกชาติจะยอมให้ผู้หญิงมีสิทธิเป็นฝ่ายลงมือฝากรักแก่ผู้ชายได้เท่าๆ กับผู้ชาย ออกปาก ฝาก รัก ผู้หญิงแล้ว การปลูกฝังชีวิตคู่ผัวตัวเมียของหนุ่มสาว คงจะเป็นที่น่าไว้ ใจขึ้นเป็นอันมาก

อย่างไรก็ดี ข้าพเจ้ายังไม่ถึงกเชื่อว่า เมื่อทำได้ดังนี้แล้ว จะไขข้อขุ่นใจของปัญหาวิวาห์ให้สิ้นไปทีเดียว ฉะนั้นสิ่งที่เรายังต้องการอยู่ก็คือ ให้หนุ่ม สาวของ เรา มีโอกาสได้ศึกษาวิชารักมากกว่าที่เป็นอยู่แล้ว ตัวอย่าง เช่นต้องทราบว่า ความรักตกต่างกว่าที่ความหลงรูปโฉมในแง่ไหน คนตามธรรมดาทั่วไปย่อมไม่ทราบเลยว่า ๒ สิ่งนี้ไม่ มีความเกี่ยวข้องกันจนนิดเดียว

วิธีแก้ โรคระบาดประเภทนี้เราอาจตั้งโรงเรียนหรือสถานที่ศึกษาสอนวิชา อัน เกี่ยว แก่การวิวาห์ มีการสมาคม การเหย้าเรือน การเศรษฐกิจและหน้าที่อันพึงจะปฏิบัติ ต่อผัวเมียแลลูก คนหนุ่มๆ สาวๆ ของเราจะต้องถูกอบรมให้ ซึ้ง ตรง เข้าใจทุกแง่ ของ การผิดพลั้งหมางใจ รู้วิธีแก้ ไขอย่างละเอียดสักวันวิธีนี้อ มริกาได้ทดลองและมีผลดีมาแล้ว แต่ความ หินนี้ข้าพเจ้าออกใน เมืองไทย ซึ่งใช้แบบแผนประเพณีอย่างไทยๆ นอกจากเจตนาดี ข้าพเจ้าจึงรับรองในความ เหมาะ เจาะ ของความเห็นข้าพเจ้าไม่ได้ เป็นหน้าที่ของ ท่าน ทั้ง หลาย จะใคร่ครวญกันเอง

✷

การหัวเราะ

✷

โธเรซ

ผู้ ชาย มัก เรียนรู้ ได้ เร็วและจำได้ง่ายฉะเพาะสิ่งที่เขาหัวเราะเยาะกว่า สิ่ง ที่ เขาชอบ และเชื่อถือ.

ลอร์ด เชสเตอร์ฟิน

ข้าพเจ้าเชื่อ และแน่ใจได้ ทีเดียวว่า ตั้งแต่ข้าพเจ้าได้ ใช้ประโยชน์ ของ เหตุผล ของข้าพเจ้าแล้วทั้งหมด ไม่มีใครได้ยินข้าพเจ้าหัวเราะเลย.

ดับบริว. เอ็ม. แซ็กเคอเรย์

โลกเรานี้ก็คือกระจกเงาเราดีๆ นี่เอง ทุกๆ คราว มันจะส่ง ภาพ ดวง หน้า ของ คน ๆ นั้นกลับมายังคนให้เห็น ทำหน้าบึ้งให้กระจก ๆ จะส่งภาพอันไม่น่าดูกลับมาให้ หัวเราะให้กับมัน มันก็จะส่งให้กลับคอบแทน เป็นทั้งเพื่อนที่กรุณาและสนุกสนานด้วยทุกคราวกับเรา.

สเตนเซ็ล

จงถามตัวของท่านเมื่อท่านหัวเราะ

โธมัส คอร์วิน

ได้ ให้คำแนะนำแก่นักพูดหนุ่มคนหนึ่งว่าดังนี้:– อย่าพยายามพูดให้คนหัวเราะ ถ้าเขอปรารถนาจะเป็นนักพูดที่ดี เขอจะต้องทำตัวเป็นคนจริง, หนักแน่นและเด็ดเดี่ยว เหมือน กับ พา (เมื่อมันตีอใครไปดึงหรือฉุดลากมันก็ไม่ไป) เพราะอนุสาวรีย์ทั้งหมดได้ถูก สร้าง ขึ้น บน หลักของความ หนัก แน่นไม่โอน เอนนั่นเอง.

นายโต๊ะ

การหัวเราะก็คือ การ แยกเขี้ยวเราดีๆ นี่เอง.

นายโต๊ะกลม

แบบใหม่เที่ยวเมลน์นี้.

แบบใหม่เที่ยวเมลน์นี้.

ภาพปราบกบฏ

๑ ชุด ๖๐ แผ่น ๖ บาท แถมบัง้งามหรู อีก ๑ เล่ม ราคา ๑.๕๐ บาท ท่านจะต้องการโปสการ์ดเท่านั้นก็ได้ โปรดส่งเงินพร้อมกับการสั่ง เรามีจำนวนจำเพาะ.

เรื่องสำคัญของ "แม่อนงค์"

ชายหนุ่มยืนนิ่ง กัดริมฝีปากอยู่ครู่หนึ่ง ครั้นแล้วก็พูดอย่างดุดัน

"เธอไม่ควรมาที่นี่เลย รุจา ไม่มีใครเขาจะให้ยกย่องความประพฤติเช่นนี้ได้ เมื่อกี้ เธอ ทำให้ฉันรำลึกถึงความซื่อตรงของฉันที่มีต่อเธอ เธอไม่เข้าใจดอกหรือว่า ข้อนั้น รวมทั้งความซื่อตรง ของฉันที่มี ต่อสิ่งของเธอด้วย จริงอยู่ฉันไม่ลืมว่าครั้งหนึ่งได้เคยขอให้เธอเป็นภรรยาฉัน แต่นั่นเป็นเวลานานมาแล้ว ก่อนที่เธอจะได้แต่งงานกินอยู่กับหลวงวิทยา เธอคิดหรือว่าฉันจะคลั่งอยู่อีก เมื่อตกมาถึงปานนี้ เธอคิดหรือว่า ฉันจะยอมมอมหน้าฉันเอง เพื่อเห็นแก่ความเหลวไหลของเธอ เลิกกันที่ขอให้ยุติกันเพียงนี้เถิด เธอได้ทำลายความเคารพของฉันที่มีต่อเธอและเพศของเธอเสียแล้ว !"

รุจาซบหน้าลงกับฝ่ามือ ร้องไห้ระริก

ชายหนุ่มคงยืนนิ่งอยู่กับที่ เนื่องแต่รู้สัญชาติของหล่อนดีแล้วก็หวาดกลัวทั้งหล่อนและตัวเองอย่างยิ่ง กลัวต่อความรู้สึกซึ่งอาจนำไปสู่ความผิดอันร้ายกาจเข้าเมื่อใดก็ได้ สายตาของเขาเพ่งอยู่ที่ร่างอันสั่นเทิ้ม เพราะการสะอื้นอยู่ตรงหน้าเขมิ้ง หากเป็นหญิงอื่นได้รับความทุกข์โศรกอย่างนี้ นารถคงจะได้เข้าไปปลอบโยนอย่างไม่ต้องสงสัย แต่เหตุไฉนความรู้สึกผิดชอบของเขาจึงชาไป เมื่อผู้หญิงผู้นั้นคือรุจา นารถเองก็ไม่สามารถเข้าใจได้ นอกจากว่าครั้งหนึ่งเขาเคยขอแต่งงานกับหล่อน และรู้จักสามีของหล่อน ความสองข้อนี้เหละทำให้นารถรักษาใจและกิริยาไว้อย่างมั่นคง เขายังไม่ลืมว่า ขณะนี้เพิ่งเป็นเวลาที่ความปวดร้าวใจได้หายไปใหม่ ๆ--ความปวดร้าวใจซึ่งนารถได้รับ เมื่อ หล่อน ผละ ห่างจากเขาโดยกระทันหัน ไปแต่งงานเสียกับเงินของหลวงวิทยาศิลป์ ๓ ปีมาแล้ว

"ไม่มีประโยชน์อะไร--นิ่งเสียดีกว่า" เขาปลอบ "การกระทำของเธอผิดมาแต่ต้น--ผิดอย่างร้ายกาจทีเดียว แต่ไม่ต้องร้องไห้--ไม่ต้องร้องไห้ ถ้าเกิดอะไรขึ้นฉันจะช่วยเธอเอง ฮึ, นิ่ง บ้านนี้มีคนใช้เต็มบ้าน เอาแขนออกจากคอฉันเสียเถิด รุจา มันไม่เป็นการยุติธรรมแก่เขา แก่เธอและแก่ฉันด้วย ทั้งเปลืองและเธอเวลานี้เท่ากับคนตาบอดทั้งคู่--"

✷

นี่เป็นข้อความบางตอนในเรื่อง "พิมพ์"
เรื่องยาวขนาดใหญ่ของ "แม่อนงค์" ในปีนี้
ของคณะบรรเทิงสาส์น โรงพิมพ์หว่าเชียง
คอยอ่านให้ได้ จะออกในเร็วๆ นี้ !

ความรักของหล่อนซื้อด้วยเหรียญทองไม่ได้
แต่หล่อนจะขายให้ด้วยน้ำใจรักอันบริสุทธิ์เท่านั้น

รอบเช้าอาทิตย์ที่ ๑๑ นี้
เวลา ๑๐.๓๐ ก.ท.
เฉลิมกรุง ฉายเรื่อง
"หนุ่มอาหรับ"

ศาลาเฉลิมกรุง

โปรแกรมต่อไป
รูธแชสเตอร์ดัน
ในเรื่อง
"คู่รักคู่อาลัย"

ฉายวันละ ๓ รอบ ๑๔.๓๐ น. ๑๙.๑๐ น. และ ๒๑.๓๐ น.
ดูราชินีในฝันของท่านกลับมาอีกครั้งหนึ่ง
พร้อมกับดาราดังอีก ๔ เกลอ
มาร์ลีน มิลเลอร์, เบล ไลลีน,
เชสเตอร์ ลอนดอน, ฟอดริค เทอริง และ ดับบลิว. ซี. ฟิลด์ ในเรื่อง

"ยอดเสน่ห์"

ฉายวันศุกร์ที่ ๘ ถึงอาทิตย์ที่ ๑๐ นี้

ศาลาเฉลิมนคร
ที่ ๗-๙ นี้ วอลเตอร์ ฮัสตัน ในเรื่อง "อำนาจมืด"
ที่ ๙-๑๑ นี้ แอนนา นิเกิล ในเรื่อง "นางระบำหัวเหด"

บางลำภู (เฉลิมเมือง)
ที่ ๘-๙ นี้ กลอเรีย สวอนสัน ในเรื่อง "วิวาห์ประหลาด"
ที่ ๑๐-๑๑ นี้ สองเรื่องซ้อน "ปล่อยแก่" กับ "พิสูตรความรัก"

๑. บริษัทไดนิปปอนบริวเวอรี่ เปนบริษัทที่ทำเบียร์ใหญ่ที่สุดในญี่ปุ่น

๒. และเบียร์ อาซาฮี (ตราพระอาทิตย์) เปนเบียร์ที่ดีที่สุดของบริษัทนี้

๓. ในราชสำนักญี่ปุ่นก็ได้เลือกใช้ประจำแต่เบียร์ อาซาฮี (ตราพระอาทิตย์)

ห้างมิโซกามิ
โทรศัพท์ ๑๖๖๔
ใต้ศาลาเฉลิมกรุง

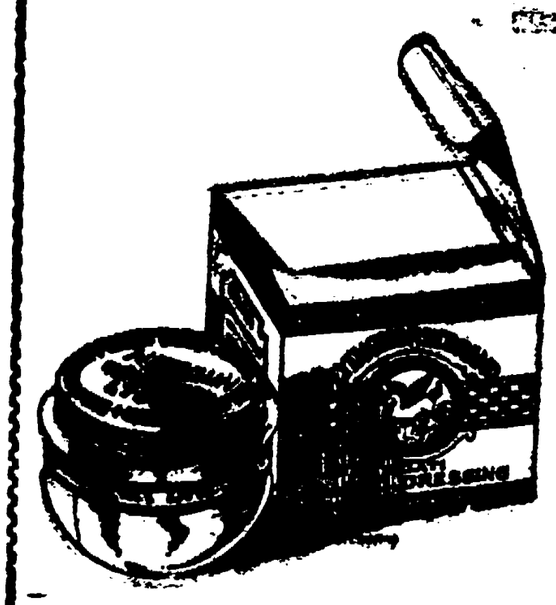

๑) ผมของท่านจะเปนเงางาม
๒) ไม่ต้องย้อมผมบ่อย ๆ
๓) ไม่ต้องเสียเวลาแต่งผมเสมอ
๔) ประหยัดทรัพย์

โดยใช้

ครีมกระปุกตรา "ม้าบิน"

- อยู่เสมอ -

ครีมกระปุกตราม้าบิน

เปนครีมที่ปิดลื่นของเส้น จำผมให้ผ่านและเปนเงา งาม ช่วยแต่งผมให้เปนลอนคลื่น และใช้ไม่เปลือง

มีจำหน่ายทั่วไป

เครื่องทำน้ำมะเน็ดและโซดา

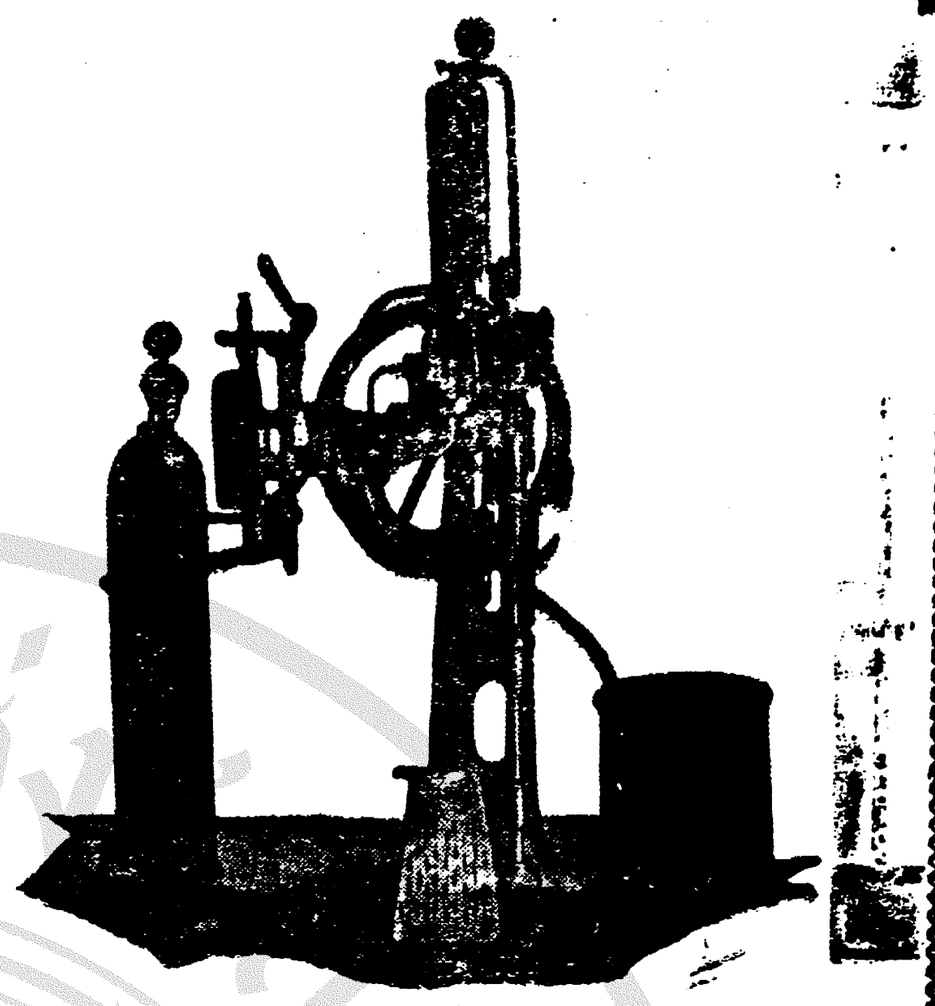

ราคาถูกที่สุด

โปรดชม และ ถามราคาที่

ห้างเหเดมันเอเวร์ส์

ตรงข้ามศาลาเฉลิมกรุง

ประกาศ

เพื่อเปนการอุดหนุนประชาชนมาดูงานฉลองรัฐธรรมนูญในจังหวัดพระนคร บริษัทรถไฟแม่กลองจำกัดได้ตกลงลดอัตราค่าโดยสารรถไฟของบริษัทในระวางเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๖ คือ-

ตั๋วเที่ยวเดียว ซื้อจากทุกสถานี จะลดราว ๑ ใน ๕

ตั๋วไปและกลับ ซื้อจากทุกสถานีใหญ่ ซึ่งมีกำหนดใช้ใน ๗ วัน จะลดต่ำกว่านั้นอีกราว ๑ ใน ๕

เช่นตั๋วเที่ยวเดียวจากแม่กลองมากรุงเทพ ฯ ๑ บาท ๓๐ สต. ถ้าซื้อสำหรับเที่ยวไปและกลับ จะลดลงเก็บแต่ ๒ บาท

ตั๋วเที่ยวเดียวจากมหาชัยมากรุงเทพ ฯ ๖๕ สต. ถ้าซื้อสำหรับเที่ยวไปและกลับ จะลดลงเก็บแต่ ๑ บาท

การลดอัตราค่าโดยสานทั้งนี้ บริษัทจะเริ่มลดแต่วันที่ ๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๖ เปนต้นไป

บริษัทรถไฟ แม่กลอง จำกัด

(ลงนาม) ที.เอ.อีริคซัน

ผู้จัดการ

ถ้าท่านเปนโรคปอดพิการวรรณโรค

อย่านอนใจ หรือมีอาการไข้ผิดปกติ ซูบเอมอ่อนเพลีย โลหิตออก หรือเจ็บเสียวในทรวงอก จงรีบมาให้แพทย์ผู้เชี่ยวชาญจัดการตรวจแลรีบรักษาเสียโดยเร็ว ทิ้งไว้นาน จะมีอันตรายใหญ่

หมอเหลิ่ง ศรีจันทร์ มีเครื่องไฟฟ้าวิเศษอย่างใหม่ ใช้ตรวจแลรักษาโรคทางปอดได้ผลยิ่งใหญ่เร็วไว ท่านจะแลเห็นโรคในกายด้วยตาของท่านจนหมดความสงสัย เครื่องไฟฟ้านี้รักษาโรคทั่วไปนอกจากวรรณโรคปอดพิการ ยังรักษาโรคสตรีที่ร่างกายทรุดโทรมเพราะโลหิตพิการ โรคมดลูกแลโรคทางเส้นประสาท บวมแลปวดตามข้อและกล้ามเนื้อ โรคไต, ตา, จมูก, และโรคผิวหนังต่าง ๆ ทั้งเด็กแลผู้ใหญ่ที่มีร่างกายไม่สมบูรณ์ เมื่อใช้รสม์ไฟฟ้านี้จะมีร่างกายแข็งแรงยิ่งนัก ตรวจร่างกายภายในด้วยเครื่องไฟฟ้าเอกซ์เรย์ ครั้งละ ๓ บาท รักษาโรคด้วยเครื่องไฟฟ้าอุลตราครั้งละ๒บาท

โชคดีของคนไข้ยังไม่หมด

ถ้าท่านมีความลำบากเพราะมีโรคมาก จงรีบมาซื้อยา

โยฟ่าซาน เข็มละ ๑ บาท ที่ห้างขายยาศรีจันทร์สถาน ท่านจะพบความทรมาน มีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญตรวจโรคบุรุษแลสตรีอีกทั้งเด็กเล็กแลเด็กใหญ่ ตรวจให้ทันใจไม่ต้องรอช้า

มียากุมารศรีจันทร์ เปนขวัญใจของเด็ก ทำให้เด็กเล็กแลเด็กใหญ่มีความสุขสบายยิ่งนัก

ห้างขายยาศรีจันทร์

ประตูสามยอด ถนนมหาชัย ข้างวังบูรพา โทรศัพท์ ๕๑๖

ดิฉันสวยเพราะรับประทาน ยาโลหิตมหาพินาศ

เพียง ๑ เดือนเท่านั้น

มีจำหน่ายตามร้านขายยาทั่วไป

ประเทศสยามขายเครื่องสนุนไพรให้แก่ต่างประเทศปีหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนเงินหลายแสนบาท ดังนั้นย่อมเห็นได้ว่า ประเทศเราอุดมไปด้วยรุกขชาติอันมีค่าเป็นโอสถรักษาโรคภัยได้หลายพันประการ บรรพบุรุษของเราได้ค้นพบคุณค่าของรุกขชาติเหล่านี้และประกอบเปนโอสถมากมายหลายอย่าง ดังที่จะเห็นได้ว่าในสมัยโบราณ พวกเราก็อยู่กันมาได้โดยมิต้องอาศัยโอสถต่างประเทศอย่างใดเลย และโอสถบางขนานซึ่งบรรพบุรุษของเราประกอบขึ้นนั้น แม้จนบัดนี้ก็ยังไม่มียาสมัยใหม่รายใดทรงไว้ซึ่งคุณค่าอันประเสริฐเท่าเทียมกันได้ "ยาโลหิตมหาพินาศ" เปนโอสถขนาน ๑ ซึ่งมีสรรพคุณสูงยิ่งกว่าปวงยาสมัยใหม่ทั้งหลาย ขอให้ท่านสตรีจงลองใช้ดูสัก ๑ ห่อเถิด จะเห็นได้ว่าข้อความซึ่งพรรณามานี้ เป็นของจริงเที่ยงแท้ทุกประการ

ถ้ารับไปจำหน่าย โปรดสั่งไปยัง
พาณิชยานุเคราะห์ หน้าวังบูรพา พระนคร

โรงเรียนหญิงอย่างยุโรป
บูรพาวิทยา
BURABHA COLLEGE. BANGKOK

ขอแจ้งให้ท่านทั้งหลายทราบว่า บัดนี้โรงเรียนได้เปิดรับนักเรียนหญิงขึ้นแล้วตามความขอร้องของท่าน กำหนดอายุไม่เกิน ๑๕ ปี เริ่มตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ ๑ โดยมีครูสตรีเปนผู้สอน นอกจากเรียนภาษาโดยตามหลักสูตรของกระทรวงธรรมการแล้ว ยังได้เรียนภาษาต่างประเทศและภาษาจีนเพิ่มขึ้นเปนพิเศษโดยไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียน.

อนึ่งโรงเรียนได้เปิดรับนักเรียนชายหญิงที่มีความประสงค์จะเรียนภาษาจีนโดยฉะเพาะขึ้นอีกแผนกหนึ่ง โดยมีครูสตรีที่เรียนจบในโรงเรียนจีนมาแล้วเปนผู้สอน และยังได้เรียนภาษาต่างประเทศกับภาษาไทยเพิ่มขึ้นเปนพิเศษโดยไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียนเพิ่มขึ้น

ถ้าท่านมีความประสงค์จะให้บุตรหลานท่านศึกษาวิชาอย่างใดขอได้ โปรดมาพบข้าพเจ้าได้ตั้งแต่เวลา ๗.๓๐ ถึง ๑๖.๐๐ นาฬิกาทุกวัน เว้นวันพฤหัสบดีและวันอาทิตย์

พระยาอุปเทศทวยหาร ครูใหญ่และผู้จัดการ

ยากวาดตราคนตีเสือ

เปนยาขนานสำคัญขนานหนึ่งที่สามารถช่วยบุตรหลานของท่านให้มีความสุขสบายเสมอซึ่งเปนยาที่บิดามารดาควรมีไว้ประจำบ้าน มีสรรพคุณ แก้ลิ้นปากเปื่อย น้ำลายเหนียว ทรางต่างๆ ลมชัก ลิ้นขาว ท้องผูก เจ็บคอรับประทานนมไม่ได้ ท้องขึ้น มีจำหน่ายตามร้านขายยาต่างๆและห้างขายยาอันอันตั้งจี่เพ้ง

เมื่อฉันยังเปนนายทหาร พระเจ้าอยู่หัวทรงแนะนำให้ใช้กฤษณากลั่นตรากิเลนขนานเดียว ฉันจึงทำตามมาจนทุกวันนี้

ในหนังสือพระราชนิพนธ์กันบ่วยหน้า ๗๒–๗๓ พระเจ้าอยู่หัวทรงแนะนำให้ทหาร, เสือป่า, และประชาชนทั่วไป ใช้ยากฤษณากลนตรากิเลนสำหรับแกปวดทอง, ลงทอง, นี่แสดงว่ายากฤษณากลนตรากิเลน เปนยาที่มีสรรพคุณดีเลิศจริง ๆ

ปลอดภัยไว้ก่อน, ท่าน! โรคปวดท้อง, ลงท้อง ไม่ใช่โรคเล็กน้อย อาจกลายเปนอันตรายร้ายแรงได้ ฉะนั้นท่านควรมีไว้ประจำครอบครัว เพื่อตัดต้นเหตุแห่งอันตรายร้ายแรง อันเกิดขึ้นโดยไม่ทันรู้ตัว

กฤษณากลั่นตรากิเลนขนานเดียว ที่มีสรรพคุณดีจริงสำหรับแกปวดทอง, ลงทอง, ธาตุพิการ และโรคบิดที่เกิดจากธาตุพิการ เปนยาที่ไดรบเกียรติยศสูงสุดโดยพระเจาอยู่หวทรงแนะนำให้ใช้ และจุฬาลงกรณมลาวิทยาลยไดแยกธาตุแลวเห็นว่าดีจริง กับผู้มีชื่อเสียงทวประเทศให้หลักฐานยืนยันว่าเปนยาที่แก้โรคได้ดัง ประกาศโฆษณา

พระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๖ ทรงแนะนำให้ทหารและเสือป่าใช้กฤษณากลั่นตรากิเลนของห้างเต๊กเฮ็งหยู

ยาที่ได้ช่วยชีวิตมนุษยมานับไม่ถ้วนในระหว่างเวลา ๔๐ ปี คือ

กฤษณากลั่นตรากิเลน

ห้างโอสถสถานเต๊กเฮ็งหยู

ผู้ผะสมยาหอมตรากิเลน และ ขี้ผึ้งตรากิเลนซึ่งนิยมกันทวประเทศ ถนนเจริญกรุง ตอนสี่แยกสะพานเหล็กบน พระนคร โทรศัพท์ ๒๓๓

ลาภของท่าน อย่าผ่านแจ้งความนี้

ไม้ขีดไฟสยาม
เครื่องหมาย
บริษัทมินแซ จ.ก

รางวัล ๑๒๐๐ บาท

ของบริษททำไม้ขีดไฟมินแซจำกัด โรงงานอุตสาหะกรรมประเภททำไม้ขีดไฟโรงแรกในกรุงสยาม ได้ดำเนินการฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ มาด้วยความยากลำบาก และวัฒนาการมาจนบัดนี้ครบ ๖ ปี ก็ด้วยบริษัทได้รับความกรุณาเอื้อเฟื้อจากท่านผู้ร่วมชาติทั้งหลาย บริษัทจึงคิดใคร่จะสมนาคุณแก่ท่านผู้ใช้ไม้ขีดไฟของบริษัทเปนการตอบแทน และเพื่อความสวัสดีของบริษัทในภายหน้า บริษัทจึงได้สละเงินก้อนหนึ่งเปนจำนวน ๑๒๐๐.๐๐ บาท เพื่อสมณาคุนแก่ท่านโดยวิธีดังต่อไปนี้.

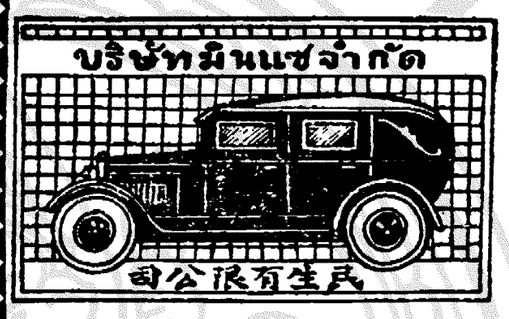

บริษัทจะได้แบ่งเงินจำนวนดังกล่าว นี้เปนรางวัลจัดเปน ๔ ชั้นคือ.

รางวัลที่ ๑ มี ๔ รางวัล ๆ ละ ๑๐๐.๐๐ บาท
,, ,, ๒ มี ๘ ,, ละ ๕๐.๐๐ บาท
,, ,, ๓ มี ๒๐ ,, ละ ๑๐.๐๐ บาท
,, ,, ๔ มี ๔๐ ,, ละ ๕.๐๐ บาท

ตั้งแต่บัดนี้ไป บริษัทจะได้บรรจุบัตรขนาดกว้าง ๖ ซ,ม, ยาว ๘ ซ,ม, โดยประมาณ มีนามหลวงนราเศรฐสนิท กรรมการ กับนายจิวเอียงจิน ผู้จัดการบริษัท ประทับตราเปนหลักฐานสอดไว้ในกล่องไม้ขีดไฟตราน่าต่าง ๆ ตามรูปนี้กล่องละฉะบับ จนหมดจำนวนรางวัลดังกล่าวแล้ว.

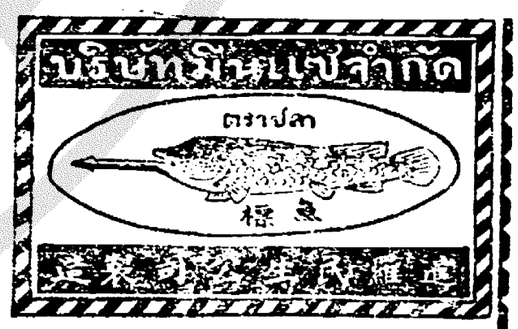

ฉะนั้นขอท่านผู้ใช้ไม้ขีดไฟของบริษัทโปรดระวังตรวจตราในกล่องไม้ขีดไฟของบริษัททุกๆ กล่องซึ่งท่านเปิดออกใช้ ถ้าเปนโชคของท่านได้พบบัตรรางวัลดังกล่าวแล้ว โปรดนำบัตรและกล่องไม้ขีดไฟนั้นไปแสดงแก่กรรมการหรือผู้จัดการบริษัทๆจะจ่ายเงินสดเปนรางวัลสมณาคุนแก่ท่านตามจำนวนซึ่งปรากฏในบัตรนั้นโดยทันที

ซื้อไม้ขีดไฟมินแซ ใช้เสียแต่วันนี้

บริษัททำไม้ขีดไฟมินแซจำกัด

พระนคร ตำบลสะพานเหล็ก หัวลำโพง

วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พระพุทธศักราช ๒๔๗๖

โรคปวดมดลูก

การที่สตรีปวดหรือเสียวมดลูกนั้นอย่าพึงเข้าใจว่ามดลูกพิการ ๆ ปวดมีหลายอย่าง แต่โดยมากมักจะเกิดด้วยโรคมดลูกระดูขาวทำให้ปวด ฉะนั้นให้สังเกตอาการดูว่ามีดังต่อไปนี้หรือไม่ คือแรก ๆ เปน มักเบาขัด ปวด แสบ เบาบ่อย ๆ บางทีปวดผีเย็บ ต่อมามีระดูขาวตกมาก อ่อนเพลีย เวียนศีรษะ มักเปนลมบ่อย ๆ หัวใจหงุดหงิดโกรธง่าย ระดูไม่ปกติมีมากบ้างน้อยบ้าง มีไม่เปนเวลา ปวดท้อง ปวดสันหลังแลบั้นเอว ฯ ล ฯ เหล่านี้ ขอให้ทราบเถิดว่าไม่ใช่ปวดเพราะมดลูกพิการ ความจริงเกิดจากโรคระดูขาวทำให้ปวดแน่ ฉะนั้นไม่ควรหลงใช้ยาแก้มดลูกพิการ ซึ่งแรงด้วยคำประกาศไม่ตรงต่อโรค ๆ ก็จะกำเริบมากขึ้น ให้ท่านรีบรับประทาน "ยาสังหารโกโนเรีย" จะเห็นผลภายในเวลา ๒๔ ชั่วโมง ถ้าจะให้เร็วยิ่งขึ้นให้ใช้ "ยาทหารยาษา" ล้างคู่กันไป มีผู้หายมามากแล้ว

อย่าลืม

ยาแก้ปวดพั้นจุลโมกข์ ใช้แล้วไม่หายรับคืน ใช้ได้ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ จำหน่ายทั่วไปแลที่ บี.แอล.ฮั้ว, โอสถศัลยกิจ, นิราพาธ, สามแยก แลโอสถาคาร งี่เซ็ง ตลาดสถานีเก่าแปดริ้ว

ห้างขายยาจุลโมกข์

สี่แยกถนนนครสวรรค์ นางเลิ้ง พระนคร

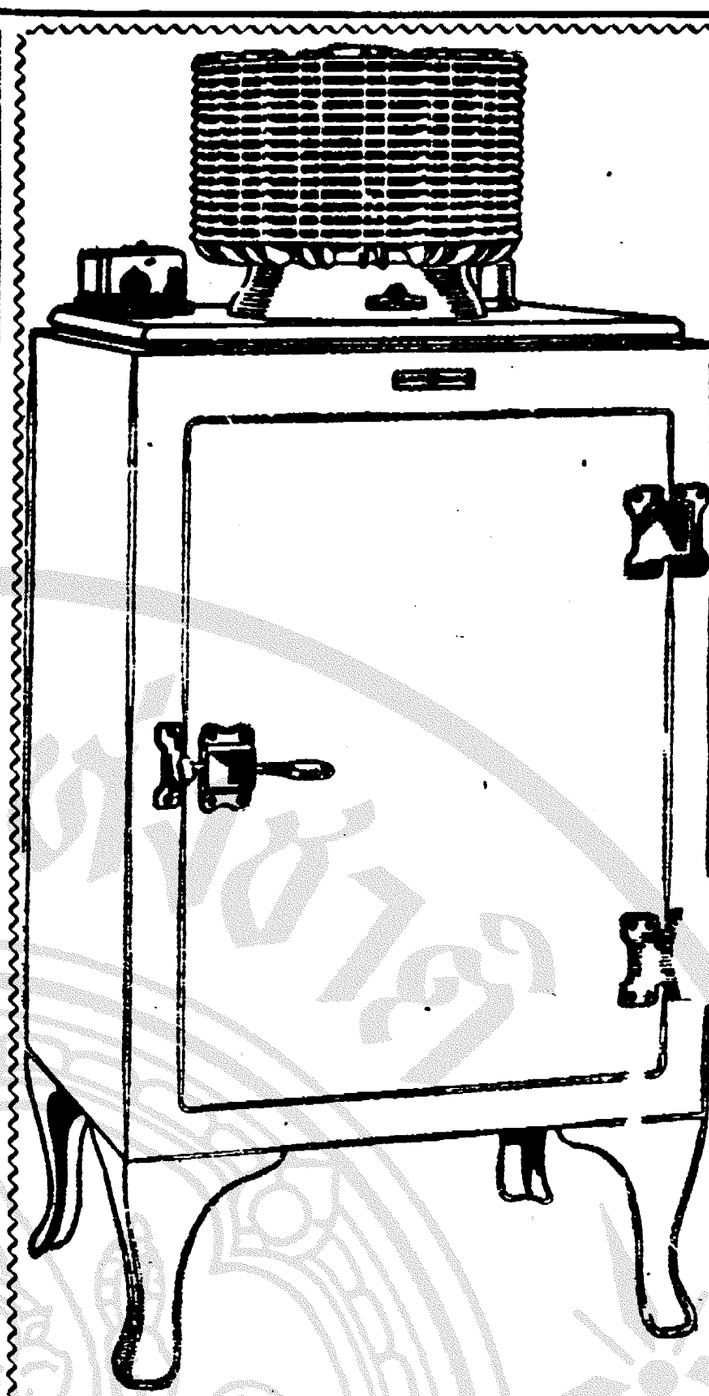

ตู้น้ำแข็งไฟฟ้า
มีชื่อที่สุดในโลก
Ceneral Erectric
U.S.A;"

บริษัทเปิด
โอกาศให้เช่า

ตู้เล็ก ๒๕,๐๐ บาท
ตู้ใหญ่ ๓๐,๐๐ บาท
ต่อเดือน
คิดรวมทั้งค่าแรงไฟ
ค่าต่อสายไฟฟ้าและ
ขนไปตั้งให้เสร็จ
ใช้ได้ดีกว่าตู้น้ำแข็ง
ธรรมดามาก และ
ความเย็นในตู้ก็มีอยู่
เสมอเหมาะแก่การรัก
ษาน้ำนมอาหารและผัก
ต่าง ๆ ต้องตามอนามัย
แพนกขายของ
ประตูสามยอด

บริษัทไฟฟ้าสยามคอร์ปอเรชั่น จำกัด

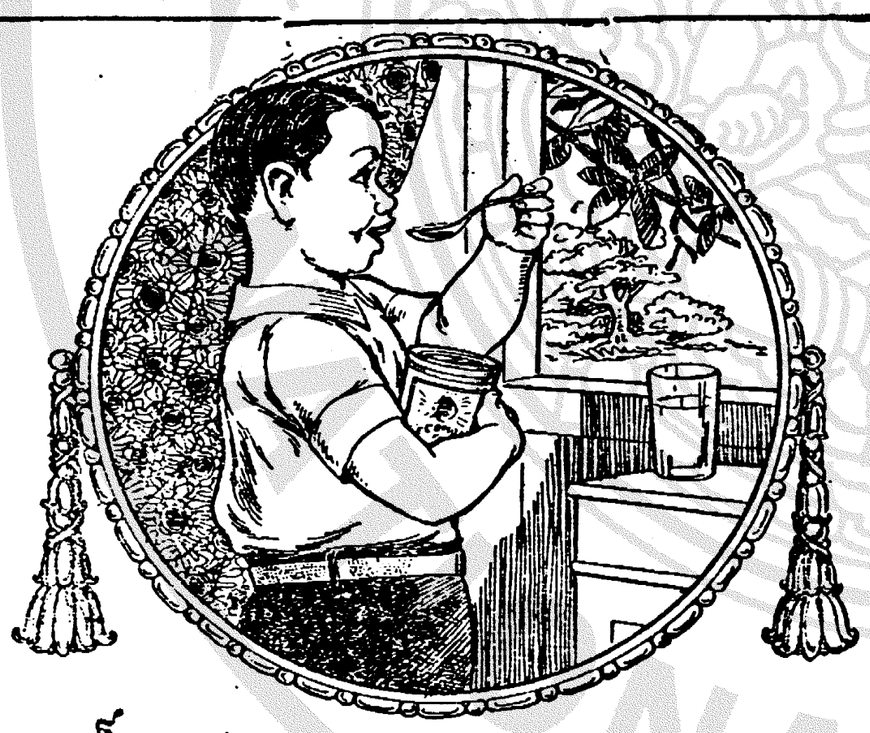

เด็ก ๆ ที่มีร่างกายซูบผอมอันมีแต่หนังหุ้มกระดูก โดยมากเนื่องมีโรคภัยคอยเบียดเบียน หรือมิฉนั้นก็ไม่ได้รับความบำรุง อันจะทำให้เกิดกำลัง และความเจริญของกะดูก ที่สมบูรณ์ได้พอเพียง

น้ำมันตับปลา ได้ยกย่องกันมานานแล้ว ว่าอยู่ในประเภทยาที่มีสรรพคุณ ทางวิทยาศาสตร์ได้พิสูจน์ว่ามีธาตุวิตามินเจือปนอยู่ อันเปนเหตุที่ให้เกิดกำลัง และความเจริญแก่กะดูก

แต่ น้ำมันตับปลามีกลิ่นเหม็นคาว และเลี่ยนไม่ชวนรับประทาน เด็ก ๆ ไม่สู้จะชอบ แม้ผู้ใหญ่ก็รู้สึกเอือม ฉนั้นจึงมีผู้คิดค้นค้าหาของอื่นมาผสม เพื่อให้รับประทานง่ายและมีรสอร่อยดีขึ้น — ซึ่งได้ชื่อว่า — **เยโคมอลต์**

เยโคมอลต์ คือน้ำมันตับปลาผสมกับมอลตเอกซแตรกซ์ ลักษณะเปนเกล็ด มีรสหอมหวานชวนรับประทาน

มีจำหน่ายตามร้านขายยาทั่วไป

ที่ชบี. กริมแอนโก เอเยนต์จำหน่าย

ยาตราใบโพธิ์ เปนยาที่มีชื่อเสียงมานานปี ฉะนั้นท่านผู้ใดต้องการยาที่ต้องเรียกชื่อแต่ ยาตราใบโพธิ์

ยาแก้ปวดศีรษะตราใบโพธิ์ หายดังหยิบทิ้ง บำรุงเส้นประสาท และแก้ไข้ด้วย มหาชนกำลังนิยมใช้แพร่หลายมาก มีเอเยนต์ทุกจังหวัด มีสาขาขายปลีกทุกตำบล ห้างขายยาทุกห้าง ตลอดนถึงเปนเอเยนต์ขายปลีกขายส่งทั่วไป ขวดละ ๗ สต.

ยาตราใบโพธิ์แก้ตกโลหิต โรคที่เกิดแก่สตรีเพศเท่านั้นซึ่งมีโลหิตออกทางช่องคลอดเกินส่วนเกินกำลัง กระทำให้อ่อนเพลียเรี่ยวแรงลดถอย เบื่ออาหาร เชื่องซึม ราคาขวดละ ๒ บาท

ยาน้ำรัสมีโพธิ์ทองตราใบโพธิ์ แก้โรคระดูขาวขุ่นข้น ระดูขัด ระดูพิการ แก้สตรีผอมแห้ง โลหิตจาง สำหรับขายแก้กะษัย น้ำปัสสาวะขุ่นข้นเปนน้ำข้าว อ่อนเพลียระเหี่ยใจ ราคาขวดละ ๒ สลึง

การคลอดบุตร จงมอบความไว้ใจไว้กับ ยาร่วมใหญ่ตราใบโพธิ์ สตรีนับหมื่นใช้เห็นผลจริงมาแล้ว สดวกดีกว่าใช้ยาอื่นมาก มียาเด็กผู้ใหญ่พร้อม คลอดง่ายที่สุด รวมยา ๒๗ ขนาน ราคา ๒ บาทถ้วน ต่างจังหวัดเพิ่มค่าส่งธรรมดา ๖๐ สตางค์ ทางไปรษณีย์ธรรมดาอีก ๖๐ สตางค์

ห้างขายยาตราใบโพธิ์
หน้าตลาดท่าเตียน กรุงเทพฯ

อย่าเรียกวิสกี้ ควรเรียกแต่

๙ อนนีวอร์กเกอร

BORN 1820—STILL GOING STRONG

เปนวิสกี้ชนิดดีเยี่ยมซึ่งพิศูจน์ได้
จากการจำหน่ายมากที่สุดในโลก

บริษัทแองโกลสยาม คอร์โปเรชั่น เมนเอเย่นต์

เที่ยวงาน

เปิดสภาผู้แทนราษฎรและฉลองรัฐธรรมนูญ วันที่ ๘-๑๒ นี้

โปรดอย่าลืมแวะ

หมวดโฆษณาและ

โฮเต็ลราชธานี ข้างสโมสรคณะราษฎร์

ในอุทยานสราญรมย์

นิตติ้งแบบสำเร็จ

ยี่ห้อ เอส. เค. แบบเก่า และยี่ห้อ เอส. เอส. แบบใหม่ มีขายส่งและปลีกที่ประภากร ลิบักเสาชิงช้า ถนนบำรุงเมือง ชนิด เอส. เอส. เปนแบบที่สำเร็จขึ้นใหม่ ทำความสะดวกให้แก่ผู้ใช้มาก คือเลื่อนระยะให้ตาถี่ห่างได้ตามชอบใจ ถ้าเรียนด้วยแล้ว รับรองว่าท่านสามารถทำได้ทุกอย่าง เช่น ถุงเท้าสปอต และเสื้อเสวตเตอร์ได้ทุกชนิด ท่านที่อยู่ไกล จะซื้อโน๊ตคู่มือไปเรียนด้วยตนเองก็ได้ ราคาเล่มละ ๑ บาท ค่าส่ง ๒๐ สตางค์ ในพระนคร ๑๐ สตางค์

เครื่องปักแบบเยอรมัน

มีขายพร้อมทุก ๆ อย่าง ผาลายแบบต่าง ๆ เกือบ ๑๐๐ ชนิดมีให้เลือกเรียน ราคาแต่ ๕๐ สตางค์ ถึง ๑ บาท ไหมปักมีพร้อมทุก ๆ สี

ใช้ม่วงถุงสีอะไร

ในงานเปิดสภาและฉลองรัฐธรรมนูญ

สีตะกั่วตัดอ่อน	สีน้ำตาลไหม้
สีเขียวมะพูด	สีโอลด์โรส
สีพยับหมอก	สีดอกอันชัญ
สีดอกบวบ	สีเทาเงิน
สีดอกมะเขือ	สีเหลืองทอง
สีแดงแจ๊ด	สีน้ำเงินหม่น

และสีอื่น ๆ อีก ๑๐๐ กว่าสี

โปรดมาเลือกที่

ริ้มฮิงจั๊ว หัวเม็ด

ถนนสำเพ็ง ตอนสะพานหัน

จำหน่ายม่วงถุงตรากิเลนล้วน

เครื่องวิทยุตกเข้ามาถึงใหม่ ๆ

๑) หลอดวิทยุมุลหลาด มีทุกๆ ขนาด ๑.๔, และ ๖ โวลท์ ราคาใหม่ถูกลงมาก

๒) แบตเตอรี่แห้งไฟสูงของ "ลิสเสน" ขนาด ๑๒๐, ๑๐๐, ๖๐, ๑๖ และ ๙ โวลท์

๓) แบตเตอรี่แห้งไฟต่ำของ "อีคลิปส์" ขนาด ๑ ๑/๒ โวลท์

๔) เครื่องขยายเสียงแบบใหม่ ๆ ของอเมริกัน

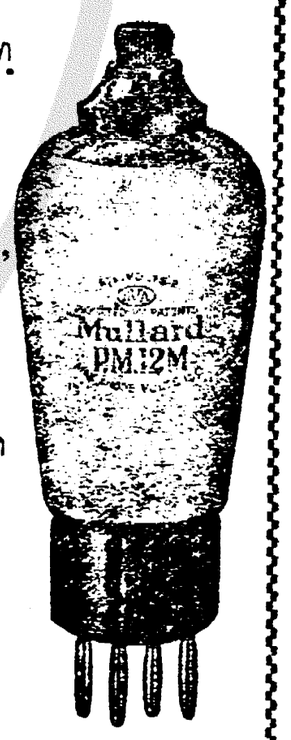

ฯลฯ ฯลฯ ฯลฯ

อนึ่งถ้าท่านต้องการเครื่องประกอบวิทยุชะนิดอย่างดีของอังกฤษที่วางใจได้แล้ว โปรดทำความติดต่อกับห้าง

บริษัทเคียมฮั่วเฮง จำกัด

หน้าวัดกาละหว่า โทรศัพท์ ๑๘๐ พระนคร

ห้าง ซิน ซึ้น ฮะ ถนนพาหุรัด กรุงเทพ ฯ

ขายรุ่งเดชเครื่องหนาวให้หมดไปในงานฉลองรัฐธรรมนูญคราวนี้ทีเดียว โดยอำนาจของบ้ายเดงจะฟาดพื้นราคาลงให้ผู้ซื้อเห็นใจ โปรดรีบมาวันนี้ให้ได้ เข็มขัดนาค ทำเทียมนาคครีเมนต์ลายไทย ๆ เรามีมากลายหลายอย่าง ซื้อแล้วมีใบรับประกันให้ด้วย นาคราคาเส้นละ ๑๒ บาท ทอง ๑๖ บาท ต่างจังหวัดยินดีส่งให้ทาง พ.ก.ง. กางเกงแพรดอกต่าง ๆ ผ้าขนหนูเช็ดตัวแลห่มนอน ซินซึ้นฮะขายถูกกว่าแห่งอื่น

ปากกาหมึกซึม ที่ขายแข่งขันกันอยู่เดี๋ยวนี้ อย่างวิเศษดีที่สุดก็คือระนิดเมลบี เห็นหมึกในตัว ไม่ต้องใช้หลอดยาง ใช้ตั้ง ๑๐ ปีไม่เสีย ด้ามดำลดขาย ๔.๒๕ ด้ามสีต่าง ๆ ๔.๗๕ ชนิดรีเกนต์ด้ามลาย ๔.๙๐ ชนิดนิวคลิฟ ๒.๗๕ ชนิดเชฟเฟอร์ ท่านซื้อที่อื่น ๒๐ บาทกว่า ซื้อที่ห้างนี้ ๑๔.๕๐ เท่านั้น นอกจากนี้ยังมีอย่างปากทอง ๑๔ กาหรัดแท้ ลดขายให้แก่ท่าน ๗๕ สต. ๑.๒๕ ๑.๗๕ รับรองไม่มีที่อื่นขายถูกกว่านี้ได้

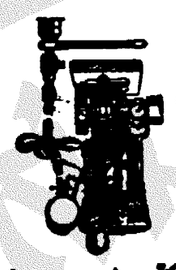

เครื่องยนต์ชื่อบิดเด็กใช้ทำเรือยนต์ได้ดียิ่ง มีผู้ซื้อไปทำเรือแท็กซี่วิ่งรับคนโดยสานอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ มาก ใช้ง่ายใช้ทนดีกว่าเครื่องยนต์อื่น ๆ มาก ขนาด๒แรงม้าเดิมขาย๒๔๕ ลดขาย๑๕๐ บาท ขนาด ๔แรงม้าเดิมขาย ๓๗๐ บ. ลดขาย ๒๕๐ มีรับประกัน ๒๐ ปี

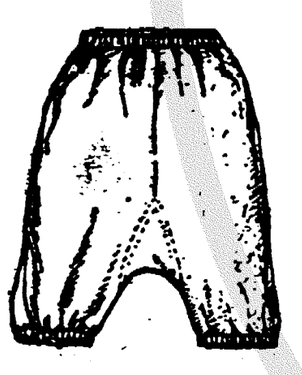

กางเกงยืดมีทั้งชนิดหญิงและชาย ที่ขามีสายรัดด้วยกิ๊ม เนื้อนุ่มอ่อนบางเบาสีต่างๆ ราคาตัวละ ๒๐–๒๕ ๓๐ สต.

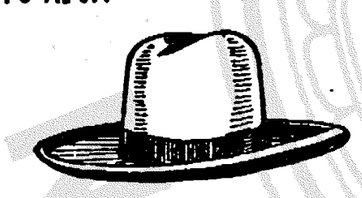

หมวกปีกใหญ่ใบห่อสำหรับใส่เดินทางเดมใบละ ๗ บาท ลดขาย ๑.๗๕

ตะเกียงพ้าแบบใช้ในงานต่างและจุดในเวลานวดเข้า ชนิด๒๐๐ แรงเดิมขาย ๒๗บ. ลดขาย ๑๖.๕๐ ชนิด๔๐๐แรงเดิม ๓๕บ. ลดขาย๑๗.๕๐บ.

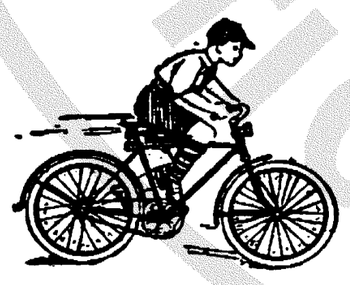

รถจักรยานมีเครื่องครบ ลดขาย ๑๗ บาท ๕๐ สต.

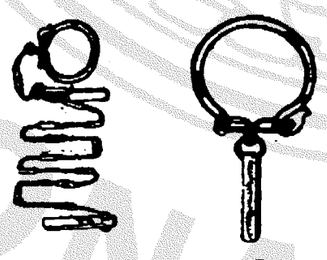

สายลูกกุญแจนาควิทยาศาสตร์และห่วงกุญแจสำหรับเกี่ยวเข็มขัดนาคงามหรูลดขายอย่างสาย ๑.๘๐ ห่วง ๕๕ สต.

กระเป๋าหนังแท้ท่านซื้อได้ที่ห้างนี้เสมอ ถ้าท่านซื้อที่อื่นๆจะต้องถูกกระเป๋ากระดาด ลดขายทุกขนาด ๒.๓๐ ๒.๙๐–๓.๔๐–๓.๙๐–๔.๖๕–๕.๒๐

ร่มด้ามสั้นที่งดงามทันสมัย เมี่ด้ามแก้ว สี ด้ามเขา ด้ามไม้ สีต่าง ๆ อย่างถูก๕๖สต.

อุยาสีมมิตร เข็มกลัดทองวิทยาศาสตร์ มีคำให้พรต่างๆ ที่ห้างนี้ขายมากที่สุดขาย๕๓สต.

ไม่ต้องอยู่ไฟ

ท่านหญิงคลอดบุตร เชิญรับประทาน

ยาตรานกยูง

ซึ่งเปนยาไทยชนานแรกที่มีสรรพคุณเหนือยาคลอดบุตรทั้งหลาย มหาชนนิยมใช้ทั่วประเทศสยามสืบเนื่องกันมากว่า ๓๐ ปี มีหลักถานจดหมายชมเชยมากมาย ท่านที่เคยใช้สรรเสริญว่าได้รับความสะดวกที่ไม่ต้องอยู่ไฟทั้งปลอดภัยไว้ใจได้ดีกว่ายาอื่นๆ ชุดหนึ่งมียาพร้อมทั้งมารดาแลเด็ก ไม่ต้องดองสุราหาน้ำกระสาย คนทำงานหนัก เช่น ชาวนา, ชาวสวน, เมื่อรับประทานแล้ว งานการทำได้แข็งแรง ผิวพรรณผ่องใส ร่างกายอ้วนท้วนเปนปกติเสมอ

ยาตรุณานุกูล ตรานกยูง

สำหรับเด็กตั้งแต่คลอดคลอดจนโต บ้องกันและแก้โรคหละละออง, ลมทราง หรือสำรอก ฯลฯ ได้อย่างชงัด

(แม่เลื่อน)

ร้านขายยาตรานกยูง

ปากคลองตลาด เลขที่ ๓๙-๕๑๔ พระนคร

เปิดใหม่ ! ใหม่ !

ปากว้าไม่เท่าตาเห็น
ตาเห็นไม่เท่ามือคลำ
มือคลำไม่เท่าปำนาญ

ไฟฟ้ารักษาโรค

สั่งพิเศษจากเยอรมัน

แบบใหม่ที่สุด

ร้านขายยาพระสุเมรุ บางลำภูบน พระนคร

ไฟฟ้ารักษาโรคชนิดนี้ ชาติเยอรมันเปนผู้ประดิษฐ์ทำขึ้นก่อน และบัดนี้ได้เปลี่ยนแปลงดีขึ้นกว่าเก่าคือ– รักษาโรคปอด, มดลูก, ลำไส้ พิการ, โรคผิวหนังทุกชนิดทั้งเด็กและผู้ใหญ่, โรคปวดบวมตามข้อและตัวทั่วไปที่เรียกว่าลมเพลมพัดหรือตัวจิด, กามโรคทุกชนิด, ริดสีดวงงอก, และโรคอื่น ๆ อีกหลายอย่างให้หายลงได้อย่างประหลาด (วันเสาร์ อาทิตย์ เปิดทำงานตลอดวัน) ค่าตรวจไม่คิด, ค่ายาไม่แพงกว่าโรงพยาบาล (โทยศัพท์ ๑๑๑๑)

นายพันตรี หลวงราชเวชชพิศาล (หมอโต๊ะ) ประจำอยู่ทุกเวลา กลางคืนมีกริ่งเรียกได้เสมอ

(แพนกพื้น– ตั้งแต่ ๑๕.๐๐–๑๗.๐๐ (วันอาทิตย์ ๑๐.๐๐–๑๗.๐๐))

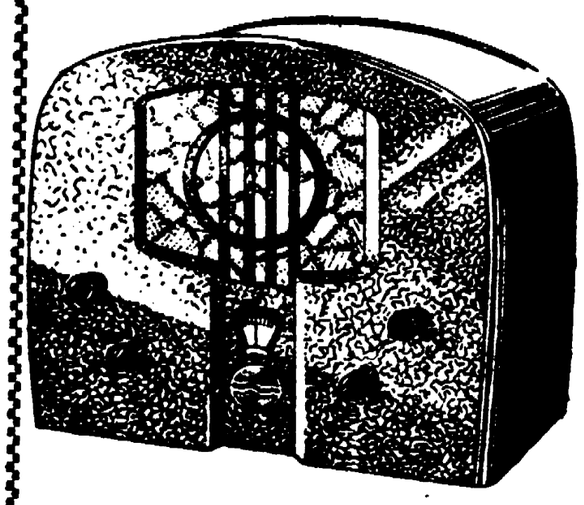

"ฟิลลิป" คลื่นสั้น คลื่นยาว ๙๕ บาท

รับคลื่นตั้งแต่ ๑๕ ถึง ๒๐๐๐ เมตร์ แผนไฟใหม่เจียบ ใช้ไฟฟ้า บริษัทล้วน ลำโพงไดนามิก ประกอบในตู้อย่างงาม รับรองรับคลื่นสั้นจากสถานีอังกฤษ, ฝรั่งเศส, อิตาลี, อินเดีย, ชะวา, ฯลฯ ได้อย่างจริงจัง การที่ขายถูกเช่นนี้ต้องการประกาศตัวอย่างโดยจำกัดเครื่องเท่านั้น ฉะนั้นถ้าซื้อเวลานี้จะได้ราคาถูก รุ่นนี้หมดราคารุ่นใหม่อาจแพงขึ้นก็ได้

ห้างเทพนครพานิช

เชิงสะพานพิทยเสถียร (สะพานเหล็กล่าง)
ตรงสลักรถราง โทรศัพท์ ๑๕๗

โดยได้รับพระบรมราชานุญาต

เหล้าเบียร์เดนหมาก

ตรามงกุฎ

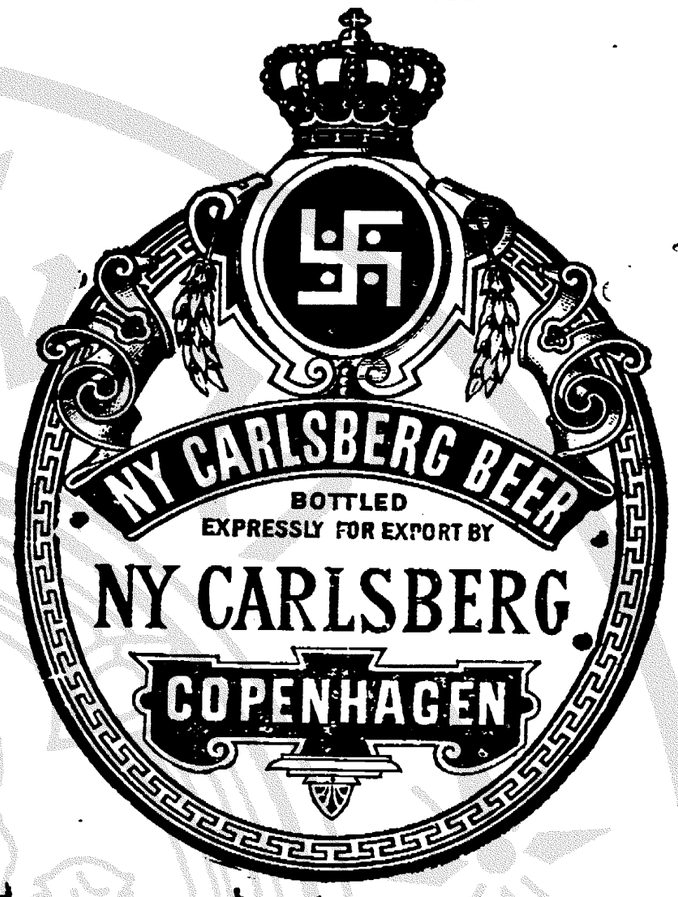

เป็นเบียร์ที่มหาชนชอบดื่ม มีขายตามร้านขายสุราและโฮเต็ล

การพักผ่อนเพื่อความสุขและอนามัยของท่าน

ตามระยะทางฝั่งทะเลอันสวยงามของ
จังหวัดจันทบุรี
ในระหว่างที่คลื่นลมเปนปกติ
ซึ่งเริ่มแต่พฤศจิกายน ๗๖ ถึงพฤษภาคม ๗๗
โดยเรือโดยสานที่ทันสมัย
เรือยนตร์ "ภาณุรังษี" และเรือกลไฟ "นิภา"

การไปและกลับภายในระยะ ๕ วัน

ออกจากกรุงเทพ ฯ ในวันพุธและวันเสาร์เที่ยงวัน
กลับถึงกรุงเทพ ฯ ในวันจันทร์และวันพฤหัส ก.ท.

ค่าโดยสารชั้นที่ ๑ คนละ ๓๐ บาท ไม่รวมค่าอาหาร

การไปและกลับในปลายสัปดาหะ

ออกจากกรุงเทพ ฯ วันเสาร์ เที่ยงวัน
กลับถึงกรุงเทพ ฯ วันจันทร์ ก่อนเที่ยง

ค่าโดยสานชั้นที่ ๑ คนละ ๒๐ บาท ไม่รวมค่าอาหาร

อาหารไทย จีน ฝรั่ง ได้จัดทำบนเรือเปนพิเศษ และขายโดยราคาอันย่อมเยาว์

รายละเอียดอื่น ๆ โปรดถามไปยัง

บริษัทเรือไฟไทย จำกัด, กรุงเทพ ฯ
เอเย่นต์ผู้จัดการ
บริษัท อิสตเอเชียติก จำกัด

ยาปราบมดลูก

ของห้างพระจันทรโอสถตำบลโรงเรียนนายร้อยพระนคร

สตรีป่วยเปนโรคมดลูกอักเสบเคลื่อนช้ำบวมเปนแผลเกิดเนื้อร้ายหรือฝีมดลูก แสดงให้ผู้ป่วยทราบคือมีระดูขาวออกมาโลหิตระดูไม่ปกติ เสียวเสียดปวดถ่วงที่มดลูกโลหิตเข้าสู่หวใจน้อย หัวใจอ่อน อ่อนเพลียเบื่ออาหาร เผลอสติโกรธง่าย มืดมนขึ้นหน้ามืดตามัว ทำให้ประสาทพิการด้วย ปวดเมื่อยตัวหลังเอว ปวดต้นคอแสศีรษะ จงรีบใช้ยาปราบมดลูก ขวดเล็ก ๑๒๕ สตางค์ ใหญ่ ๒ บาท ใช้คู่กับยาดับลมร้ายอับละ ๑ บาทเสียโดยเร็ว จะเห็นผลภายใน ๓ ชั่วโมงและหายโดยเร็ว

จงจำว่า ยาปราบมดลูก เปนยาขนานแรกและขนานที่ ๑ แรกมีในสยาม ไม่มีในตำหรับใด พูดได้เต็มที่ว่าไม่มียากินแก้มดลูกพิการขนานใดประกาศขายก่อนยานี้

ระวัง เวลานี้มียาต่าง ๆ อ้างสรรพคุณเทียม ตั้งชื่อเทียม ถึงกับคัดลอกใบปลิวฉลากคำประกาศขายยานี้ ไปประกาศอวดอ้างมีสรรพคุณอย่างยาปราบมดลูก เพื่อลวงให้ผู้ป่วยหลงใช้ มีมากหลายท่านอย่าหลงเชื่อง่าย ๆ คุณความดีของยาปราบมดลูก ดีอย่างใดเชิญถามผู้ใช้แล้วดีกว่าให้ห้างอวดอ้าง ขายส่งที่ร้านบ้วนหลี ท่าพระจันทร์ ร้านตรงประตูวังบางขุนพรม ปากตรอกโรงหนังฮ่องกง และบี่นังบางลำภู ร้านศรีสมบูญรถไฟปากน้ำ หัวลำโพง

นายเก๋า

เปนผู้รับซ่อมแซม, แก้และรื้นเสียง เปียนโน, ออแกน, และเครื่องดนตรีทุกชนิด ฝีมือปราณีตและราคาย่อมเยาว์ที่สุด

เชิญตกลงที่บ้านเลขที่ ๒๐๗๗ ๒๐๗๗ ก. ตรอกหมอเพ็ชร์หมอพลอยหน้าวัดแก้วฟ้าล่าง สี่พระยา

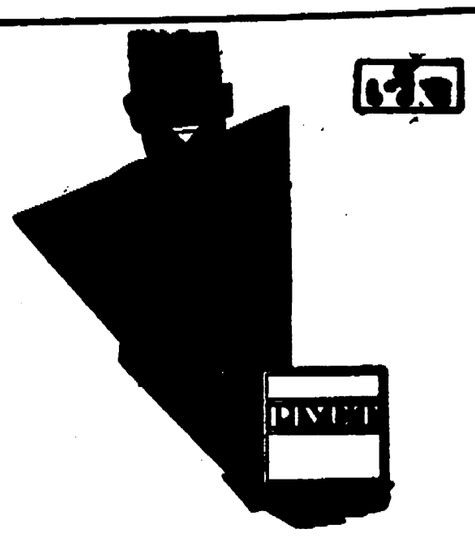

ท่านไม่ไปเว็จ ท่านต้องไพเวท

"กฎหมายรวมใหม่"

ตัวบทกฎหมายล้มละลายทั้งเก่าใหม่ รวมพร้อมด้วยคำพิพากษาฎีกาทั้งหมด ราคา ๑ บาท พระราชบัญญัติการพนัน ฉะบับใหม่พร้อมด้วยกฎเสนาบดี ราคา ๑ บาท ๓๐ ค่าส่งเล่มละ ๑๐ สต.

ไพเวท

รถยนตร์ "บูอิกค์" ตอนเดียว แบบ เก่า เครื่องดีสีใหม่เอี่ยม ต้องการ ขาย ๓๕๐ บาท ถาม บ.ล. ช่วยประสิทธิ โทรศัพท์บอเนียว สายพิเศษ ๑๙ เวลา ๘ ถึง ๙ นาฬิกา

หยุ่งฮิน ลดราคา

มีกับเข้าจีน ๑ บาท มี ๖ อย่าง

กับเข้าฝรั่งอิ่ม ๖ อย่าง ๆ ดี

รับประทานจำนวนมากลดพิเศษ

๕ ถง ๒๐ บาท ลด ๕ เปอร์เซ็นต์

๒๐ บาท ขึ้นไป ลด ๑๐ เปอร์เซ็นต

เมื่อท่านต้องการซื้อเครื่องเรือน

โดยพระบรมราชานุญาต

แบบทันสมัย

ฝีมือปราณีต

ราคาถูก

โปรดตรงไปที่

"ห้างเกอร์สันเฟอร์นิเจอร์สะโตร์"

รับรองว่าท่านจะต้องได้รับความพอใจทุกอย่าง

โทรศัพท์ ๕๑๑๐ ถนนสีลม

อ่านที่นี่

เมื่อท่านตื่นขึ้นในเวลาเช้า ท่านจงดูตัวเองที่กระจก ถ้าผมของท่านแดงหรืออยู่ข้างจะเปนสีเทาแล้ว จงใช้ของปรุงใหม่ของอังกฤษ คือ "เด็กเคอร์สดากเกนนิ่ง เบรัม" ซึ่งจะทำให้ผมของท่านกลับเปนสีดำ ไม่ใช่ยาย้อมผมแต่ เปนเครื่องปรุงที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ คุณสมบัติรับรองว่าไม่ทำให้หมอน ของท่านสกปรก และผมของท่านจะดูเหมือนกับเปนธรรมชาติซึ่งไม่เคยผ่าน การตกแต่งหรือย้อมเลย.

เอ.วี เฟดิน ผู้ขายส่ง ตู้ไปรษณีย์ที่ ๖๔ พระนคร

เข็มรัฐธรรมนูญเจ้าข้า

ช่วยกันส่งเสริมเข็มรัฐธรรมนูญเจ้าข้า

เข็มรัฐธรรมนูญที่ได้รับอนุญาตจากท่านนายกรัฐมนตรี ให้ขายได้พร้อมกับความขอบใจของท่านนายกรัฐมนตรี ที่เราได้ทำส่งไปเพื่อแจกสตรีที่มีกระใจช่วยชาตินั้น ต้องเปนตราพระอาทิตย์ครึ่งซีกที่ติดกับบัตรจึงจะใช่ของ สุวรรณประดิษฐ ถนนตินสอ มิฉะนนเราไม่รับรอง

ชุบเข็มรัฐธรรมนูญที่เรา ท่านจะได้รับความพอใจ และอมยิ้มไม่หาย ซ้ำแถมทำให้เปล่าอีก

นายสรวง นัยสวัสดิ์ เจ้าของ

แหล่งนรก

โดย "นาถ"

นางเอกของเรื่องนี้ เปนหญิงมีผัวมีลูกแล้ว แต่ก็ต้องเสียตัวไปด้วยอำนาจราคะจริต ของคู่หมั้นเก่า เปนเรื่องรักที่แสนเศร้าเรื่องหนึ่งของคณะนี้ สำนวนโวหารทันใจ น่าอ่านนัก

ชื่นอารมณ์ อันดับ ๑๖

ออกวันที่ ๒๕ พฤศจิกายนนี้

ชื่นอารมณ์รายเดือน ถูกกว่า–ดีกว่า !

นักเลงรถควรทราบ

รถยนตร์ยี่ห้อเอฟ.เอน. ๑๒แรงม้า ๕ ที่นั่ง ยางอาหลัยคู่ แข็งแรงมั่นคง กินน้ำมัน๔๕ไมล์ต่อ ๑ แกลลอน เครื่องเดินเรียบร้อย ยิ่งเร่งยิ่งวิ่น เปนรถแบบ ทัวริ่งคาร์ เหมาะที่สดสำหรับใช้ตามชนบท แต่ถ้าใช้ ในพระนครยิ่งประเสริฐ มีทะเบียนปีนี้แล้ว จะขายเพียง ๕๐๐ บาทเท่านั้น ซื้อใหม่ ๆ๒,๕๐๐บาท ผู้ใดต้องการควรเร่งร้อนสักหน่อย เพราะรถดีๆ ราคาถกย่อมมีผู้ประสงค์มาก ถามและชมได้ ที่สำนักงานนายอุเทน พูลโภคา ถนนตะนาว

สีสมนิก

เชิญใช้แต่สีสมนิก เพราะเปนสีที่ใช้ย้อมผ้าแพรได้ทุกชนิด ทงสีไม่ตกไม่ติดมือหรือทำ อันตรายแก่เนื้อผ้า เปนสีที่งามอย่างสุภาพไม่บาดตา เชิญท่านทดลองใช้ดู มีทั้งสองขนาด ใหญ่ ๒๕ เสือ ๑๕ สต. มีจำหน่ายทั่วไป

ยี่ห้อยุ่งกี่ เลขที่ ๒๔๑๒ หลังทางขายยาบุญมีสามแยก เปนผู้จำหน่ายและรับย้อม ยี่ห้อจินม่องเฮง หน้าวัดสามปลื้มแถวสำเพ็ง เปนเอเย่นต์

ประกาศ
ย้ายสำนักงาน

นายทองหล่อ บุณยนิตย์ เนติบัณฑิตทนายความ สำนักงานดำรงธรรม ได้ย้ายไปอยู่ที่ตึกเลขที่ ๑๓๐๓ เวิ้งท่ากลาง หลังหางสามเหลี่ยม พระนคร

นางสาวศิริ จูตีรัตน์
เนติบัณฑิตย์

รับว่าความทั่วพราราชอาณาจักร์ รับทำอุทธรณ์ ฎีกา และในทางอรรถคดี ผู้อนาถายินดีช่วยเหลือ

สำนักงานเลขที่๒๓๐๐ก.
สพานตึกดิน

วิธีเรียน

(อีเดียม) อธิบายและมีตัวอย่าง การใช้เปนภาษาอังกฤษล้วน ผู้ใช้หนังสือเล่มนี้ต้องมีทุนภาษาอังกฤษบ้างแล้ว จึงจะใช้ได้ผลดี นักเรียนชั้นสูงตั้งแต่มัธยม ๖ ขึ้นไป สมควรมีทุกคน ราคา ๕๐ สตางค์ ค่าส่ง๔สตางค์ ไม่ส่งพ.ก.ง. และไม่รับแสตมป์ ถ้าส่งเกินมาก็ส่งกลับไปให้ เพื่อความปลอดภัยควรเสียค่าส่งพัศดุในกรุงเทพ ฯ ๑๐ สต. หัวเมือง ๒๐ สตางค์ ครูอังกฤษประจำบ้าน

๑๐๗๒ ถนนพะเนียง พระนคร

คำพิพากษาฎีกามรดก

ได้รวบรวมตั้งแต่ศก๑๑๗เปนต้นมา แบ่งออกเปน ๑๐ หมวด เพื่อสดวกแก่การค้น เหมาะเปนคู่มือทนายความ ผู้พิพากษาและนักนิติศาสตร์ ผู้ที่มีอรรถคดีเกี่ยวกับมรดก ควรดูหนังสือนี้อย่างยิ่ง ราคา ๑ บาท ๕๐ สตางค์

พิรุณพานิช โรงหวย

งานก่อสร้าง

แบบทันสมัย ราคาถูก
ฝีมือปราณีต
นายช่างปริญญาชำนาญงาน
ออกแบบ, รับเหมา,
โปรดปรึกษา ก.ยุกตเสวี ผู้จัดการ

วศวกรรมสถาน

ถนนวรจักร์

อิริชสถาน

ฉดยาลดราคา
ฉะเพาะยาบำรุงกำลัง-บำรุงโลหิต ยาบำบัดกามโรค-วัณโรค

เข็มละ ๑ บาท

กบ บัก ษาโรคทวไปโดยไม่คิดค่าตรวจ

ถนนพลับพลาไชย เยื้องหน้าวัดคณิกาผล

METROPOLE HOTEL SINGAPORE.

Tel. 7986. Bras Basah Road.

โฮเต็ลสะอาดสะอ้าน ผู้จัดการฝรั่ง ตั้งอยู่ในที่ชุมนุมชน ทุน ๆ ห้องมีน้ำใช้เปนพิเศษ มีบาร์อย่างเอกประจำ ครอบครัวและนักกีฬา (ทั้งชุด) ลดให้เปนพิเศษ

ค่าพักคิดเปนราคาเงินเหรียญดังนี้:-

	วันละ		เดือนละ		
	คนเดียว	๒ คน	คนเดียว	๒ คน	
ฉะเพาะค่าพัก	๒.๕๐	๔.๐๐	๔๐.๐๐	๗๐.๐๐	เรียญ
ค่าพักและอาหารเช้า	๓.๐๐	๕.๐๐	๕๕.๐๐	๑๐.๐๐๐	,,
,, อาหาร ๓ เวลา	๕.๐๐	๗.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๗๐.๐๐	,,

เฟรเดริคมหาราช
เล่ม ๒

หนังสือประวัติของ เฟรเดริคมหาราชแห่งปรัสเซีย ซึ่งพระองค์เจ้าจลจักรพงศ์ได้ทรงนิพนธ์ขึ้นเพื่อให้ความรู้และความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านนั้น เล่มหนึ่งจับแต่ประสติจนได้เสวยราช ได้ออกจำหน่ายแต่เดือนพฤศภาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ ได้มีมหาชนพากันยินดีซื้ออ่านเปนอันมาก บัดนี้เล่ม ๒ ได้ออกจำหน่ายแล้ว ดังนั้นผู้ที่ได้ซื้อเล่ม ๑ แล้ว ควรจะรีบซื้อเล่ม ๒ เสียทันที เพื่อจะได้อ่านทราบว่า เจ้าชายเฟรเดริค เมื่อได้ครองราชสมบัติแล้วได้ทรงทำอะไรบ้าง จึงได้มีพระนามรุ่งเรืองในประวัติศาสตร์สากลยิ่งนัก หนังสือเล่ม ๒ นี้แถลงถึงการที่พระเจ้าเฟรเดริคทรงทำการสงคราม และการเมืองอย่างน่าอ่านน่าพิศวงเปนอันมาก ขอชักเอาถ้อยคำในหนังสือมากล่าวบางตอน เช่น

"เฟรเดริคโปรดความอิสสระในความคิดอย่างยิ่ง จึงทรงยุบเลิกพระราชบัญญัติสมุดเอกสาร หนังสือพิมพ์เสีย ใครจะขีเยนอะไรก็ตามใจ ทรงถือเสียว่าการที่คนพูดและเขียนอะไรนั้นไม่เปนไร ถ้าการกระทำนั้นยังอยู่ในขอบเขตต์แห่งกำหนดกฎหมาย ทรงเปรียบไว้ว่าประเทศนั้นประดจกับกาน้ำร้อน แม่น้ำจะเดือดก็ดี ถ้าปล่อยให้มีไฟออกมาทางปากได้ไม่เปนไร แต่ถ้าไปอุดทางไอออกเข้าแล้ว กาอาจจะแตกระเบิดได้ ตรัสกับเลขานุการว่า "พลเมืองของฉันและตัวฉันนั้นมีความเข้าใจกันอย่างดี เขาจะพูดอะไรก็ได้ ฉันจะทำอะไรก็ได้"

"ในลายพระหัตถ์ถึงพระอนุชาผู้เปนรัชทายาท ทรงเตือนไว้ว่าพระเจ้าแผ่นดินเหลวไหลเพราะสตรีนั้นมีมาก ทรงชักตวอย่างเจ้าจอมต่าง ๆ ของพระเจ้าหลุยส์ที่๑๕แห่งฝรั่งเศส ว่ายุ่งในราชการเพียงใด"

"เฟรเดริคทรงเรียกนายทหารมาประชุมพร้อมหน้ากัน ประทานโอวาท และตรัสว่า "ข้าพเจ้าจะกระทำการสงคราม ข้าพเจ้าไม่มีชาติสัมพันธมิตร์จะมาช่วยเลย ไม่มีความหวังอย่างใดเลย นอกจากในความกล้าหาญ และสัตย์ซื่อของพวกท่านเท่านั้น" เมื่อรับสั่งจบลงบรรดานายทหารภีพากันโห่ร้องแสดงความกตัญญูอย่างสนั่น"

"ทรงพยายามกำจัดข้าราชการที่ถืออำนาจข่มเหงชุ่เชิญราษฎร พยายามทรงตรวจตรา ให้ข้าราชการประพฤติตัวในฐานะที่เปนคนใช้ของบ้านเมือง ไม่ใช่นายที่จะทำตุดันต่าง ๆ ได้ดังแต่ก่อน"

"เดอคาด เข้าไปเฝ้าในเต็นท์คืนก่อนที่จะได้ทรงเตรียมการรบกลางแปลง เห็นพระราชากำลังประทับทรงนิพนธ์คำกลอนอยู่ เขาจึงประหลาดใจและทูลว่า "อะไรฝ่าพระบาททรงนิพนธ์กาพย์กลอนแลวพรุ่งนี้จะต้องเสด็จเข้ารบ"

"ทรงมียาพิษอยู่ในกล่องเล็ก ๆ ที่ทรงมีสายแขวนไว้รอบพระศอ อยู่เสมอ หากว่าทรงถูกจับ และทนความอปยศ อดสูมิได้จริง ๆ แล้วก็จะปลงพระชีพเสีย ทันที ด้วยยาพิษนั้น"

"จะตกลงใจว่าเฟรเดริคสมเปน "มหาราช" หรือไม่ เราต้องตอบปัญหา ๓ ข้อ

๑) จะนับดีชั่วในฐานะบุรุษธรรมดาด้วยหรือไม่

๒) จะนับผลที่ได้ในเมื่อยังมีพระชนม์อยู่

๓) หรือจะนับผลที่ต่อมา

ท่านที่ยังมิได้ซื้อหนังสือ เมื่อได้อ่านข้อความเหล่านี้ ไม่รู้สึกกระหายและอยากทราบเรื่อง และตอบข้อถามทั้ง ๓ ข้อนี้หรือ ผู้ที่ยังไม่ได้มีเล่ม๑ ก็ไม่ไร้โอกาสที่จะได้อ่านหนังสือนี้ตลอด เล่ม๑แม้ขายดีก็ยังมีเหลืออยู่ และถ้าสั่งซื้อพร้อมกันทั้งเล่ม ๑ และเล่ม ๒ แล้วจะได้ลดราคาพิเศษ

โปรดรีบซื้อโดยเร็ว ก่อนปิดการจำหน่ายแลข้อสำคัญคือท่านจะได้บุญด้วยเพราะกำไรที่จะได้ในการขายหนังสือนี้ ผู้แต่งจะทรงใช้ทำกุศลทั้งสิ้น

ศึกเมืองสีบทิศ

โดย 'ยาขอบ'

(เริ่มลงตั้งแต่วันที่ ๑๐/๘/๗๕)

(ต่อจากวันที่ ๘/๙/๗๖)

เจ้าหนุ่มเมิ่งว่าจาเลงกะโบเอย ข้าพเจ้าผู้นายทัพตองอูอนาถใจอยู่ด้วยบัดนี้มองไปเห็นแต่เครื่องแต่งกายของชาวตองอู แต่ส่วนคนตองอูนั้นมิได้แลเห็น น่าอายเพียงว่าทรายขี้ซัดก็ทำเอาชาวตองอูละเลือดบรรพบุรุษผู้กล้าหาญของตนเสียพี่ท่านเกรงความร้อนแห่งเมล็ดทรายขี้แล้วจงหลีบไปเสียทางอื่น ทางอันจะเข้าพังประตูเมืองเมาตะมะนั้นละไว้พนักงานข้าพเจ้าเอง จาเลงกะโบต้องคำหมิ่นกระทบก็ละอายใจเปิดทางให้ช้างเจ้าหนุ่มขึ้นแล้ว ตัวก็ลงขอตาม เจ้าหนุ่มออกหน้าแล้วเห็นพลช้างทั้งปวงยังรีรอ จึงร้องว่าแก่หมู่ควานที่กำลังรั้งช้างรวนเรอยู่ว่า เผือบุญพวกท่านรอดกลับไปถึงตองอู คนถามว่ากลใดบุเรงนองนายทัพจึงตายเสียในคราวเข้าตีเมาตะมะแล้ว ควานท่านตอบด้วยความจริงว่า เพราะบุเรงนองมีทหารใจไม่กล้าสมทหาร ละให้แม่ทัพตัวบุกเข้าทลายประตูเมือง แต่เพียงผู้เดียว ว่าแล้วเจ้าหนุ่มก็บ่ายหน้าพาหนะจะเข้าทลายประตูเมาตะมะด้านเหนืออันอยู่ตรงหน้า สอพินยาอยู่บนกำแพงเมืองแลเห็นการถนัดพอเห็นชายผู้ขี่งเมียตัวบังอาจวางช้างแปรนมาโดยเดียวกระนั้น ก็เร่งทหารบนเชิงเทินระดมเททรายแลกรวดขี้ให้หนายิ่งขึ้น ขณะนั้นควานท้ายช้างเจ้านายทัพหันเหลือกำลังก็ลงหน่วงลายเทพหัศดีตัวสำคัญไว้ พาหนะเจ้านายทัพก็หมุนตัวไม่แล่นไปตรง จะเด็ดแจ้งอาการว่าท้ายช้างตัวยอช้างให้ยั้งไว้ก็โกรธนัก จ้วงฟันด้วยของ้าวประจำมือถูกควานท้ายช้างสะพายแล่งตกจากหลังช้างตาย ประดานายช้างตัวอื่นเห็นอาการบุเรงนองแม่ทัพตัวกราดเกรี้ยวแลมั่นน้ำใจในอันจะรุกเข้าทลายประตูเมืองเมาตะมะให้จงได้กระนั้น ก็สิ้นความกลัวเกรงทรายขี้วอันชาวเมาตะมะซัดมาก็พร้อมกันเปนน้ำหนึ่งใจเดียว วางพาหนะตัวแปรนเข้าหนทางเดียวกับที่ตัวนายทัพนำ หมู่หนึ่งนั้นมุ่งเข้าทลายประตูเมือง นอกนั้นก็เข้าชิดกำแพงเมืองได้ ยิ่งถูกทรายซัดก็เหมือนยิ่งยุให้มืดหน้าด้วยโทษะเพียรจะบื่นเข้ามิได้คิดแก่ชีวิต ทหารช้างในเมืองสู้กำลังน้ำใจมิได้ก็พากันบื่นบ่วนรวนเร ไชลูแลสอพินยาคุมไว้ไม่ติด วุ่นวิ่งอลหม่านอยู่ เนงบานายกองเดินเท้าคุมพลราบอยู่หลังพลคช เห็นได้ทีก็ขับพลเดินเท้าในบังคับตัวเอาบรรไดพาดขึ้นบื่นกำแพงเมืองพื้นแทงแย้งยุทธกันอยู่เพียงครู่หนึ่ง ก็แย่งที่มั่นบนเชิงเทินได้ เบื้องนั้นทางประตูเมืองด้านเหนืออันเจ้าหนุ่มนำเข้าทลายก็พังลง ทหารเมาตะมะขวัญออกจากตัวอยู่แล้วก็ตื่นแตกจะเอาตัวรอด ไชลูเห็นการเข้าที่คับขันแล้วจึงว่าแก่สอพินยาว่า มหาอุปราชท่านจงเร่งเอาตัวรอดเถิด อยู่ช้าข้าศึกเคลื่อนพลเข้ากำแพงเมืองได้แล้วเห็นที่จะมีภัยถึงชีวิต แลไชลูกับสอพินยาพร้อมทหารที่มาแต่เมืองหงษาวดีด้วยออกทางประตูด้านตะวันตกจะไปร่วมค่ายเสียงโคนสุคญีข้างนอกเมือง แลเมื่อจะเด็ดได้เมืองแล้วก็ให้เข้ารักษาไว้แต่พวกทหารตองอูกองเดินเท้า ส่วนกองช้างเร่งให้ย้อนกลับไปช่วยทางเนงบาอันประชิดอยู่ทางค่ายเสียงโคน เกลือกว่าเสียงโคนสุคญีรู้ตัวว่าต้องอุบาย กองใหญ่ตองอูข้าตีเมาตะมะได้แล้ว จะยกทหารเข้ากระหน่ำทหารตองอูกองน้อยอันสอ่องคุมมาขัดตาทัพไว้ แลจาเลงกะโบก็ออกไปคุมกองช้างเปนสองปีก ระวังเอาทหารของสอ่องกลับคืนมาเข้าเมาตะมะได้ เสียงโคนจะตามตีก็ไม่ทันท่วงที แลจะเด็ดเห็นทหารตองอูเข้าเมืองได้แล้ว ก็ให้แต่งหมายประกาศปิดไว้เปนการด่วนว่า การศึกครั้งนี้เปนไประหว่างตองอูกับหงษาวดี แลเมื่อหงษาวดียกเอาเมาะตะมะเปนแผ่นดินทำศึกดังนี้มาตรว่าชาวตองอูจะไม่เคยมีข้อขุ่นข้องใดกับชาวเมาะตะมะมาแต่ก่อน ก็สุดที่จะไม่ทำให้เกิดกระทบกระเทือนถึงเพื่อนเมาะตะมะได้ บัดนี้สิ้นศึกแล้ว ขอให้ชาวเมาะตะมะจงตั้งตัวเปนคนกลาง ที่ใดสลักหักพังเพราะชาวตองอู ที่นั้นก็จะบูรณใหม่ให้งดงาม เสียยิ่งกว่า เมื่อครั้งหงษาวดียังกุมสิทธิขาดในเมืองเมาะตะมะไว้ แลทหารตองอูก็เอาหมายประกาศนี้ปิดไว้ทุกหนทางแพร่ง ชาวเมืองเมาะตะมะแจ้งแล้วก็พากันสงบ ด้วยว่าชาวเมาะตะมะเปนเมืองออกหงษาวดีมาแต่ก่อนมีใจชังชาวหงษาวดีเปนทุนอยู่แล้ว แลจะเด็ดก็ประกาศให้ทหารทั้งปวงอย่าทำอันตรายแก่ทรัพย์สิ่งของของชาวเมือง ปฏิบัติตัวให้เหมือนดังเมื่อครั้งตีได้เมืองแปร

ฝ่ายสอพินยารีบรุดมาได้ถึงค่ายเสียงโคนแล้ว ปะหน้าขุนพลหงษาวดีเจ้ามหาอุปราชก็ละอายใจ จึงว่าครั้งนี้เพราะข้าพเจ้ากำหนดการผิด หาไม่ให้ท่านออกทำการให้ตองอูละล้าละลังไว้ เมาะตะมะก็คงไม่เสียเมือง ปะขันเปนผู้มีอัธยาศัยรู้ที่หนักที่เบาก็กล่าวคำประโลมไว้ แล้วว่ามหาอุปราชท่านอย่าเสียใจเลย เมาะตะมะมิใช่เนื้อแท้ของชาวหงษาวดี การศึกจักได้ทำการเต็มมือ ท่านแลไชลูชาญศึกก็จริงแล้ว แต่หากพลส่วนมากคือเมาะตะมะ ก็ย่อมเหมือนยิ่มจมูกเขาหายใจ ใช้จะได้การอยู่หรือ มาตรว่าที่นั้นมีทหารหงษาวดีล้วน บุเรงนองกือพลมากกว่านี้สามเท่า ก็ไม่เห็นมีทางดีสำเร็จ แลการศึกยังจะผูกพันกันไปอีกนาน แพ้ครั้งนี้มิใช่ครั้งแตกหัก ท่านจะปรารมภ์

(ยังมีต่อ)

แสงฟ้าแลบ

ใต้ฟ้า

ครั้งที่ ๑๕ วันเสาร์ที่ ๕ และอาทิตย์ที่ ๑๐

ชั้นบน	ชั้นล่าง
ปากกาหมึกซึม	ขนมปังยี่ห้ออ้อนถือกหยุ่น
และเครื่องเขียนทุกชนิด	ฮ่องกง ทุกชนิด
ตามราคาเดิมลด ๑๐ %	ขายตามราคาเดิมลด ๑๐ %

(สินค้าลดราคาพิเศษนี้ ขายฉะเพาะวันแสงฟ้าแลบเท่านั้น)

สีที่นักเขมีชาวเยอรมันได้ผสมขึ้นใหม่

ได้รับรางวัลเหรียญทองมาแล้วหลายประเทศ

ไม่ใช่สีสบู่ อย่างรุ่นเก่า

ใช้ทุแมน ซิมปลิโคล เปนสีเยอรมันแท้ เก็บไว้นานก็ไม่ชื้นแฉะ

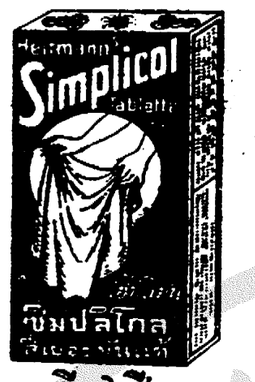

มี ๓๖ สี

ใช้ทุแมน ซิมปลิโคล เปนสีเยอรมันแท้ เก็บไว้นานก็ไม่ชื้นแฉะ

เปนสีย้อมผ้าที่ดี และย้อมง่ายที่สุด
ย้อมแล้วสีสดขึ้นมัน ไม่ตก ไม่ลอกติดตัว

มีจำหน่ายปลีกและส่งที่

ห้างเยาวราช	ถนนเยาวราช	นพรัตน์	บางลำภู
ห้างเยาวราช	บางรัก	พาหุรัดสโตร์	ถนนพาหุรัด
จินดามณี	บางรัก	ย่งฮั้ว	ถนนบำรุงเมือง
หลิมฮั่วฮะ	ลำเพ็ง	และที่อื่น ๆ	

หัวเมืองเชิญติดต่อได้กับห้างที่กล่าวนามข้างบนนี้

หรือที่โรงพิมพ์หว่าเชียง หลังวังบูรพา พระนคร

Hemosol D. ROUSSEL

เรื่องที่เกี่ยวกับ ~ มารดาของทารก

เมื่อท่านคลอดบุตร์แล้ว โลหิตของท่านต้องการความ~ เพิ่มเติมชดเชยโลหิตที่เสียไป และต้องการกำลัง เพื่อเลี้ยง~ ทารก มีอาการให้ตื่นดูดน้ำนม เป็นต้น.

ความสมบูรณ์ อยู่ที่ เฮมโมสสติลซีรัพ

เฮมโมสสติลซีรัพ เปนยาน้ำหวาน

ปรุงขึ้นสำหรับมารดาของทารกโดยตรง ได้ความสำเร็จอันใหญ่หลวง ทำแก่ผู้ได้ปีสะ หลายล้านขวด และมีแพทย์ทั่วโลกได้ลงความเห็นพร้อมกันแล้วว่า เป็นยาบำรุงและสร้างตัวโลหิตแดงได้อย่างรวดเร็ว อย่างวิเศษ เชิญทดลองวันนี้.

รับประทานง่าย รสหวานอร่อย มีจำหน่ายตามร้านขายยาทั่วไป

ห้างแฟรงโกอิสเตินฉนนอนุวงษเอเย่นต์

วะสิศย์

เด็มบ์เซย์และผู้หญิง

(ต่อจากหน้า๕)

หากจะมีใครไปขอให้เขาถกแถลงถึงความเมตตาของเขาที่มีต่อผู้อื่น หรือความเหี้ยมเกรียมและอยุติธรรมของผู้อื่นที่มีต่อเขาแล้ว แจ็คจะไม่พูดด้วยเลย

ครั้งหนึ่งเมื่อพักอยู่ด้วยกันกับจิมดูลดี ที่โฮเต็ลซึ่งโอ่โถงหรูหราแห่งหนึ่ง มีหญิงผู้หนึ่งมาหาเรื่องปรากฏว่าเคยเปนเพื่อนกันมาตั้งแต่ครั้งยังรุ่นหนุ่มรุ่นสาวและรุ่งเรืองกว่านี้

หล่อนชักแม่น้ำทั้ง ๕ ให้เขาฟังถึงโชคร้ายชาตาอับต่างๆ ดังที่คนไม่มีสตางค์จะพึงพูด แล้วก็บอกเขาว่าหล่อนอยากกลับบ้านเดิมซึ่งอยู่ไกลออกไปจากที่นั่นตั้ง ๙๐๐ ไมล์ หล่อนต้องการเสื้อผ้าและตั๋วโดยสารรถไฟอย่างที่สุด

เด็มบ์เซย์ไปจ่ายตลาดกับหล่อนซื้อตั๋วรถไฟให้ซ้ำยังมอบเงินให้ไปใช้พอสมควรอีกด้วย.

เมื่อดูดดีบอกว่า "นั่นเปนความเมตตาของเขออย่างที่สุดแจ็ค" เขาก็ตอบเพียงว่า "เราเคยเกือกูลกัน" เท่านั้นเอง

มารดาของแจ็คซึ่งมีอายุกว่า ๗๐ ปีแล้ว เปนผู้ที่เขาบูชาและเคารพยิ่งกว่าใคร ๆ ภายหลังที่การแข่งขันเสร็จสิ้นลงแล้ว ณ ที่ซึ่งอยู่ห่างไกลกันออกไปไม่ต่ำกว่า ๒,๐๐๐ ไมล์ เขาจะต้องรีบกลับไปหาภายในเวลาสัปดาห์เศษให้จงได้

เมื่อเขาเข้าชกชิงตำแหน่งแชมเปียนโลกจ กวิดลาร์ที่โคลีโด น้องสาวของเขาส่งไวโอลินเพลง "บิวติฟุลโอไฮโอ" คอยฟังข่าวอยู่ที่บ้านเพื่อฟังผลแพ้ชนะ

ต่อมาเสียงกระดิ่งก็ดังขึ้น

"สบายดีหรือแม่, ฉันชนะแล้ว" เสียงเด็มบ์ซย์พูดมาจากระยะทางไกล "จะไปหาแม่เร็ว ๆ นี้แหละ"

การสนทนาสั้น ๆ ครั้งนี้ยุติลงเพียงนั้น มารดาของพ่อแชมเปียน

ผ้าเปนหลักของทหาร

(ต่อจากหน้า ๘)

มายืนอยู่ต่อหน้าฟาบิอุส

พอแลเห็นนางเท่านั้น ความหวาดกลัวใหม่ก็จู่โจมเข้าจับหัวใจพ่อหนุ่มนักรบคาลาเบรียแทบสิ้นสติ ความคิดที่ว่าชู้ชื่นของตนคงจะต้องถูกลงโทษด้วย นี่แหละทำให้หัวหมุนเหมือนลูกข่าง กระทั่งเกือบ ๆ จะคุกเข่าลงแทบเท้าของท่านแม่ทัพเพื่อวิงวอนขอให้ยกโทษแก่นางอยู่แล้ว ก็พอดีแม่สาวงามซึ่งสำนึกทันด้วยไหวพริบ และสัญชาติญาณอันเปนธรรมชาติที่ประเสริฐอย่างหนึ่งสำหรับสตรี ไม่ว่าผู้ดีหรือเข็ญใจ--ไม่ว่าเจ้านายหรือไพร่--ได้ชำเลืองหางตามาปลอบใจเขาอย่างอ่อนหวาน

ครั้นแล้วฟาบิอุสก็เอ่ยขึ้นอีก "หญิงผู้นี้จะเปนผู้คุ้มครองแก ต่อไปในการภายหน้า โดยเฉพาะหน้าที่มีสิทธิ์ในตัวแก ฐานเปนภรรยาที่ถูกต้องตามกฎหมาย และถ้าในกาลอนาคตแกยังขืนพยายามจะหลบหนีไปนอนอ้างค้างเรือนอกบ้าน นางไม่เพียงแต่จะจัดการป้องกันไม่ให้ก็เรื่องอย่างฉันเท่านั้น แต่จะจัดการกับแกตามทางของนางด้วย"

ขณะที่พูด ฟาบิอุสรู้สึกว่าหัวใจแช่มชื่นหรรษาด้วยความรักความเสน่หาที่หนุ่มสาวทั้งสองแสดงต่อกันอยู่ตรงหน้า แม้กระนั้นพ่อหนุ่มและนางก็เกือบไม่เชื่อหูของตนเอง

ต่อมาเปนนานสองชายหญิงจึงได้สติและแน่ใจว่าเรื่องร้ายต่างๆผ่านพ้นไปแล้ว พลางคุกเข่าลงยกมือของฟาบิอุสผู้มีฉายาว่า "ลูกแกะ" ขึ้นจูบด้วยความตื้นตันใจและขอบคุณ!

จบ

ใหม่นั่งอยู่ที่โต๊ะปูผ้าน้ำมันนั่งเงียบอยู่เปนเวลานาน

แกรู้สึกกระวนกระวายใจบ้างเล็กน้อย แจ็คเคยหากินทาง

(มีต่อหน้า๓๓)